ناول:ابلیس ناول دریم. پړاو ته څوک یې؟

لیکوال: خواجه زي

نشرکونکې: خواجه زی خپروندویه اداره.
https://t.me/pashtoonovels0

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

"بِسمِ أَللَّهِ أَلرحمَنْ أَلرحِيم"

نظر مې د دوکان د ښېښې څخه هغه خوا د سړک بلې غاړې ته په هغه کوچني میدان و چې د هلکانو یو ډلي په بیحد شوق او خوشحالۍ لګیا وه او کرکټ یې کاوه، د کوچنیوالو څخه تر همدا اوس یوازیني شئ چې بیحد مې خوښیده او شوق مې ورسره درلود همدغه کرکټ وو، کله ناکله چې ماذدیګر خوا ته بیکاره کیدلم نو تلم د هغوي سره مې لوبه کول، تقریبا شپږ میاشتي کیږي چې دلته راغلې یم دقیق که ووایم نو د هغه وخت څخه چې د ذوالفقار د دفتر څخه ووتلو او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر د هغه پیدا کړی کار څخه یې هم وشړلو نو دا دوکان مو واخیست.

البته باید ووایم چې زبیر او ذوالفقار واخیست زما سره پیسي چیرته وه؟ خو په نوم زما او د زبیر دی دواړو په شریک پکې کار کو، زه هره میاشت ذوالفقار ته د هغه د قرض یو څه پیسي ورکوم البته دومره پیسي هم نشم ورکولي کله ناکله د میاشتي پنځه زره روپي ورکوم، کله دوه زره او کله ناکله خو بیخې د میاشتي دومره کار نه کیږی چې خپل خرچه اوباسم څه ورسیږی چې ذوالفقار ته یې ورکړم! خو د بیکاری څخه همدا کار هم ښه دی، وخت تیریږی او ذوالفقار هم دومره خپل د پیسو غوښتنه نکوی چې زه دی پعذاب شم.

البته هغه بیچاره خو بیخي د پیسو نوم لا نه اخلې، کله ناکله چې زه د میاشتي یو څو زره روپي ورکوم نو سخت غوسه کیږی او پیسي نه اخلې خو زه یې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوره ورکوم، د هغه احسانات پر ما دومره زيات دی چې حد نلری او زه پوهيږم چې د هغه يو احسان هم نشم جبران کولای خو د پيسو پر ورکولو يو څه خپل وجدان راحت کوم.

د دی دوکان يو خوبي همدا د کرکټ ليدل دی کله ناکله چې مشتری نه وی زه هم ځم او هلته کرکټ کوم البته کله ناکله! دا څو وختونو کې د کرکټ کولو څخه لويدلي يم زياتر د لری څخه د لوبي څارونکي يم.

په همدی فکر کی وم چی د دوکان دروازه خلاصه شوه او دوه چاغي انجوني چی هر يو يې درې منه آريش کړی و په سترګی ګامونو باندی دوکان ته را دننه شول، دا څو وخته چې دوکانداری مې شروع کړې وه دومره تجربه مې حاصل کړی وه او په يو نظر پوهيدم چې ايا مقابل کس مشتری(اخيستونکي) دی که يا هسې وقت ضايع کونکی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوی د چاغ جسمونو او سترېو څهرو او خالې لاسونو څخه یو شې ماته په واضح توګه ښکاریدل او هغه دا چې هغوي خپل د خوښي بېزاین یا اندازه نده پیدا کړی،په یو بی حوصله مسکا او تکرای جمله " ښه راغلاست څه مرسته ستاسو سره کولای شم" چی هر ورځ په کرارتو مې د هر مشتری د راتلو سره تکرارول د هغوی پام ځان طرف ته راواړو د هغه دوارو څخه یوه جنۍ چې عمر یی یوسه لږ معلومیدی پداسی حال کی چی خپل حجاب یی سم کاوه کرار وویل: تور برجست لری؟ غټ سایز کې ؟

صحیح ګمان مې کړی و مشتری وه بېر ژر مې ورته درې بېزینه برجستونه په تور
رنګ کی د هغوي مخي ته کیخودل او ومې ویل: په غټ سایز کی یواځې دا دری بېزینه لرم.

جنۍ لکه چی یو راحته ساه واخیستی، په تلوار یې وپوښتل: پدی بېزین کی 52 اندازه سایز لری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حیرانتیا می جنۍ ته وکتل چاغه وه خو دومره هم نه! زما په نظر 50 سایز ورته برابر وو، همدغه خبره مې هغې ته هم وکړل او ومې ویل: زما په نظر 50 سایز تاسو ته برابر دی ځکه دا برجستونه کش دی او ډیر کشیږی(او بیا مي د یو برجست پایسه تر کوم ځای چی کشیدل کش کړل ترڅو زما په خبری اعتبار وکړی جنۍ لکه چی زما خبره خوښه شول ځکه په خوشحالي باندی سر وخوځاوه او ویې ویل: سمه ده همدا اخلم.

خوشحاله شوم چی زما خبره یی ومنل زما په نظر چاغي ښځې د ډنګرو څخه بهتره دی! ځکه یواځی ورته اندازه مهمه وی، نه ډیر د ډیزاین پسی سر ګرځوی او نه هم رنګ ورته ډېر مهم وی، که یو ډنګره جنۍ اوس راغلي وایې نو مجبوره ورته دا ټول دوکان می خالي کړی وایی ترڅو ډیزاین ،رنګ ،کیفیت اصل، بدل او خلاصه چی زر رقم درد و بتر یې کتلې وایی، او د دی ټولو څیزونو د کتلو وروسته یې هم ویل" زه تر دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل دوکان ځم یو بل شي اخلم او بیرته ژر راځم" او دا خبره مطلب هسې مې پر تا ټول دوکان خالي کړو خو زما هېڅ شي خوښ نشو!

خو جالب دا چې زیاتر اوقات داسې هم کیدل چې د ټول بازار کتلو وروسته سترې ستومانه راتلل او بیرته یې همغه شئ کوم چې لومړۍ ځل خوښښ شوی وو اخیست؟! په داسي حال کې مې ډېر زړه غوارۍ هغه جنۍ ته ووایم: ایا لومړۍ دی چینجی درلود چې وا دی نه خیست او ځان دي دومره سترې کړو؟ خو افسوس چې داسي الفاظ یو ښځې ته مخامخ ویل ښه نه دی.

– قیمت یی څو دی؟

اه بیا تکراری بحث یعنې د دوکانداری بترینه بحث او موضوع همدغه د جنس په سر چنه وهل دي، منم چې چنه وهل سنت طریقه ده خو د هغه څخه مطلب دا چنه وهل نه دی، کوم چنه چې دوي د جنس په سر وهې دا د انسان عصاب خوړل دي او زه ورځخه کرکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم، کاش د خارج پشان په هر جنس باندی قیمت لګول شوی واي او خلکو هم بغیر د کوم چني وهلو څخه په آرامه آرامې يې پيسي ورکول او خپل خريد يی کاوه ای کاش! البته خپل خبره اخلم دا چاغي ښځی داسې بهترينه هم نه دی، دويته که ډيزاين او رنګ دومره مهم نه وي خو قيمت بيحد مهم دی، یعنی تر څو چې په چني وهلو،وهلو دی د بدن پوست در ونباسي تر هغه وخته دې نه خوشي کوی.

د ډير چنو وهلو وروسته راځی شول چې ما بدبخت ته يو پنځه افغانۍ فايده د هغه جنس په سر راکړی او زه په هغه پنځه روپو داسي خوشحاله شوم ته وا چې پنځه لکه ډالر مې فايده کړی ده. د هغوي دتلو سره سم د دوکان دروازه بيا خلاصه شوه او دا ځل زبير رانئوت.

زبير- سلام څنګه يی؟
- عليک سلام ښه يم ولی دی دومره ناوخته کړل؟
زبير پداسی حال کی چی يو برګر او د پېپسې بوتل زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوا ته نیو وویل: وبخښه، یوځه کار راته پیدا شو نو
ځکه ناوخته شول، ځنګه مشتری دی درلود؟
پداسی حال کی چی برګر او د پیپسې بوتل مې د هغه
د لاس اخیست ومی ویل: مشتری نه، باید ووایي د
عذاب فرښتې! یعنې دومره یې د قیمت په سر چني
ووهل چې اخر کی مې زړه غوښت خپل سر په دا
دیوال ووهم.

زبیر په خندا وویل: نه داسې کار ونکړې، که خدای
نخواسته په تا یو شئ وشې نو ذوالفقار به زما پوست
په ژوندوني وباسی.
- یعنی د دی لپاره چی ذوالفقار درته ځه ونه وایي زما
سلامتیا درته مهم ده؟
زبیر پداسې حال کی چې یو عطر یې را اخیستې و او
په ځان یي پاشې په خندا
وویل: معلومداره خبره ده چی دهغه د وېرې نه پرېږدم
یو اغزی دی لا پر پښه ننوځې، کنه پرتا خو ځه سینه
چاق عاشق نه یم؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بلا بلا ریشخندی انسانه، هغه عطر پرېږده زر ځله مې درته ویلي چې د دوکان شیان په ځان مه واهه یا څوک یې نه اخلي وایې دا استعمال شوی.

زبیر داسي حال کې چې عطر یې بیرته پوښ ته اچو ویې ویل: دوي باید خوشحال شي چې دا عطر لومړی ما وهلې.

په ریشخند مې وویل: هو نو تخو پیرصیب یې کوم شي چې استعمال کړی هغه برکتي کیږي.

زبیر پخندا وویل: اپرین اوس دی اصل خبره وکړل، زه دا خبری پرېږده پوهیږی طاها څه مې پیدا کړی؟

د برګر خوړلو حال کې مې ورته سر وخوځاوه او ومې ویل: څه؟

د زبیر سترګي له شیطنت څخه وپړقیدل زما خواته چې د میز شاته په څوکۍ ناست وم راغې او خپل موبایل یې راوخیست او ویې ویل: یو خطرناک فلم مې پرون ماښام پیدا کړو طاها، چې باور به ونکړی که ووایم په یوه شپه کې مې درې ځله وکتې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ما فکر وکړو کوم خزانه،مزانه دی پیدا کړي، پر تا دی ودریږی.
زبیر- نچ د خزاني څخه ډېر قیمتي فلم دی.

څه مې ونه ویل او خپل برګر خوړل مې پیل کړل زبیر هم خو دقي خپل د موبایل شیان اخوا دیخوا کړل او بلاخره یې هغه فلم پیدا کړو په خوشحالې د موبایل سکرین زما خواته ونیو تر څو فلم وګورم، همدا چې نظر مې د موبایل په سکرین ولګید سترګي مې له حیرت خلاصي پاتي شوی، یو نظر مې د زبیر خوا ته چې په خوشحالې زما خوا ته راکتل وکړو او یو نظر مې بیا د موبایل په سکرین هغه فلم ته البته باید ووایم هغه سکسي "پورن فحش" فلم ته وکړو او په غوسه مې وویل: مړ شې زبیر دا نو څه دی؟

زما په دی خبره زبیر لږ حیرت وکړو موبایل یې سکرین یې خپل خواته وګرځو، زه په تمه وم چې هغه ووایې دا فلم نه وو بلکې دا د غلطي څخه راغلی خو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته همغه فلم زما خواته ونیو او ویې ویل: څه دی؟ خو فلم دی وګوره دومره زبردست فلم دی.

دا ځل نو د رښتیا مې ورته غوسه راغله یو دوه کلک ټک مې پر اوږه ورواهه او موبایل مې ورته په لاس ورکړو او ومې ویل: خدای دی ورک که زبیر چې درڅخه بیغم شم، دغه فحش فلم تا ماښام درې ځله کتلې؟ای وشرمیږی بیا که خپل دی غول خوړلې وه او کتلی دی و بیا نو ولې دی ماته راوړو؟ فکر کوی زه هم ستا پشان دا چټیاټ ګورم؟

زبیر- اوووو په کراره دا کوم سکسی یا فحش فلم نه دی.

- نه دی؟

زبیر- اهوم نه دی.

- عجب! نو دا ستا په نظر فحش فلم نه دی؟

زبیر- عه ورک شې خیرن، منم لږ اهوم اهوم یعنې مطلب بې شرمانه انځورونه لری خو په قران دا دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جالب فلم دی.
- ستا سر دی هغه جالب وخوری، دا رقم شیان کتل پوهیږی څومره ګناه لری؟ دیته اسلام د سترګو زنا وايي.
زبیر- بیا شروع شو مولا صیب.

غوښتل مې یو دوه درې خبری ورواچوم چې زبیر په بیحد عاجزانه لهجه وویل: طاها! ته وقران زما نیشه کې تیشه مه وهه راشه دا وګوره، باور وکه د کتلو څخه به یې پښیمانه نشې.
- په قران قسم یوځل بیا داسي بکواس شیان ماته راوړی داسی وهل وخوری چې خوند درکړی.
زبیر- ورک شې لخیره زه درته وایم دا فلم ډیر جالب کیسه لری، ته یې د هغه نور شیانو سره څه کار لری؟ ته یې کیسي ته وګوره.
- هغه مرداره کیسه یې ستا مبارک زه یې نګورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسېدم ترڅو د عطرونو قوطیان منظم کړم، خو زبیر د سریښ پشان زما پسي و او زاری کول ترڅو زه هغه فلم وګورم دومره یې وویل او زاری وکړل چې بلاخره مې ورته وویل: کتل خو زر کاله وروسته هم داسي مردار فلم نګورم خو ته چې اوس دومره لګیا یې او وایي چې جالب کیسه لری نو کیسه یې وکړه.
زبیر- نه نو کیسه کول یې خوند نه کوی باید ویې ګوری ځکه هغسې بیا په کیسي بهتره پوهیږی.
- بیخي مکوه ورځه ورک شه زما عصاب دی په کافي اندازه نن خراب کړل.

زبیر څو شېبې خاموش شو او کله چې ولیدل بله چاره نلری نو په نه زړه یې وویل: که څه هم د هغه فلم خوند په کتلو کېدی خو اوس چې تا د ځان څخه مولا جوړ کړی نو کیسه به یې درته وکړم، ګوره د فلم اول سر کې چې تا کوم ښځه ولیدل ښه؟
- هوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- هغه ښځه اصل کې ښځه نه ده! مطلب عه څنګه دې پوهه کړم ته خیرن فلم هم نګوری چې په کیسه دې سر خلاص شي، ګوره اومم کیسه به داسي شروع کړم ګوره یو ډاکټر دی اصل کې د پوستکي جراح ډاکټر دی، د ده یوه ښځه ده او یو پنځلس کلن لور ده په ده باندی دا خپل ښځه او لور بیحد ګران دی، د ده مور او پلار مړ شوی او دی خپل د ښځې او لور سره په یو کور کې یوازی ژوند کوی (څو شیبې خاموش شو، مخ مې تاو کړو چې وګورم ولې خاموش شو؟ زما په کتلو زیبر په کرار وویل: نه یوازی ژوند نکوی، د ده سره یو بوډۍ ښځه هم ژوند کوی چې ماشومتوب کې دغه ډاکتر ته شیدی ورکړی وه او د ده رضایی مور راځې دا بوډۍ ښځه هم د دوي سره ژوند کوی البته د یو نوکری پشان او د دوي د کور کار کوی.

دا بوډۍ ښځه په دنیا کې هېڅوک نلری،البته یو زوی لری چې ډېر خبیث انسان دی، یو بیکار معتاد چرسی چې یوه ورځ ازاد دی او دوه میاشتي بندیخانه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندی دی. خلاصه چې دا ښځه د تګ لپاره بل ځای نلری او د همدی ډاکټر په کور کې ژوند کوی یوه ورځ

د دې بوډۍ ښځې زوی خپل د مور د لیدو لپاره د ډاکټر کور ته راځې البته د دی لپاره نه راځې چې خپل د مور پسې زړه تنګ شوی نه، بلکې پولیسان ورپسی دې! زما په نظر ده کوم غلا،ملا کړی ده او د هغوي څخه د بچ کیدلو لپاره خپل مور ته راځې او ورته وایې ما دلته پټ کړه، خو مور یې دا خبره نه منې،د دوي دواړو په همدی خبرو کې بحث وی چې د ډاکټر ښځه راځې او پوښتنه کوی چې څه خبره ده؟ هغه بوډۍ ښځه هم د شرم څخه نه پوهیږی چې څه ووايي؟ چې په همدی وخت کې د هغې زوی چالاکی کوی او خپل ځان د ډاکټری ښځې ته داسی بیخې نامي ښه سړی معرفی کوی او اخر کې ورته په مظلومیت او دروغو وايي چې د کور صاحب یې دی له کور څخه شړلې ځکه چې ده سره د کرايي پیسي نه وه. او اوس دی د اوسېدو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ځای نلری او خپل د مور ځنګ ته راغلې که اجازه وی یو څو ورځې دلته پاتي شې؟!

د ډاکټر ښځه هم د لږ فکر کولو وروسته د هغه خبیث خبره منې او ورته اجازه ورکوی چې د یو څو ورځو لپاره د دوي کور کې پاتې شي، له بلخوا سر خوږلې بدبخت ډاکټر د یو مهم کار لپاره بل ښار ته تللې.
زبیر خپل د خبرو په منځ کې ودرید ما ورته په کنجکاوی کتل ترڅو خپل خبرو ته دوام ورکړی. رښتیا که ووایم کیسه راته جالب معلومیدل که څه هم فلم کې لومړۍ صحنه یې ډیر خراب راخیستلې وه! زبیر چې زما منتظر نظر ولید نو په شیطنت یې وویل: څنګه اوس هم نغواړی فلم وګوری؟

بد،بد مې وروکتل زبیر یو بد خاصیت درلود او هغه دا چې کوم وخت چې پوهه شوی واې چې د یو شئ په اړه یې ستا نظر جلب کړی بیا نو ترڅو چې ستا زاره یې درته نه واې چولی تر هغه یې هغه خبره نکول، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه ځان مې ناګاره واچو بيرته خپل په کار بوخت شوم او په يو بې پروا لهجه مې وويل: ورځه ورک شې د هغه بيکاره فلم سره دی، هسی بړ،بړ لګيا وی نو ما ويل بده ده درته شا کړم نو ځکه مې مخ دروګرځو کنه کيسه دی بيخي په غوږ نيولو نه ارزی.

زما په دی خبره زبير په لوړ غږ وخندل او ويې ويل: هو، هو تخو رښتيا وايې بيخې دی غوږ نه و نيولی کنه؟

کوم ځواب مې ورنکړو، زبير چې هم زما بې پروايۍ وليدل نو خپل لګيا شو د کيسي پر کولو او مضريت يې پريخود.

زبير- ښه نو د کيسی دی ځای کې وو چې بدبخت،کم بخت ډاکتر تللې بل ځای ته او د ډاکټر ښځې د دی بوډۍ زوی ته خپل په کور کې ځای ورکړو، او دا کم بخت ښځه چې دومره خپل په خاوند ګرانه وه او حتا يو لور يې هم درلود د دی خيرن سړی سره يارانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوی.

بی اختیار می مخ د زبیر خواته کړو او ومې ویل: نه!

زبیر- په قران! دا کم بخت ښځه د دی سړی سره جوړیږی او خلاصه چې څو ورځی ښه په عیش او عیاشي باندی اا سړی د ځان سره ساتي خو کله چې د ډاکټر د راتګ خبر واوری نو خپل د غه خبیث یار ته پیسي ورکوی او ورته وایې چې اوس لاړ شه او زما بدبخت خاوند راروان دی خو هغه کم عقل څو ورځي په کور دی او بیا د کوم کار لپاره ځی کله چې لاړو بیا ته راشه خلاصه چې همغسی کیږی خاوند یې د څو ورځو لپاره کور ته راځې او بیا د یو کار په سلسله کې ځې او دا بیا د دی بوږی زوی ته زنګ وهی چې راشه میدان چغالي دی.

په حیرت مې د زبیر خبره پری کړل او ومې ویل: دا بوږۍ ښځه ولې ډاکتر ته خپل د زوی او د هغه د ښځې د بد عملی په اره خبر نه ورکو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- مورا! پوهیږی مور څه ته وای؟ زوی چې هرڅومره بد شي بیا هم یو مور خپل د اولاد مرګ نغواړی، هغه بوډۍ ښځه هم خپل د دی خبیث زوی مرګ نغوښت نو ځکه دی ورته ډیر نصیحتونه کول البته خپل زوی ته یی کول خو زوی چې تازه په داسی مزو ورپیښ شوی و نو خپل د مور یوه خبره یې هم نه منل البته دومره خبیث څهره یی ده زه حیران یم دا د ډاکتر ښځه د ده سره څنګه یارانه جوړه کړل؟

زبیر په یو افسوس دا خبره وکړل چی ماته خندا راغلل.

زبیر- خانده مه رښتیا وایم تا خو فلم کې نه دی لیدلی خو باور وکه سم خنزیر پشان څهره یې ده همغسې چاق بد قواره او دا بدبخته ښځه دومره ښکلې ده، د دی خاوند هغه بدبخت ډاکټر هم ښکلې دی بیا ولاکه چې دا ولی د دی مردار سره جوړه شوه؟ په هر حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای دی واخلی دواړه ښه نو کیسه مې کول چې د دی خاوند بیا د کار په سلسله کې یو چیرته ولاړی.

- صبر د دی څخه مخکې چې کیسه پیل کړی تا ویل د دی یو پنځلس کلنه لور ده هغه چیرته ده؟ هغه خو کوم چیرته نه ده تللی، هغه نو څنګه خپل د مور د دی غلط کارو څخه نه ده خبره؟
زبیر بد بد راوکتل او ویې ویل: کله چې فلم نګوری نو معلومداره ده چې د کیسی په سر و بر به صحیح نه پوهیږی زه هم کوم روبات نه یم چې ټول کیسه الف څخه تر یا درته وکړم لور یې زما لیاده ووتل چې درته ووایم هغه یې یو مکتب کې اچولې چې لیلیه لری او میاشت کې یوځل کور ته راځی.

- اها صحیح شو اوس دوام ورکړه.
زبیر- مرګ یې دوام ورکړه.
کرار مې وخندل چې زبیر یو دوه نور خبری هم وکړل او بیا یې کیسه راوخیستل: ښه نو ویل ښځې خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خیرن خبیث معشوق راوغوښت په دی فکر چې خاوند مې نشته، او دواړه لګیا وه عیش او عشرت یې کاوه چې له هغه خوا یې خاوند راغلو!

همدا چې خوله مې د پوښتني کولو لپاره جوړه کړل ترخو وپوښتم خاوند خو یی د کار لپاره تللی وو څنګه راغلو؟ چې زبیر په غوسه زما د څه ویلو مخکی خوله رابنده کړل او ویې ویل: یو دقه خوله دی بنده ونیسه کیسه لا خلاصه شوی نه ده، وایم چې ولی راغلو دومره که تلوار دی درلود بیا به دی فلم کتلی وایی، دومره بد مې راځی خبره مې پوره کړی نه وی او ته لکه د شلمبو مچ پشان پوښتنی کول پیل کړی چی دا نو ولی داسی شو؟ هغه نو ولي هغسی شو؟ هر څه وشو ښه وشو په تا یی څه؟

د زبیر دومره غوسي ته مې وخندل او ومې ویل: اها زه صحیح شو څه نه وایم مهربانی جناب کیسه خوان صیب!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- مرض او درد کیسه خوان صیب.
- اصلاً بیخې کیسه مکوه چی دومره نازونه کوی.
زبیر- زه ناز کوم که ته؟ د انسان پشان مې درته فلم راوړو ځان دی اولیا د زماني جوړ کړو چې توبه، توبه زه خو داسی شیان نګورم او اوس ګوره څنګه غوړ دی نیولي کیسی ته؟! که غواړې کیسه وکړم نو د انسان پشان غوږ شه او زما خبره مه بندوه.

غوښتل مې ورته وایم چې بیخې مکوه! خو کله چې د زبیر هغه د قاتلانو پشان په غوسه نظر مې ولید نو په کراره مې وویل: سمده نور پوښتنه نکوم کیسه وکړه.

زبیر څو شیبی په ځیر،ځیر راوکتل او بیا یې خپل کیسه پیل کړل: د ډاکتر څخه په کور کې خپل یو دوسیه پاتې شوی کوم کې چې د ده د نن ورځې د کنفراس او جراحي یو مهم مثله وی نو ځکه دی مجبوره کیږی بیرته کور ته راوګرځي او کله چی کور ته راځي نو خپل ګرانه ښځه د هغه د معشوق سره خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوټه کې، خپل په بستر کې په هغه بد حال کې ګوري.

زه بغیر د څه ویل ورته غوږ وم چې زبیر په تنده لهجه وویل: ما فکر کوو اوس به دواړه راونیسې او مړه به یې کړي خو باور کوی طاها! دا کم بخت ډاکتر هملته بغیر د څه ویلو وچ کلک دریږی، داسی لکه چې فلج شوی وي یا کوم خوب ویني او باور یې نه کیږی چې څه روان دی؟ هغه خبیث د بوډۍ زوی چی هم ډاکتر هک حیران ویني نو ژر دوه پښې لری دوه نور هم قرض کوی او الفرار... د کور څخه تښتي د هغه د تلو وروسته د ډاکتر ښځه د ډیناسور پشان های،های ژاړی او اوښکی توی کوی او بخښنه غواړی.

مور مړې ډاکتر هم د کوټي یو کونج کې کښیني او خپل سر په دواړو لاسونو نیسې چې دا نو څه مصیبت راباندی نازل شوی؟ خلاصه چې کافران دی او بیغرت خپل ښځې ته هیڅ نه وایی باور کوی یعنې یوه څپیړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې لا نه وهې، يوازې ورته وايې نور زه ستا سره هېڅ کار نلرم او دا چې د کور څخه دې نه شړم يوازې او يوازې خپل د لور پخاطر داسې کار نکوم او نور زما خوا ته را نشې او تمام!

يعنې خپل غوسه يوازې د هغې سره په خبرو نکولو باسې، څو مياشتې د دې پيښې څخه تيرېږې او ډاکټر بيخې خپل کور ته نه ځې او که ځې هم نو خپل د ښځې خواته ګورې لا نه، يوه ورځ چې دې پکار کې دې زنګ ورته راځې او خبر ورکوې چې د ده کور اور اخيستې او د ده ښځه هم په دې اور کې سوځيدلې! البته بدبختکه مړه نه ده خو بيحد زيات سوځيدلې، ډاکټر بدبخت هم په تلوار ځان شفخانې ته رسوې، او هې د مينې کور دې خداې برباد کړې د دې دومره کارونو او خبرو او خيانت او دوکې با وجود بدبخت ډاکټر خپل د ښځې لپاره ژاړې او ټول هغه کينه او بغض چې د هغې لپاره يې زړه کې درلود يوه شيبه کې ټول لمينځه ځې او د يو،يو ډاکټر لاس نيسې او زارۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته کوی چې ښځه يې وژغوری او د ښځې عجل هم لکه چې پوره نه وو ځکه ژوندی پاتي کيږی خو!

خو تقريبا 95% خپل جلد(پوستکي) له لاسه ورکړې او دومره بدقواره او بدرنګه ورځخه جوړه شوی چې ځوک ورته کتلې لا نشې خو بيا هم په ډاکتر باندی داسی ګرانه ده لکه توره اوسکه(کشمش) څو هفتي په ويښ ورسره په شفخانه کې تېروی د هغه وروسته يو نوی کور اخلی او دا کور ته وړی او ځلرويشت ساعته ورباندی داسي پام کوی چې نه پريږدی ښځه يې لاس تور او سپين ته ويسي، او کوم مينه چې دا څو وختو کې کمه شوی وه هغه اوس سل چنده کيږی او تل کوښښ کوی هغه خوشحاله وساتی او پرينږدی چې خفه شي خو ښځه يې چې اوس خپل ښايست له لاسه ورکړی فکر کوی خاوند يې ورباندی ترحم کوی او زړه سوځيږی نو ځکه ورسره نه خبری کوی او نه ورته حتا ګوری، د کور ټول هينداری ماتوی ځکه چې نغواړی خپل سوځيدلې مخ پکې وګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر چې هم خپل د ښځې ژړا او بد حال ګوری نو خپل ټول کوښښ علم،تجربه کاروی ترڅو وکولې شې خپل د ښځې ښایست د جراحي په واسطه بیرته هغې ته ورکړی، خلاصه چې شپه او ورځ د هغې د مخ د جوړکولو لپاره کار کوی او د دی لپاره چې ښځه یې کور کې یوازی پاتي نشې د مجبوری څخه بیا هغه بوډی ښځه خپل کور ته راوړی ترڅو د ده پر ښځې پام وکړې.

یوه ورځ چې ډاکتر د تل پشان خپل کار ته تللې او کور خالي دی، یوځل بیا د څو میاشتو مخکې پشان خبره رامخکې کیږی او د بوډی زوی یو ځل بیا د دوي نوی کور ته راځې

د ډاکتر ښځه چی عجیب شیطان یې په *** ننوتلي د دی دومره خبرو او کارونو باوجود یو ځل بیا شیطان یې په زړه کې وسوسه وراچوي او غواړی د بوډی د زوی سره رابطه ونیسې خو هغه ورته وایي چی ته دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا شکل ته وګوره او زه چی تاته ګورم ما درڅخه کرکه کیږی او خلاصه چې دا بیحد سپکوی او ډیر بد رد ورته وایې اخر کې هم په زور د دې څخه پیسي اخلی او بغیر له دی چی کوم توجه ورته وکړی د هغه ځای څخه ځی، د هغه د تلو وروسته د ډاکټر ښځه د څو میاشتو وروسته هینداری مخي ته ځی او خپل مخ ته ګوری او تازه پوهیږی چې خبره څومره خرابه ده او د دی مخ څومره سوځیدلي او فکر کوی چې په داسې قواره خو ژوند نه کیږی او خلاصه دومره د هغه خبیث خبرو ته فکر کوی،کوی چې بلاخره کلک اراده کوی چې باید ځان ووژني.

د هغه خوا څخه بدبخت ډاکټر د څو میاشتو زحمت او خواری وروسته یو لاره پیدا کړی ترڅو خپل د ښځې مخ د اول ورځ پشان سم کړی هغه دومره دی خبری ته خوشحاله دی چې شیرني اخلې او خپل لور د لاس څخه نیسې او د کور پخوا روانیږی ترڅو دا ښه خبر خپل هغه اهوم ښځې ته ورکړی همدا چې دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه کور ته ننوځې د دوي د پښو مخ کې يو شې درب لاندی پر ځمکه راغورځيږی

زبير خاموش شو چې دا ځل ما ورته بد بد وکتل او ومې ويل: که وغواړی مضريت وکړی او کيسه همدلته نيمه کې پريږدی پخدای قسم داسی وهل درکړم.
زبير پخندا وويل: مه ورختا کيږه کيسه پوره کوم نفس مې بند شو پريږده يو ساه خو واخلم.

که څه هم ډير تلوار مې وو چې پوه شم چې څه شې د دوی ومخې ته راوغورځيد!؟ البته که څه هم اټکل مې کاوه خو بيا هم غوښتل مې د زبير له خولی پوره کيسه واورم خو زبير هم مضريت نيولی وو د ساه اخيستلو په بهانه دری ساعت اخوا ديخوا شو لاړو اوبه يې وڅښل خپل بدن يې کش راکش کړو خلاصه ښه چې ډاډمن شو چې زما زړه يې راشين کړو د هغه وروسته خپل ځای کې کښيناست او په شيطنت يې وويل: ښه نو د کيسی کوم ځای کی وم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یو شي د ډاکتر او د هغه د لور د پښو مخکې راوغورځید.

زبیر- اها هلته وم هغه شې اصل کې د ډاکټر ښځه وه هغې خیرنی ځان د بام له سر لاندی راوچو او ځان یې مړه کړل، د هغې په مړه کیدو د هغه لور لیونۍ شول ځکه هغې خپل د مور مرګ خپل د سترګو په وړاندی لیدلی وو بدبخت ډاکتر له یو خوا خپل ښځه له لاسه ورکړل له بلخوا څخه یې لور لیونۍ شول نو هک حیران پاتی کیږی چې څه وکړی؟ یو څو میاشتي خو دی هم د لیونیانو پشان ګرځې راګرځې خو اخر کې ځان راټولوی او خپل لور وړی اروپوه ډاکټرانو ته ترڅو علاج یې وکړی او هغه صحنه کوم کې چې مور یی د دی د سترګو وارندی ځان وژنه کړی وه لیاده وباسې د ډاکټر په بیحد کوښښ کرار، کرار د څو میاشتو وروسته لور یې ښه کیږی او هغه پیښه یې لیاده وځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لور په ښه کیدو يې ډاکټر یو ځل بیا د ژوند کولو لپاره یو هدف پیدا کوی د هغه ټول مینه او د ژوند امید دا ځل د هغه لور ده او بیحد ورباندی ګرانه ده او ورباندی پام کوی، د څو میاشتو وروسته کله چې د ده لور یو څه ښه شوی اوسیږی یوه ورځ د ده یو ملګری جشن نیولي او ډاکتر يې هم هغه جشن ته دعوت کړی ډاکتر هم د دی لپاره چې د لور فکر يې یوڅه بدل شې هغه د ځان سره جشن ته وړی، هلته په تګ باندی کرار کراری ده خوشحاله خوشحالې ده البته تر یو څو ساعتو! څو ساعت وروسته ډاکټر خپل د ملګرو سره په خبرو کی ګرم راځې او د لور حوصله يې تنګه کیږی او خپل د پلار څخه اجازه اخلې تر څو د هغه د ملګرو د لورګانو سره د ګرځیدو په پار بیرون حویلۍ ته لاړ شې.

پلار يې که څه هم زړه نغواړی خو د دی لپاره چی د لور طبعیت يې یوڅه ښه شې اجازه ورکوی خو ورته واې ژر بیرته راشه، لور يې هم په ډېره خوشحالي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو انجونو سره د جشن څخه دباندی حویلي خواته ځې هلته حویلۍ کې ځوانان هلکان راټول شوی او مجلس یې راخیستي، هلکانو چې نظر په انجونو لګیږی نو خپل مجلس پریږدی او د دوی خواته راځې او انجونو ته د رقصیدو وړاندیز کوی انجوني هم د هغوي وړاندیز منې البته د ډاکتر لور د هیچا وړاندیز نه منې او د رقص د میدان څخه شاته د دوی ننداری ته دریږی.

په همدی وخت کې یو هلک راځی او دیته د رقصیدو وړاندیز کوی، دا یې بار،بار رد کوی خو هلک دومره ډیر ورته وایې چې دا مجبوره کیږی او منې، د دری څلور دقو رقصیدو وروسته هلک کرار،کرار دا د ځان سره عادت کوی او د رقص خلاصیدو وروسته ورته وایې چې راځه هغه خوا باغ کې قدم ووهو او خبری وکړو د انجلۍ چې خپل د پلار پشان بیحد یو ساده او بدبخته شې ده د هلک خبره منې او ورسره باغ خواته ځی کرار، کرار د جشن د ځای څخه لری کیږی او همغه حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کی چی خبری او مجلس کوی هلک دا یو کونج خواته لځان سره وړې او ...

د زبیر خبره مې ورپری کړل او ومې ویل: او ... مه شرمیږه تر اخره ووایه.
زما په خبره زبیر پخندا شو او ویې ویل: ږیر مردار فکر لری.
- زه مردار فکر لرم که ته؟

زبیر- اصلا هغوی هلته کوم کار ونکړو که زما خبره دی نه وای پریکړی نو ویل مې درته، چې هلک غوښتل ورسره زور زیاتي وکړی خو جنۍ چې د پخوا څخه لږ لیونې غوندی وه او تازه لږ په ښه کیدو وه د هلک د داسې چلند په لیدو چیغي وهل پیل کوی او عصبی دوره ورباندی راځی بدبخت هلک چی هم دا حال ګوری نو دوه پښی لری دوه نور هم قرض کوی او الفرار او جنۍ همالته بی هوښه پریږدی، د څو ساعتو وروسته یې بدبخت پلار ورختا کیږی او خپل د لور پسې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرځیدو کیږی او اخر کې خپل لور په یو بدحال کی د باغ په کونج کې پیدا کوی.

- دا څومره غمژن کیسه ده؟! هر مصیبت چې دی د دغه ډاکتر په سر راځې.
زبیر- لا خو کیسه پاتي! ډاکتر خپل لور په تلور شفخاني ته وړی او د څو ساعتو وروسته چې جنۍ په هوښ راځی نو دا ځل د رښتیا لیونی شوی ده.
په ناباوره انداز مې وویل: نه.
زبیر- ولای جنۍ رواني مرض اخیستی او د نر د جنس څخه وحشت او وېره لری حتا خپل پلار لا ځانته نږدی نه پریږدی او د هغه په لیدو چغې وهی.
په افسوس مې وویل: بیچارګی! البته باید ووایم بیچاره ډاکټر دا څومره بد شانس او بد قسمت انسان و.

زبیر- پریږدی کیسه وکرم کنه؟
- یعنې لا خلاصه نشوه؟ فکر کوم اخر کی ډاکتر هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان وژنه کوی او خبره خلاصه!
زما په دی خبری زبیر په شیطنت وخند او ویې ویل:
کیسه خو اصل کی اوس پیل شول.
په ګنګس انداز مې وویل: هغه څنګه؟

زبیر په هیجان او شوق وویل: د ډاکتر لور لیونۍ کیږی او دی چی هرڅومره کوښښ کوی هر څومره ډاکټرانو ته چې خپل لور وړی لور یې نه ښه کیږی او ټول ډاکټران ورته یوه خبره کوی"ستا لور باید بستری کړو ځکه هغې خپل دماغي توازن کامل له لاسه ورکړي او د رښتیا لیونی شوی ده" خو ډاکتر دا خبره نه منې او د ټول ډاکټرانو سره جنګ کوی او خپل لور کور ته وړی، خو د څو ورځو وروسته لور یې د ځان وژنې کوښښ کوی او کله چې پلار یې غواړې د دی کار څخه یې منع کړې نو هغه نور هم لیونې کیږی او ځان وهي او کنځل کوی، د هغې د دی حال په لیدو ډاکټر مجبوره کیږی خپل لور په نه زرہ لیونتون(دیوانه خانه عالیه باد هههه) کې بستری کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې خپل لور هلته بستری کړی او کور ته راشې نو دا ټول مصیبتونه او خبری ذهن کې ګرځې راګرځې او دومره ډیپریشن کې ځې چې لومړۍ غواړې ځان ووژني خو ناڅاپه یې یو فکر ذهن ته راځې! وایې د مرګ څخه مخکې باید غچ واخلم.

د زبیر په خبره لږ مې هیجان د کیسي اوریدلو ته زیات شو کنه فکر می کاوه هسې غمژن او بدبخت کیسه ده، زبیر هم د کیسی په هیجان کی ننوتي وو او داسی په هیجان یې کیسه ویل ته وا چې د ډاکتر لځایه دی روان دی او غچ اخلی.

زبیر- نو ځې خپل د ملګری کور ته همغه ملګری کوم چې د هغه کور کی جشن وو او دا پیښه د ده د لور سره هلته واقع شوی وه، هلته په تګ باندی خپل د ملګری څخه پوښتنه کوی چې هغه هلک څوک و کوم چې د ده لور سره یې غوښتل داسی غلط کار وکړی؟ ملګري ورته وایې چې هغه هلک اراده شاید د غلط کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه خو هغه عمل يې نه دی ترسره کړی نو کار مه ورسره لره،د هغه په خبرو ډاکټر غوسه کيږی او وایې چې د هغه د لاسه زما لور ليوني شوی او ماته يې ادرس راکړه.

ملګري لومړۍ ډېر کوښښ کوی چې دی منع کړی خو کله چې ويني نه منع کيږی نو د مجبوری څخه د هلک آدرس ورکوی، ډاکتر هم د آدرس اخيستلو سره سم خپل موټر کې کښيني او هغه ادرس ته ځې کوم چې ملګری ورکړی دی، هغه هلک کوم چې غوښتل د ډاکټر په لور زور زیاتي وکړی هغه یو بدبخت او بیحد غریب هلک دی نه مور لری نه هم پلار! خپل د انا سره ژوند کوی او یو کوچني دوکان لری د کالو خرڅولو نور هېڅ مرګ نلری.

ډاکټر دوه ورځي هلک د نظر لاندی نیسې په دریم ورځ چې کله هلک یوازی ځان خپل د کور څخه د دوکان خواته روان دی نابېره ورباندی برید کوی او هلک بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښه کوی البته هلک چندان بدنې ځواک او قواره هم نلری بیحد ډنگر دی سم د انجونو پشان دی ډاکتر ورباندی تکره دی نو ځکه ژر یې بې هوښه کوی او د موټر شاته ډالې کی اچوی او ځان سره یې خپل د کور خواته وړی هلته په رسیدو هلک خپل د کور زیرزمیني ته وړی.

نه پوهیږم ولی خو کله چې زبیر وویل د کور زیرزمیني ته وړی نو ناڅاپه چپه پښې می درد شروع کړو او د سترگو وړاندی می هغه لیوني جنرال راغلو چی تبر په لاس زما مخکی ولاړ و او غوښتل یې ما ټوټه،ټوټه کړی او بوجۍ کې مې واچوي دومره هغه فکر کې غرق شوی وم چې د زبیر په غږ په ښود راغلم.
زبیر- اووو چیرته ولاړی؟

- هېڅ همدلته یم کله چې دی وویل زیرزمیني نو یو خاطره مې ذهن ته راغلل.
زبیر- لکه چې هغه لیونی جنرال دی یاد ته راغلو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل په پښې مي لاس تير کړو د درې کالو وروسته اوس هم کله چې ډېر سترې شم يا پښه مې يخ ووهی نو درد کوی،دا هم د خدای رحم وو چې قلم پرې نشوه کنه بيا به مې څه کول؟ څومره خرچه زما په دی پښې راغلل ډاکټرانو ورته د سپين زرو سيخان دننه په هډوکي کې وتړل تر درې مياشتو هغه سيخان زما په پښه کې وه، هره هفته تلم ډاکټر ته ترڅو ماساژ ورکړی عه هغه کلونه څومره د خواری کلونه وه، که ذوالفقار نه وای زه ډاډمن يم چې همغه کال کې يا معيوب کيدلم يا هم مړ کيدلم.

د زبير په دويم ځل غږ په ښود راغلم او ومې ويل: هو هغه جنرال می راياد شو.
زبير- خدای دی هغه ووهی بيحد ظالم انسان وو، خو په هر حال زه وايم د هغه کار دومره هم بد نه وو.
د زبير په دی خبره په حيرت می وروکتل او ومې ويل: کار يې دومره هم بد نه وو؟ هغه څومره بيګناه کسان مړه کړل! هغه هم عادی مرګ نه بلکې ټوټه، ټوټه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل او ته لا واې دومره بد نه ووې!

زبیر پخندا وویل: نه مطلب مې هغه نه وه، ګوره منم چې ډېر ظالم انسان وو او کار یې بیحد بد وو خو زما مطلب د ډاکټر په پرتله بیا هم نیک انسان وو یواځې وژل یې کول.

- نو ډاکټر څه کوی؟ ده خو هم هغه هلک راګیر کړی او غوارې مړ یې کړی.

زبیر پخندا وویل: همدا وایم کنه کاش ده هم یوازې مړه کول کړی واې!

- سم خبره وکړه زما عصاب خو دی راوخوړل په دی کیسی.

زبیر په هیجان خپل ځاې کی سم شو او ویې ویل: ګوره ډاکټر لومړۍ غوارې دا هلک مړ کړی، خو بیا د ځان سره واې چې یواځې مړه کول کوم ګټه نلری او باید ده ته دومره عذاب ورکړم څومره چې پر ما او زما په لور تیر شو، نو هلک بی هوښه کوی او هملته خپل د کور په زیرزمینې کی عملیات کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګنګس انداز مې وویل: د څه عملیات کوی؟
زبیر په کټ، کټ پخندا شو او ویې ویل: اهومم.. د هلک هغه شي پری کوی.
د حیرت څخه مې خوله خلاصه پاتی شوه او ومې ویل: نـــه!
د زبیر خندا لا زیاته شوه او ویې ویل: په قران د ظالم زوی هغه کار کوی خو کاش یوازی د هغه په پری کولو راضی شوی وای د دی څخه وروسته چې د نرتوب څخه یې واچوی نو یو بل عجیب فکر یې هم ذهن ته راځي

داسی حال کې چې د ډېر حیرت څخه مې سترګی خلاصی پاتی وه ومې ویل: نور نو څه پکی پاتی شول؟
زبیر داسی حال کې چې خپل خندا نشول کنټرول کولای وویل: ګوره اول کې ما درته وویل چې دا ډاکټر د جراحي د پوستکي او ښکلا ډاکتر دی نو هلک چې په هوښ راشي او په چغو پوغ شروع وکړی نو ډېر په

(c) ketabton.com: The Digital Library

راحت هلک بې هوښه کوی او دا سلسه تقریبا تر یوه میاشت روانه ده ډاکټر هلک ته ډوډۍ ورکوی او یو پیچکارې ورباندی کوی او همدا چې هلک په چغو شې او کمک غوښتل شروع کړې نو بی هوښه کوی.

هلک هم کرار، کرار چغي وهل پریږدی او زاری کول شروع کوی ځکه پوهیږی که چغی ووهم نو بی هوښه کوی مې د یو میاشت وروسته ډاکټر هلک د کټ څخه خلاص کوی او ورته (زبیر پخندا شو چې زما خندا هم راغله که څه هم د ډاکټر په کار مې بیحد خراب احساس درلود، زبیر په همغه خندا وویل: د یوه میاشت وروسته ډاکتر هلک ته خپل کارنامه ښایی او هلک په های های ژاړی او زاری کوی خو ډاکتر یوازی ورته وایي دا یوه میاشت کیږی زه تاته د زنانه هرمونو پیچکار کوم او ستا بدن کرار،کرار جراحي ته اماده کیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک چې نور ژوند ته هېڅ امید نلری بغیر د څه ویلو ډاکتر ته غوږ نیسي ډاکټر هم ورته په کراره او بیغمه توګه واېي یوه بله میاشت باید دا پیچکار درته وکړم ترڅو کامل توګه اماده شی د دی خبرو وروسته هلک چې خپل د ځان په لیدو روح یې د بدن څخه وتلې بیرته په کټ ترې او ورڅخه ځې همدا رقم یوه میاشت تیریږی او د یو میاشت وروسته ډاکټر په هلک باندی پیچکاری کوی او کله چې بې هوښه شې نو خپل شخصی روغتون ته یی وړی او هلته خپل ځینو ملګرو ډاکترانو ته چی هغه هم د ده په رقم جراحان دی راغوارې او ورته واې چې یو هلک ماته راغلې او دا څو میاشت کیږی زاری کوی چی تغیر جنسیت عمل ترسره کړم(تغیر جنسیت مطلب د نر څخه یې ښځه کړم) او بیحد په تکلیف دی او دومره پیسي هم نلری نو ما وربانڈی زړه وسوځید او غوارم دا عمل ترسره کړم.

نو که ستاسو څخه کوم یو راسره مرسته وکړی نو ډیر به مو منندوی اوسیږم. هغه ډاکټران چی هم دا خبری

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوری نو فکر کوی چی د رښتیا همدا کیسه ده او خارج کی خو اوس هر لس نفرو کی یو نفر تغیر جنسیت کوی نو کمک کیږی او هلک عملیات کوی د ځلرویشت ساعت وروسته عملیات بریالی کیږی او هغه بدبخت هلک یو دم جنۍ جوړیږی، ډاکتر هلک بیا په همغه بې هوښي حالت کی خپل کور ته راوړی او د څو ساعتو وروسته چی هلک په هوښ راځی نو دا ځل نه چغي وهی نه ژاړی او نه هم زاری کوی د یو مړ انسان پشان یوازی ډاکتر ته ګوری ډاکتر هم ورته هینداره راخلې او د هلک نوی څهره ورته ښایی او باور کوی طاها دا مضر ډاکټر هغه هلک ته کوم څهره ورکړی؟

په ګنګس انداز زبیر ته ګورم چې هغه پخندا وایې:
ډاکټر خپل د مړی ښځې څهره هلک ته ورکړی.
- نه ..
زبیر- ولای، باور وکړه یو دم هغه رقم ښکاری البته د هغې ځخه لا زیات ښکلۍ ښکاری ډاکټر د یو نقاش پشان د هغه بدبخت هلک هر غړی جلا،جلا جوړ کړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتا خپل د ښځی کوم ځایونه چې د ده خوښ نه وه هغه یې لا اوس جراحی کړی.
- مرګ، مرګ.

زما په خبره زبیر خاندی او وایې: خو رښتیا وایم ډاکتر خپل ټول هنر مصرف کړی او داسي ښایسته کړی دي هغه هلک چې زر دانې ښځې د هغه د ګوتي یو نوک ته نشی رسیدلې په څو میاشتو کې د هغه څو جراحي عملونه کوی او زر رقم پیچکاریاني او هرمونونه دا هلک ته تزریق کوی خو خلاصه دومره وربان‌دی مصرف کوی چې بدن یې،څهره یې، غږ یې او حتا رفتار یې لا د یو ښځې رقم کیږی، البته د حق تیر نشم د دی ټول کارونو په موده کې ډاکټر د هلک سره ډیر ښه رفتار کوی خپل ورته په خوله ډوډی ورکوی حتا هغه باندی د انجونو نوم هم ایږدی خلاص چې ډیر یې ښه ساتي.

د څو میاشتو وروسته ډاکتر مجبور کیږی د یو کار په سلسه کې یو ځای لاړ شي، نو د هلک د ساتني لپاره بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه بوبۍ ښځه راوړې خو دا ځل هغې ته سم قسمونه او قرانونه ورکوی چی دا ځل به کوم غلطي نکوی، ډاکټر بوبۍ ته نصیحت کوی چی د هلک شاوخوا به کوم خطرناک شئ مثال چاقو یا کوم ښیښه یا کوم بل شئ به نه پریږدی، ځکه چې ډاکټر وېرېږی هلک ځان وژنه ونکړی البته هلک څو ځله په دي میاشتو کې د ځان وژني کوښښ کړی هم و، بوبۍ ښځه ډاکټر ته وعده ورکوي چی خپل د سترګو پشان به د هلک څخه ساتنه کوی، باید ووایم چې ډاکتر بوبۍ ښځې ته ټول کیسه کړی او هغه خبره ده چی دا ښکلی جنۍ اصل کی هلک دی!

خلاصه چې ډاکټر ځي او دا بوبۍ په بیحد احتیاط د دروازی د شا څخه هلک ته ډوډۍ ورکوی بغیر له دی چې کوم خطرناک شئ د هغه خوا کی پریږدی هلک دیته هم زارۍ کوی او ډېر ورته واي چې خیر دي ما پرېږدي، خو بوبۍ د هلک یو خبری ته هم غوږ نه نیسي او یوازی ډوډۍ ورکوی او ورڅخه ځي. په دي منځ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورځې تېرېږي او ډاکټر بيرته کور ته راځې او ګوري چې خيرو خيرت دی، نو دا ځل ډاکتر يو کار کوی! ډاکتر دا دومره وخت کې هلک د زيرزميني په يو کوټه کې ساتلی وو خو د ډير وخت وروسته هلک ته واې چې زه دی نن بيرون حويلۍ ته ورم ترڅو لږ چکر ووهی؟! خو په دی شرط چی چغ ماچغ او شور ماشور به نه جوړوی.

هلک چی تقريبا يو نيم کال شوی و لمر يې لا په سترګو نه وليدلي د ډاکټر خبره منې، ډاکټر هم هغه د لاس څخه نيسې او کرار يې لځان سره له زيرزمينی څخه بيرون باسی، باور کوی لمر به څه وی ليدل به يې څه وی؟ يا شين چمن به څه وی؟ او ليدلی به يې څه وی؟ خو دا هلک د لمر او د هغه شين چمن او حويلۍ په ليدو ژاړی يعنی دومره يې زړه هلته تنګ شوی وی چی دا وچ چمن ورته جنت ښکاری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نچ نچ بیچاره، باور کوی د دی هلک څخه می لومړۍ بد راتلل خو اوس مې ورباندی زړه سوځیږی، منم چې کار یې غلط وو خو دومره ظلم کول هم ورسره ښه نه وه.

زبیر پخندا وایې: لا کیسه پاتې.

- ژر یې خلاصه کړه پخدای طبعیت دی راخراب کړو اخر څه کیږی؟

زبیر- نو غوږ شه چې ژر کیسه خلاصه کړم، هلک دومره د چمن او لمر په لیدو احساساتي کیږی چې ژاړۍ او بې اختیاره ډاکتر غیږ کې نیسې او مننه ورڅخه کوید هلک دا رفتار اصل کې یو رواني رفتار دی، او اروپوهان وایي کله چی انسان ډیر وخت یوځای تېر کړی نو که ظلم هم وربانددی کیږی د هغه ظلم سره عادت کیږی او هغه ظلم ورته ښه ښکاری او خپل انساني حقوق کوم چی خدای ورته ټاکلې هغه لیاده باسې او ځان د ظالم کس احسان مند ګڼي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی هلک باندی هم څه ناڅه همداسی چل کیږی، ډاکټر چې د هلک دا رفتار ګوری نو احساس کوی چي خپل پخواني مینه مطلب خپل ښځه یې غیږ کیده! د هلک څهره خو پوره د ده د ښځې رقم وه نو د ده هم ورته احساسات پیدا کیږی او کرار کرار نور هم ورسره مهربانه کیږی او باور به ونکړی خو ډاکټر په دی هلک مین کیږی.

- الله اکبر.

زبیر پخندا وویل: ولله الحمد.

- بلا،بلا مه خانده دا نو څنګه عجیب غریب کیسه شوه؟!

زبیر- عجیب غریب نه جالب! ډاکټر د هلک سره مینه پیدا کیږی او کرار،کرار یې د زیرزمینې څخه لومړۍ خپل د کور یو کوټې ته او بیا کرار،کرار یې خپل کوټې ته وړی هلک هم د دنیا څخه لاس مینځلې د ډاکتر هره خبره منې البته خبره منې نور اجازه نه ورکوی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم کار وکړی.

- ای درد و مرض او کوم کار وکړی بی ادب.

زبیر پخندا وویل: مرض پریږده کیسه وکړم، خلاصه چې ډاکتر او هلک یو دبل سره بیحد صمیمي کیږی او ډاکتر هم ورباندی کرار،کرار باور کوی یوه ورځ ډاکټر د یو کار لپاره مجبور کیږی بیا له کور ولاړ شی او بوډۍ ته واېي په هلک فکر ساته، بوډۍ هم ورته هو کوی خو کله چې ډاکتر له کور لاړ شي نو د بوډۍ خانه خراب هغه خبیث زوی بیا د دوی کور ته راځي هغه خبر نه دی چې د ډاکټر ښځې ځان وژنه کړی هغه خپل د مور سره لګیا دی او پیسي ورځخه غواړي مور یې هم د ډیر وېرې څخه پیسي په لاس ورکوی او ورته وایې ژر د دې ځایه لاړ شه، بوډۍ غواړی خپل زوي ژر له کوره وباسي ترڅو هغه هلک ونګوری خو خانه خراب هلک چې د دوی د خبرو غږ اوری نو خپل د کوټې څخه راوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بوډۍ زوي چی هلک ګوري نو تعجب کوی او فکر کوی چې دا د ډاکتر ښځه ده همغه د ده پخواني معشوقه؟! نو لومړۍ خو باور یی نه کیږی خو وروسته د یو کوڅه ډب سپي پشان د هلک خواته ورځې او بیا د دروغو د محبت کیسي شروع کوی خو هلک چې د بوډۍ زوي نه پیژني نو ورته بار،بار واې ماته نږدې مه راځه خو د بوډی زوی د هغه خبره نه منې بوډۍ څو ځله کوښښ کوی چې خپل زوي منع کړی خو زوی نه منع کیږي او اخر کې خپل مور وهی او کله چې ګوری هلک بیخې په خبره نه دی نو په زوره یې له لاسه نیسې او کوټې ته یې لځان سره وړی او ورته واې زه خو دې پخوانی معشوق یم ولی ما رد کوی؟

خلاصه هلک چغې وهي خو د بوډۍ زوی لګیا دی او بیځایه خبری کوی،چی همدی وخت کې بوډۍ لځان سره واې چې ما د ډاکتر حق کې ډیر بد کړی او زما د زوی له لاسه د هغه ټول کورنۍ لمینځه تللې نو دا به لوی ظلم وی چې د هغه دا نوی امید او هیله چی د دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک د راتلو سره يې په ژوند کې پيدا شوی هغه هم
زما زوی ورځخه واخلې او ډاکټر برباد کړی، په همدی
فکرونو بوږی ډاکټر ته زنګ وهې او ورته کيسه کوی،
ډاکتر چې دومره ډير د کور ځخه نه دی لری شوی د دی
خبرو په اوريدو په بيحد تلوار بيرته کور ته راګرځې او
همدا چې راشې خپل توفنچه راخلې او خپل د کوټې
دروازه ماتوی او يو ځل بيا د ځو کالو مخکې صحني
سره مخامخ کيږی خو دا ځل په دې توپير چې هلک
ژاړې او هغه خبيث لځان ځخه لرې کوی خو هغه سپي
نه ورځخه لری کيږی.

ډاکټر چې هم د ځو کالو د زړه کوفت يې زړه کې پاتي
و بغير له دې چې د بوږی زوی ته د خبرو شانس
ورکړي خپل د توفنچې ټول مرمی د هغه خبيث په
بدن کې ورخالې کوی او ځای پر ځای مړ کوی، هلک
چې په ډاکټر نظر ولګيږی نو په تلوار د هغه خواته ځې
او هغه په غيږ کی نيسې او ورته ژاړی ډاکتر هم ورته
دلداری ورکوی او د هغه وروسته هلک بل کوټې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

استوی او خپل د بوډی سره یوزای د هغې د زوی لاش
د حویلۍ په یو کونج کې دفن کوی بوډۍ یو څو
اوښکی خپل د زوي په مړی توی کوی

خو ډاکټر ورته دلداری ورکوی او وایې چې د نن څخه
وروسته زه ستا زوی یم او هغه خبیث لیاده وباسه، د
جسد د دفن کولو وروسته ډاکټر د هلک خوا ته ځې، او
همدي منځ کی هلک یو فکر کوی هغه لځان سره واې
چی په چغو پوغ خو کوم کار نه کیږی او نه هم د دی
کور څخه تښتیدلې شم مګر دا چې داسي وښایم چې
زما هر شی لیاده وتلې او په ډاکتر مین شوی یم!

خلاصه چې خپل په ذهن کې د جوړ کړی پلان د عملې
کولو لپاره هلک ډاکتر ته وایي چې زه ستا سره مینه
لرم او غوارم درسره واده وکړم!

- دا لا بل شرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر بغیر له دی چې زما خبری ته کوم پام وکړی پخندا خپل کیسی ته دوام ورکوی او وایي: د هلک په خبره ډاکتر دومره خوشحاله کیږی چې حد نلری، هلک ته وایې چې زه هم درسره مینه لرم او سبا ځو کلیسا ته او هلته واده کو، په همدی شپه ډاکتر د هلک د خوشحاله کولو لپاره خپل د جایداد نیمه حصه یو کور او څو لک ډالر د هغه په نوم کوی او څو ساعت کښینې او هغه ته د مینې،عاشقي او د ښه راتلونکي کیسی کوی هلک هم ځان ورته مین،مین کوی او هغه شپه د ډاکتر سره تېروی په سهار یې هلک اراده کوی همدا چې کلیسا ته ولاړل نو د هغه ځای ځخه به تښتې او پولیس به خبر کوی.

سهار خواته ډاکتر پر ځان ګوتي وهي او ځان څخه شل کلن ځوان جوړوی او د هلک خواته ورځې او ورته وایې راځه چې لاړشو کلیسا ته، هلک هم په دروغجنې مسکا سمده وایې او ډاکتر سره یوزای د کور څخه وځې په دی ګمان چې نن به یې د ازادی ورځ وی، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکتر چی تازه یې عقل سر ته راغلې هغه هم اټکل کړی وو چې هلک شاید وغواړی وتښتي نو ځکه یو داسی کلیسا ته یې لځان سره وړی چې د ښار څخه بیحد لری دی او یوازی یو پاپ هلته ژوند کوی او بس، هلک چې کله هلته ورسیږی نو ټول د تښتیدلو امیدونه یې خاوری ایری شي او مجبوره کیږی چې ډاکټر ته"هو" ووایی او د هغه سره واده وکړی.

د کلسیا څخه به بیرته راتګ کې هلک کوښښ کوی ډاکتر راضی کړی تر څو کوم هوتل خوا ته لاړ شي او یو شي وخوری خو ډاکتر هر بار د هغه خبره رد کوی او وایې موږ تازه واده کړی او زړه مې غواړی کور ته لاړ شو ترڅو دواړه یوازی اوسیږو او ما بوږی د همدی لپاره د څو ورځو لپاره رخصت کړی ده،هلک چی ګوری ډاکتر ته چل نشي ورکولای نو نامیده او نامراده کرار کښینه کله چی کور ته ورسیږی نو د رښتیا هم بوږی نشته او دوی دواړه یوازی وی، ډاکټر خو په کالو کې نه ځایږی د خوشحالې څخه او هلک هم هیڅ کار نشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولای او یوازی په زړه کی قسمونه ډبوی او ظاهره کی په دروغجنی مسکا د ډاکتر هره خبره منې

دا حالت تر ماښام روان وی ماښام خواته هلک ځان سره واې چې تښتیدلی تر هغه وخت چې ډاکتر ژوندی وی امکان نلری نو باید ډاکتر مړ کړم، ډاکتر د خدای ناخبر بغیر له دی چې د هلک په نیت خبر اوسیږی په خوشحالي د هغه شاوخوا ګرځي راګرځی او ورته جان وقربان واې چې همدی وخت کې هلک ورته بهانه کوی او وایې زه باید یو حمام وکړم او ځان لږ چمتو کړم ډاکتر چی هم په باغونو کې ګرځی فکر کوی هلک غواړی ځان د ده لپاره سینګار کړی نو اجازه ورکوی هلک هم د حمام کولو په بهانه د ډاکتر کوټي ته ننوځې او په اول نظر کی خپل د زړه شئ مطلب توفنچه پیدا کوی.

توفنچه راخلې سم یې چک کوی چې مرمۍ لری او کنه؟ کله چې سم صحیح مطمن کیږی چی توفنچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړه تیار ده نو له کوټې وځې او د بدبخت ډاکتر خوا ته چې په کوچ باندی پروت دی او د هلک په انتظار کې غزلونه واې ورځي، ډاکټر چې فکر کوی هلک تیار شوی نو په خوشحالي ورته وای دومره ژر تیار شوی؟ هلک هم ورته واي هو نغواړی وګوری؟ د هلک په دی خبره ډاکټر پخندا خپل سترګي خلاصوی او(زبیر پخندا شو ما ته هم خندا راغله او لکه لیونیانو پشان دواړو یو څو شیبې هسی وخندل د هغه وروسته زبیر وویل:

زبیر- کله چې هلک توفنچه په لاس ویني نو خوله یې له حیرت څخه خلاصه پاتې کیږی، اول خو خاندی او هلک ته واې چی ته ټک نشی کولای خو کله چې هلک په ډیر غوسه د هغه په پښه ټک کوی نو د ډاکتر عقل سر ته راځې او کوښښ کوی هلک پوه کړی چې د ده په مرګ غټ ترینه ستونزه خپل هلک ته جوړیږی، ځکه هیڅوک نور هلک نه پیژنی او یوازیني کس چی د ده سره مرسته کولی شی هغه دی خپل دی، خو هلک ورباندی بل ټک هم کوی او دا ځل یې په اوږه ولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکتر چی نور خپل د ژوندی پاتی کیدو څخه نامید شوی هلک ته واې چی مړ کوی خو می سل سلنه هغه کې خو شک نشته خو د مرګ څخه مخکی زما یو ارمان پوره کړه،هلک که څه هم زړه نغواړی خو بیا هم واې ارمان دی ووایه، پوهیږی طاها ډاکتر څه ارمان لری؟

- څه؟

زبیر پخندا وویل: ډاکتر ورته واې دومره زحمت مې پر تا وویست د مرګ څخه مخکی خو یو مچکه راکړه.

د زبیر په دی خبره بې اختیاره مې خندا راغلل او ومې ړیل: ډېر پدرلعنت شې یې.

زبیر چې هم خندل ویې ویل: وا ما نو څه کړی؟ خو رښتیا وایم ډاکتر ورته دا خبره کوی، هلک هم لومړۍ داسی هک حیران پاته کیږی او وروسته غوسه کیږی یو بل ټک ډاکتر په بل پښه په مرمې ولې چې ډاکتر هم بغیر د کوم چغی وهلو یوازی خاندی او وایې که زما خبره په دی خاطر نه منې چې ما درباندی ظلم کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحیح دی حق لری خو د نن د واده پخاطر چې ښځه
او خاوند شو زما دا آرمان راپوره کړه.

او عجیب ده دا خارجیان بیحد بیغرت خلک دی هلک
زړه نازړه کیږی ډاکتر چی ګوری هلک زړه نازړه شوی نو
یو څه نور هم د میني داستان تعریف کوی او هلک
تقریبا راضی کیږی خو وېرېږی چی دا کوم چل ونه
اوسیږی او هسې نه که نږدی ورشم راګیر می کړی؟
ډاکتر چې د هلک په زړه نازړه توب پوهیږی نو ورته
پخندا وای یو بل ټک مې په دی ځای خپل زړه ورته
ښايي واې دلته مې ووله د هغه وروسته چې اخری
سلګۍ مې دی او کامل د لاس او پښو ولیدلې یم او ته
ډاډمن شوی چی نور د حرکت نه یم بیا راشه، هلک که
څه هم د ډاکتر څخه بد راځی خو د مړ کولو زړه یې
نلری خو ډاکتر ورباندی چغی وهی ترڅو وار وکړی د
هغه په چغه هلک ورختا کیږی او وار کوی او ښنه یې
همغه ځای لړیږی کوم چی ډاکتر ورته ویلی وه ډاکتر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل اخری ساه ګانی اخلی او هلک ځانته نږدی راغواړی هلک هم خواته یې ورځی او ....

- ډېر بی شرم انسان یې زبیر،یعنی دا مردار ځایونه یی داسی په خوند تعریف کوی.
زما په خبره زبیر خپل و ځنګ ته په میز باندی ایخودل شوی کتابچه پر ما وار کړل او پخندا یې وویل: اصل چینجې ته لری نه زه، بی شرم خو ته یې زه د هغه خراب ځایونو څخه ژر تیرېږم خو ته له قصد زما خبره هغه خای کې بندوی ترڅو درته په تفصیل باندی هغه خبره وکړم.
- ورک شی خیرن خو ته داسې په خوند،خوند روان یې چې زه فکر کوم که درته ونه وایم ودرېږه نو په جزیاتو به ټول داستان ووایي.
زبیر پخندا وویل: نچ زه پوهیږم ځنګه د دی ځایونو څخه جمپ واچوم اوس پریږده کیسه وکړم چې ناوخته ده نور باید کور ته لاړشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاموش شوم ترڅو زبير خپل دا عجيب غريب کيسه ژر خلاصه کړی چې د رښتيا هم نور د ماښام د اذانو او د دوکانو د بند کولو وخت وو.
زبير- هلک نږدی راځی او ډاکتر په همغه د مرګ حال کی د دی ښځه وروسته چې ښکل کوی د غوږ څنګ کې کرار ووايې" که څه هم مړ دی کړم خو ته زما د ښځې ښځه ډېر وفاداره وی او ځان دی هغه خبيث "مطلب يې د بوډۍ زوی دی واې ځان دی هغه ته ونه سپارو او د اول ښځه تر اخر يوازی زما سره وی، او د دی خبرو سره سم بدبخت ډاکتر مړ کيږی او هلک هم څو شيبی هک حيران دريږی او د هغه وروسته الفرار.

لومړۍ د پوليسانو يو حوزي ته ځې او دا ټول کيسی کوی خو هغوی باور نه کيږی او دی مجبور کيږی خپل اصلی نوم او ځای ورته وښايي پوليسان هم د اطمنان لپاره د هلک انا ته زنګ وهی او هغه چی کله راشی لومړۍ خو دی نه پيژنی خو هلک ورته په ژړا، ژړا کی کيسه کوی او هغوی هم د هلک په خبره د ډاکتر کور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځې او د رښتیا د هغه مړې پیدا کوی او باوری کیږی چی دا جنۍ اصل کی د یو نیم کال مخکی ورک شوی هلک دی. هلک خپل د انا سره خپل کور ته ځی خو نور نړۍ هغه رقم نه ده ښنګه چی یو نیم کال مخکی وه، اوس ټول کسان ده ته بل ډول ګوری او دی د هغوی د نظر ښخه په تنګ راځی او ځان سره وایې کاش هیڅکله دی نړۍ ته نه وایې راغلی!

یا که راغلی وایې نو ای کاش هیڅکله می د ډاکتر د لور سره هغه کار نه وایې کړی چی دی حال ته نه وای رسیدلی نو خلاصه د کلام طاها جان هغه دا چې دا هلک یو ځل د ډاکتر په لور زور زیاتی وکړو خو ډاکټر ...

زبیر پخندا شو ما ته هم خندا راغلل خو همغه خندا حال کی می ورته یو څو کنځل هم وکړل خو زبیر بیا هم خپل خوله بنده نکړل او په خندا،خندا یې وویل: یعنې ده د ډاکتر په لور یو ځل لاس واچو خو ډاکتر دی سل واره .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ای درد و مرض بنده کړه خوله دی.
زبیر پخندا وویل: سمده نور څه نه وایم خو ګوره جالب فلم و کنه؟
- څه ناڅه البته تا چی څنګه کیسه وکړه هغه دومره بی ادب نه وه څومره چی د فلم لومړۍ انځور وو؟
زما په دی خبر زبیر په شیطنت وویل: تا چی د فلم لومړۍ سر کی کوم سړی او ښځه ولیدل او ما درته وویل دا ښځه اصل کی ښځه نه ده؟ مطلب می همدا وو هغه ښځه چی د هغه سړی سره وه هغه همدا هلک وو او هغه سړی همدا د کیسی ډاکتر وو.
په حیرت می وویل: دا نو څنګه؟

زبیر- په همدی خاطر خو می درته وویل چی دا کیسه ما دری ځل وکتل، فلم ډیر ګډوډ وو دا کیسه چی ما درته وکړل دا خو د درې ځل کتلو او پوهیدلو وروسته ما درته وکړل کنه هلته لومړۍ کیسه د هلک او ډاکتر د میني څخه شروع کیږی بیخې زما سر لومړۍ کی خلاص نشو خو د دوه،درې ځلو کتلو وروسته پوه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دلته لومړۍ هلک ښايي بيا کيسه شاته وړی او د ډاکتر ښځه ښايي او د هغه کيسه وايي.

- اهوم خو بيا هم زما په نظر داسی فحش فلم يو ځل لا په کتو نه ارزۍ څه ورسيږی درې ځل؟ که څه هم کيسه يې عجيب غوندی وه.
زبير - شايد خو ما وکتو اوس خو کار تر کار تير شو.
- هو د اوس لپاره خو کار تر کار تېر شو خو د دی وروسته داسی شيان مګوره.
زبير په خندا وويل: په سترګو مولوی صيب.

- بيحد نن ډېر ما ته مولا،مولا نه واې؟
زبير پخندا وويل: خو ته د موليانو رقم خبری او نصيحتونه کوی.
- د هغه جاهل خلکو رقم خبری مکوه زبير چې دومره بد مې راځې،کله چې ښه خبره د اسلام خبره ورته کوی نو هغوی وايي ځان راته نيک،نيک يا مولا، مولا مکوه، ته صبر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل موبایل مې راوخیست او یو اډیو مې پلې کړل او موبایل مې د زبیر خواته ونیو: واخله دیته غوږ ونیسه. زبیر موبایل راخخه واخیست او لږ غږ یې ورکړو، چې له هغه خوا د یو مولا د نصیحت غږ پورته شو چې ویل یې:

- یو مهمه خبره تاسو ټولو ورونو ته کوم چی دا څو وخت بیخې زیات زموږ په معاشره کی عام او عادی خبره ګرځیدلې، هغه د دی فحش ویډیو ګانو او انځورنو په اړه ده نو ای زما مسلمانانو ورونو او خویندو، آیا پوهیږئ چې یو بل ته د فحاشۍ ویډیوګانو، عکس ونو او یا پیغامونو لیږل څومره ستره او خطرناکه او کبیره ګناه ده؟ که تاسې د الله (ج) له عذابه وېرېدلای، او که ستاسې زړونو کې د الله جل جلاله حیا او خشیت وای، نو دا کار به مو هېڅکله هم نه وای کړی.
الله تعالی فرمایي: إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ
(النور: ۱۹)

ژباړه: بېشکه هغه کسان چې غواړي فحاشي (بدچلند او بې‌حیایي) د مؤمنانو په منځ کې خپره شي، د هغوی لپاره په دنیا او آخرت کې دردناک عذاب دی.
ای وروره! ای خوری! ته به اوس فحش ویډیو یو چاته واستوې، خو پوه شه،هرڅوک چې دا ویډیو دا عکس یا دا پیغام ګوري ته یې له هرې ګناه سره شریک کیږې، ته به مړ شې خو دغه ویډیو به لا نورو ته رسیږي او ستا د ګناهونو حساب به لا هم روان وي دا خو د صدقه جاریه پر خلاف ګناه جاریه شوه!

که ته دیوې بدکارې ښځې یا سړي ویډیو، تصویر یا خبرو ته وخت ورکړې او بیا یې خپلو ملګرو سره شریک کړې نو ته نه یوازې پخپله ګناه کوې، بلکې نورو ته هم د فحاشۍ دروازه پرانیزې ته د یو انسان د بدنامۍ وسیله جوړیږې او د خلکو د ذهنونو د فاسدولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبب ګرځې دا عمل نه غیرت لري، نه ایمان لري، او نه عزت.
ایا ستا همداسې ژوند خوښ دی؟ایا ته خوښ یې چې د قیامت په ورځ دا ټول خلک ستا د اعمالو پر تله درواچول شي؟

ایا ته خوښ یې چې دا ویډیو د الله جل جلاله په حضور کې ثابته شي؟
نو خدای "ج" ته رجوع وکړه!توبه وباسه! نور دغه فاسد کار پریږده او له نورو هم دا غوښتنه وکړه چې د داسې ویډیوګانو له خپرولو ځان وساتي.یاد ولره! بد عمل یو ځل کول ګناه ده خو خپرول یې بې شمېره ګناهونه لري!څه ضرور دی چی یوی فاحشی ښځی یا سړي ته تاسو دومره وخت ورکوی چی دهغی نوم او دهغی بدعمل له ټولو ملګرو سره شریک کوی تاسی پوهیږی چی داستاسی کړنه له هغی سره د بیا ګناه په حاصلولو کی څومره کمک کوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر زما موبایل بند کړو او ما ته په کتو یې په زړه نا زړه لهجه وویل: یعنې ما په دی کیسی کولو ګناه وګټل؟
د زبیر دا خاصیت ډېر ښه و کله چې پوه شوی وایي چې کوم کار یې غلط دی نو ژر پښیمانه کیدو او د جاهلانو پشان خپل په غلط کار نه دریدو، د هغه د دلداری ورکولو په پار مې وویل: اوممم هغه وخت ګنهکار په حساب راتلې کله چې دا فحش فلم دې نورو ته هم ښودلې واې، البته دا چې تا وکتلو دا هم ګناه وه! خو که وغواړی خپل د کتلو باوجود نور ته یې هم وښایی نو دا بیا دوه چنده ګناه ده او هو په دی هم ګنهکار راځې چی داسی بیځایه کیسه هر چاته وکړې.

زما په دی خبره زبیر خپل د جیب څخه خپل موبایل راوخیست او لکه چی هغه فلم یې ډلیت کړو ځکه خپل موبایل یې زما خواته ونیو او ویې ویل: کوم فلم؟ ولې هسې په ړښا ورځ باندی پر ما تهمت لګوی؟ او کیسه خو تا ماته وکړل بی شرم ما کله درته داسی خراب کیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی؟ توبه،توبه اخر زمانه ده خلک خپل ګناه پر ما عاجز اچوی یا الله تخو شاهید وی چی دا خیرن طاها ماته هغه کیسه وکړل ما خو هیڅ ونه ویل.

د زبیر دی خبرو ته مې د حیرت څخه خوله خلاصه پاتي شوه، خو څوشیبې وروسته مې خندا راغلل او ومې ویل: دومره ژر دی مذهب بدل کړو؟
زبیر چې هم کوښښ کاوه خپل خندا کنټرول کړی ویې ویل: ما کوم مذهب نه دی بدل کړی دا ټول ملامت ته وی کنه زه او داسی خراب شیان کتل؟ الله اکبر امکان نلری.

غوښتل مې یو دوه کنځل ورواچوم چې د ماښام د آذان غږ پورته شو او مجبور خوله مې بنده کړه، د زبیر سره په ګډه د دوکان شیان مو سم کړل او دوکان مو قفل کړو د هغه وروسته پخپل زوړ،پخواني موټر سایکل کښیناستم او د کور پخوا روان شوم البته زبیر هم راسره په موټر سایکل کښیناست ترڅو تر یوځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسوم، په لاره کې زبیر راته وویل: طاها ستا په نظر ایا د ډاکتر کار غلط وو؟
داسي حال کې چی نظر مې د سړک خواته وو ترڅو کوم ټکر،مکر ونکړم د هغه ځواب کې مې وویل: تا لا تر اوسه هغه کیسه له ذهن څخه نه ده ویستلي؟ تر اوسه د هغه بیځایه دروغ فلم په اړه فکر کوی؟

زبیر- زما ذهن یې پریشانه کړو، زه فکر کوم د ډاکټر کار یو دم صحیح وو!
- ستا په نظر صحیح وو؟ خو زما په نظر خو ظلم وو.
زبیر- ظلم خو بیخې نه وو،ته فکر وکړه د هغه له لاسه د ده د لور ژوند تباه شو او هغه لیونې شوه، که هغه داسي مردار کار نه واې کړی نو هېڅ وخت به هم داسی کار نه واې ورسره شوی ده خپل د ګناه بدل ولید، دې خپل ښځه شوه ترڅو پوه شی د یو ښځې پسې کتل، هغې باندی زور زیاتی کول څنګه دی؟ ده باندی همغه کار وشو کوم چې ده کړی وو،زما په نظر خو انصاف ورسره وشو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او رښتیا ته خبر یې پاکستان کې یو قانون امضا شوی او هغه قانون دا دی چې که کوم سړی په کوم جنۍ تجاوز وکړی نو د قاضي لخوا حکم ورکول کیږی چې هغه سړی شنډ کړی! مطلب د مردانګی څخه یې واچوی ترڅو د داسی سړی نسل لا پاتی نشی.

په پوسخند مې وویل: چرکستان د کوم خوا اسلامي مملکت او اسلامي قانون شو؟ د هغوی ټول قانون خو د کفر دی، ته ولاړسه ګوګل یا بل هر ځای چې سرچ وکړی او پوښتنه وکړی چې نړۍ کې تر ټولو ډېر فحش ویډیوګاني او فلمونه کوم هیواد کې کتل کیږی؟ نو تاته به په اول نمبر کې دا چرکستان شریف نوم راشي نو ما ته د دال تعریف هېڅکله مکوه، او هو ته فکر وکړه که داسي قانون هم اوسیږی او عمل هم ورباندی وشي نو ایا کوم فایده به وکړی؟

زه فکر کوم د فایدی لځایه تاوان به وکړې! ځکه که تو یو نفر د هغه د انساني حق څخه محروم کړی د یو ګناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سبب نو هغه دومره غوسه، حسد او بغض کې راځې چې دا ځل د زنا کولو لځایه ښځه وګوری مره کوی، نو ځکه زه وایم چې اسلام او د اسلام قانون بهترینه قوانین دی او تمام.

زبیر- خو اسلام د داسی کارونو په اړه څه نه وای.
- څه نه وای؟ اسلام چې څومره په دی موضوعاتو کی کلک دی د نړۍ هیڅ قانون هغسی نه دی.
زبیر- ته فکر وکړه که همداسي واقعه خدای مکړه په پښتنو کی پیښ شوی واې د جنۍ پلار د دی لځایه چې هلک ته کوم څه ووایي خپل لور یې د غیرت په نوم مړه کول.

- د اسلام نوم په دی خبرو مه بد کوه دا د ځینو جاهلو پښتنو قانون دی نه ده اسلام، زه تاته یو کیسه کوم تر څو پوه شې چې اسلام څنګه قانون لری، د پیغمبر صلی الله علیه وسلم په وخت کې یوه ښځه پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راغلل او ورته ویې ویل: چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا رسول الله زما څخه غلط عمل شوی او ما زنا کړی؟!
زبیر په حیرت وویل: خپل راغله او دا خبره یې وکړل؟
- هو جناب هغه وخت د صحابو وخت و د نیک خلکو وخت و که کوم غلطي ورڅخه شوی واې راتلل او خپل ګناه یې منل ترڅو پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته یو لاره وښایی او د هغه ګناه څخه دوی پاک کړی.

هغې ورته وویل ما ګناه کړی او پر ما حد جاری کړی او اسلام کې د پیغلی جنۍ لپاره مطلب کوم چې واده نه وی کړی او داسي کار ورڅخه وشې د هغې لپاره سزا یې سل دوری "جلد" ده او که واده کړې ښځه داسې وکړی بیا نو سنګسار "رجم" ده همداسي د سړی لپاره هم دی، خو ها دا قانون هغه وخت عملې کیږي کله چې هغه انسان خپل راشې او خپل په ګناه اقرار وکړی یا دا چې څلور سم صحیح دیندراه او صادق خلک شاهدی ورکړي چې دغه کس داسی ګناه کړی ده او په اسلام کې د هر چا شاهیدی هم نه منل کیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم ځانته شرایط لری البته که انسان څخه داسی ګناه وشی او هغه د دی لځایه چې چا ته ووایي او هغه خبره پټ کړی او توبه وباسی الله"ج" به هغه معاف کړی خو په دی شرط چې توبه یې د رښتیا توبه وی، او زنا کې د سړی لپاره خو خبره واضح ده همغه دقه کې یا رجم یا هم دوره وهل کیږی خو ښځه فرق کوی،دلته دی ښځې خپل وویل چې ما داسې کړی نو رسول الله صلی الله علیه وسلم مخ ورځخه وګرځو.

د دې لپاره چې شاید ښځه لاره شې او توبه وباسی او خدای به یې وبخښی خو هغی بیا وویل چې یا رسول الله زما څخه ګناه شوی دومره یې ډېر وویل چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل ایا د هغه بد عمل "مطلب زنا" څخه خو تاته حمل نه دی شوی؟ هغې ورته وویل هو زه امیدواره یم او ماشوم لرم نو پیغمبر صلی الله علیه وسلم وفرمایل ترڅو چې دا ماشوم نړۍ ته نه وی راغلې تر هغه وخت پر تا حد نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جاری کیږی لاره شه کله چې ماشوم دی نږۍ ته راغلو بیا راشه.

دا ښځه لاړه څو میاشتي وروسته کله چې ماشوم نړۍ ته راغلو هغه ماشوم یې غیږ کې ونیو او بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلل او ویې ویل چې یا رسول الله ماشوم هم نړۍ ته راغلو اوس پر ما حد جاری کړې ترڅو خدای زما ګناهونه را وبخښی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل لاړه شه او دی ماشوم ته دوه کال شیدی ورکړه ځکه ددی ماشوم پر تا باندی حق دی کله چې د شیدو څخه دی جلا کړو بیا راشه، ښځه بیا لاړه او د دوه کالو وروسته بیا راغله داسی حال کې چې ماشوم لږ غټ شوی و هغه یې له لاسه نیولې و پیغمبر صلی الله علیه وسلم چې دا ځل هغه ولیدل نو بل کوم بهانه پاتی نشول په کوم چې وکولای شی ښځه بچ کړی نو ماشوم یې راوخیست او ویې فرمایل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څوک د دی ماشوم سرپرستی کوی؟ څوک دا ماشوم ساتی؟ یو صحابه ووېل یا رسول الله زه یې ساتم پیغمبر صلی الله علیه وسلم ماشوم هغه صحابه ته ورکړو او د هغه ورسته په ښځې باندی حد جاری کړو او سنګسار یې کړل، همغه سنګسار کولو وخت کې اصحابو ویل دی پر ځان سختي وکړل نو خدای به یې توبه قبول کړی او داسې به یې پاکه کړې لکه چې هېڅ ګناه یې نه وی کړی.اوس و وایه چې د اسلام قانون سم دی که د کفر؟ اسلام ځکه وایې سر عام د خلکو مخکی ختا کار کس ته سزا ورکړی ترڅو دا نور ورڅخه عبرت واخلې او داسی کار ونکړی.

خو د دی ټولو سختیو با وجود وګوره اسلام حتا هغه د زنا څخه جوړ شوی ماشوم ته لا حق ورکوی او پرېږدی ترڅو پیدا شې خپل حق شیدی وخوری کوم نفر یې په سرپرستي ونیسی د هغه وروسته یې مور ته سزا ورکوی، داسی قانون به ته د نړۍ په بل کوم ځاې کې پیدا کړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- امممم ما بیخي دا خبرې نه وه اوریدلی.
په پوسخند مې وویل: زموږ د اوس نسل د اسلام قانون باندي سر نه خلاصیږي او د خارجیانو قوانینو ته ښه په جوش چک چکي وهې او تایید کوی.

زبیر څه ونه ویل ما هم نور خبره کش نکړل، زبیر په نیمه لاره کی ښکته شو او خپل د کور پخوا روان شو، ما هم خپل د کور پخوا حرکت وکړو دوه کاله مخکې خپل هغه پخواني کور کوم چې د قبرستان خوا کې و هغه مې خرڅ کړو او یو بل کور مې د استاذ د کور څنګ ته ونیو، ځکه هغه دنیا سر کې په یوازی کور کې یوه ښځه او ماشوم کله اوسیدلې شول؟ د بابا کور ته خو هم نشوم تللی د ذوالفقار کور هم داسی سیمه کې و چې ما زر کاله وروسته هم هلته یو کور اخیستل خو لری په کرایه لا نشو نیولې نو مجبور د استاذ د کور څنګ کې می یو کور په څلور زره افغانۍ کرایه کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخو زړه مې بیغم اوسیږی که کوم ورځ کور ته ناوخته لاړ شم یا لاړ نشم نو یو څوک شته چې په اقرا یا محمد فکر وساتي، محمد! د کوم وخت څخه چې شموئیل بیرته راغلې نو ما خپل د زوی نوم د یوازی شموئیل څخه محمد شموئیل کیخود! ما د شموئیل نوم خپل په زوی کیخود په دی فکر چې شموئیل مړ شوی خو کله چې هغه راغلو نو خپل د زوی نوم مې لږ بدل کړو د شموئیل څخه مې محمد شموئیل کیخود، د دی څخه مخکې چې کور ته لاړ شم د میوه خرڅونکي دوکان څنګ ته ودریدم او یو څه میوه مې واخیسته.

محمد بیحد کیله خوښیږی او تل یې خوله خلاصه وی بابا کله،کیله هم نشې ویلی کله واې د هغه د خبرو په یاد راوړلو مې مسکا پر شونډو راوړل خدایه شکر د ټولو نعمتونو، بلخصوص د اقرا او د محمد په راکولو، څو کاله مخکې کله چې مجرد وم او واده مې نه وکړی ژوند مې بې هدف او بې خوند و نه پوهیدم چې سبا که راویښ شوم څه وکړم؟ یوه ورځ به په یو خیال وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله ورځ په بل خو اوس د واده سره ژوند مې هدف
پیدا کړی سهار د کور وځم ترڅو یو ګوله حلال بوږی
خپل کورنۍ ته پیدا کړم او ماښام د هغوی د لیدو
پخاطر په شوق کور ته راځم.

داسې حال کې چې مجردی وخت کې نه کوم کور و او
نه هم کوم څوک چې زما راتلو ته په تمه اوسیږی، خو
اوس دوه نفره شته چې پوهیږم زما راتلو ته سترګي
په لاره دی، میوه مې واخیسته او کور خواته لاړم همدا
چې موټر سایکل مې د کور حویلۍ ته ننباسو محمد
مې د اقرا په غیږ کې د برندۍ په سر ولاړ ولید، محمد
د همغه ځای څخه ما ته چغي وهل پیل کړل دومره په
خوږه ژبه یې ناری وهل چې ژر مې موټر سایکل و درو
او بغیر له دی چې میوه راوخلم د هغه خواته ورغلم د
اقرا د غیږ څخه مې راوخیست او ښکل مې کړو یو ځل
هم نه دومره مې ښکل کړو چې د اقرا د اعتراض غږ
پورته شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرا- مرې دې کړو.
پخندا مې وویل: پدرلعنت داسي ښکلی خاندی او خبری کوی زړه مې غواړی ویې خورم.
اقرا په تروش تندی وویل: ته لومړی د ده د نن کارنامه وګوره چې څه یې کړی؟ د هغه وروسته یې وخوره.
داسي حال کې چې کوټې ته ننوتلم ومې ویل: څه یې کړی؟

اقرا- ته ورڅخه خپل پوښتنه وکړه.
کوټې ته په داخلیدو په نالې کښیناستم او محمد مې خپل و مخ ته په غالې ودرو او ورڅخه مې وپوښتل:
څه کار دی کړی شوخک چې مور دې داسې درڅخه شکایتمنده ده؟
محمد تازه په خبرو راغلې و په ټول خبرو تر یو حده سم صحیح پوهیدی خو تلفظ یې صحیح نشو کولاې،
اوس هم زما په خبرو پوه شو نو ځکه خپل په کوچني او خوږه ژبه لګیا شو تر څو خپل د ځان څخه دفاع وکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد- نه.... نه هیط ... نه کلی...(نه ... نه هېڅ ... نه کړې.)
داسي حال کې چې د محمد خبرو ته مې خندا راغلې وه د اقرا خوا ته مې مخ کړو او ومې ویل: دا خو وای ما هېڅ نه دی؟

اقرار- یعنی تاسو پلار او زوی عمر کې یوځل خپل ګناه منلې چې اوس یې ومنی؟
پخندا مې وویل: زما په نظر تر همدا اوس بحث یوازی په زوی کې وو، ناڅاپه ځنګ پلار یې منځ ته راغی؟
اقرار داسي حال کې چې کوښښ کاوه ونه خاندی ویې ویل: دا ستا زوی زما د پلار چلونه کوی؟
- څنګه چلونه کوی؟
اقرار- ته ورته ووایه دادا څنګه په لاره ځې؟

د محمد خوا ته مې وکتل او همغه جمله چې اقرا ویلي وه هغه مې ورته ووایه، او د محمد پکار لومړۍ خو خوله مې د حیرت څخه خلاصه پاتي شوه خو وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا څخه ورته شین شوم، محمد د استاذ رقم خپل لاسونه خپل شاته نیولې وه او داسې حال کې چې غټ،غټ قدمونه یې اخیسته سر یې ښکته نیولې و او یو دم د هغه پشان د تګ چل یې کاوه.

دومره په ښکلې او خوږ انداز یې هغه حرکتونه تر سره کول چې زما طاقت ونشو خپل خواته مې راکش کړو یو دوه ځل مې ښکل کړو، خو په ښکل کولو مې زړه یخ نشو او په غاښ مې کړو، البته زما په نظر غاښ مې یوڅه کلک ورباندی لګولی وو، ځړکع چې د ژړا غږ یې پورته شو ما هم د اقرا خوا ته ټیله کړو او لځایه پاسیدم ترڅو مونځ وکړم زه د جای نماز پسې ګرځیدم چې د اقرار ناراض غږ داسي حال کې چې محمد یې غیږ کې نیولی و او کوښښ یې کاوه ترڅو هغه کرار کړی پورته شو او ویې ویل: ته وګوره لاس دې ورته تک شین کړو دومره کلک غاښ څوک په ماشوم لګوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

جای نماز مې هوار کړو خو د دی څخه مخکې چې په لمانځه و درېږم د هغې خواته مې وکتل او پخندا مې وویل: خپل ملامت یې داسي خوږ زوی به دی نه راوړ، ترڅو زه هم ورباندی غاښ ونه لګوم.

غوښتل مې د لمانځه نیت وتړم چې یو خبره مې ذهن ته راغلل په شیطنت مې د هغې خواته وکتل او ومې ویل: البته په دی کار کی(د محمد د لاس خوا ته مې اشاره وکړل کوم چې په غاښ کړې مې و او زما د غاښونو نښه ورباندی پاتی وه او ومې ویل: زه ملامت یم د زوی لځایه مې باید مور ورڅخه داسي په غاښ کړی واې.

زما په دی خبره اقرار یو دم خاموش شوه یعنې نه یې راوکتل او نه هم الف خبره یې لا وکړل د هغې په دی خاموشي مې خندا راغلل، د هغې عادت وو هر کله چې ما داسی کوم خبره ورته کړی واې نو هغه ځای په ځای خاموش کیده او د شرم تک سره کیدل د هغې د حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیدو بیحد خندا راغلی وه خو زړه مې هم نه کیدو
چې داسی خجالت زده اوسیږی نو ځکه ورته مې
وویل: ما لږ میوه اخیستي وه خو ستا د زوی له لاسه
مې لیاده ووتل چې کور ته یې راوړم د موټر سایکل
سره ده هغه راوخله.

د دی خبری د کولو سره سم الله اکبر مې کړل او پر
لمانځه و درېدم اقرا هم لځایه پاسیده او غوښتل یې
محمد لځان سره ویسي خو هغه زما خواته راغلو یعنې
د دومره کلک غاښ لګولو او ژړا وروسته هغه بیا هم
زما خواته راغلو او داسي حال کې چی ما لمونځ کاوه،
هغه زما شاوخوا په ګرځیدو شو او کله ناکله خو زما
پشان د رکوع او سجدی حرکتونه هم کول، اقرا چې
ولید محمد ورسره نه ځې نو خپل د حویلۍ خواته لاړه
او هغه یې پریخود.

د لمانځه په اخری رکعت کې وم چې محمد زما د څنګ
لری شو او د کوټی څخه ووت، همدی وخت کې خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاته مې يخ شمال احساس کړو داسي لکه کړکۍ چې خلاصه شوی وی او يخ باد ورڅخه راځې؟! خو عجيب دا وه چې دا کوټې هېڅ کوم کړکۍ نه درلود چې وغواړی شمال ورڅخه راشی؟ التحيات ته کښيناستم او کوښښ مې وکړو چې خپل فکر د دی خبری څخه واړوم تازه الهم صلی مې شروع کړې وه چې د کوټې درړازه خلاصه شوه! ما فکر وکړو چې اقرا يا محمد رانئوت خو لا څو شيبې نه وه تېر شوی چې دروازه بيحد په کلک بنده شوه داسي چې لمانځه کې زما اوږی د هغه ناڅاپه ډک څخه وپريدل بد احساس مې پيدا کړو او ژر مې غوښتل مونځ خلاص کړم خو لا سلام مې نه وګرځولي چې د محمد چيغه مې ترغوږ شه.

په تلوار د کوټې د دروازی خواته لاړم ترڅو وګورم څه شوی، زما د تلو سره سم اقرا چې آشپزخانه کې وه هغه هم راووتل د محمد غږ د حويلۍ څخه راتلو بغير له دی چې څپلۍ په پښو کړم د حويلۍ خواته مې منډه کړل او محمد مې د کلا د دروازی سره پر ځمکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناست ولید لکه چې غوښتل یې له کور ووځې خو د دروازې سره یې پښه لګیدلې او غورځېدلې و!

په تلوار مې له ځمکې راپورته کړو او ومې کتل چې خوږ شوی خو نه دی؟ کوم خاص زخم یې نه درلود لږ د راسته پښې زنګون یې ګراشه شوی وو نور ښه و، داسې حال کې چې غیږ کې مې راخیست په حیرت مې وویل: ته همدا څو ثانې مخکې کوټه کې نه وې؟ یوه دقه کې څنګه د دروازې تر خولې راورسیدلې او ځان دې خوږ کړو ها؟

خو محمد بغیر د څه ویلو یوازې ژړل اقرا چې د محمد په ژړا زما پسې له کوره راوتلې وه محمد زما څخه واخیست او ښکل یې کړو او همغه حال کې هغې هم زما پشان په حیرت وویل: ته څنګه تر دې ځای راغلې؟ تخو همدا څو شیبې مخکې لا کوټه کې وې؟

زړه مې ویل هغه شمال او د دروازې ناڅاپه ټک د محمد د داسې ناڅاپه دلته راتلو سره ضرور کوم تړاو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلود؟! خو خپل سر مې وخوځاوه نه خدای دی نکوی کوم فکر چې کوم هغسې دی اوسیږي.

- راځه دننه کور ته ېول همسایه ګانو مو خبر کړل. زما په خبره اقرا د کور خواته روانه شوه ما هم غوښتل وریسی لاړ شم چې د کور دروازه وټکیدل د دروازی په ټک،ټک اقرا یوه شیبه خپل ځای کې ودریدل او د دروازی خواته یې وکتل خو کله چې ما ورته د کور ته د تګ اشاره وکړل نو هغه په تلوار کور ته ننوتل او زه د دروازی خواته ولاړم ترڅو وګورم څوک دروازه ټکوی؟

دروازه مې چې خلاص کړه یو ناشنا کس د دروازی شاته ولاړ و، بیحد جګ وو تقریبا دوه متر قد یې درلود سر تر پایه یې تور کالي اچولې وه حتا سترګې لا تک تور وه! اول نظر کې داسې ښکاریدو لکه کوم ناشنا ځای څخه چې راغلې وی! واضح که ووایم نو سم د عمر سریال د خلکو پشان و، هغه سریال که مو کتلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی نو هغه کې چې کوم عربان دی هغوي زیاتر کالې اوږده او د سر پګړی عجیب شانتي ترلي وه، دغه کس هم هغه رقم کالې اچولې وه حتا څهره یې لا د عربانو پشان ښکارېدل البته دا هم باید ووایم چې څهره یې بیحد نوراني وه!

زما د څه ویلو مخکې لومړی سلام هغه وکړو، د غږ په اوریدو یې لا حیران شوم، لهجه یې ډېر کلک او عین حال کې فصیح وه سم د عربانو د لهجي پشان! او د هغه څخه لا حیران کوونکي خبره دا چې غږ یې ماته د ډېر پخوا یو خاطره ذهن ته راوړل یو وخت زما بدن بیحد خارښت کاوه داسي چې په زیات ګرولو مې ټول بدن ویني شوی و هغه وخت یو نفر زما په غوږ کې قران ویلې و او د هغه په دم زما بدن خارښت جوړ شوی وو، تر اوسه مې یاد دی هغه غږ بیحد عجیب و او بیحد هم د دغه کس د غږ پشان وو بیحد!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فکرمند انداز مې ورته علیک وویل هغه دوه سترګې ماته نیولې وه بغیر د څه ویلو نظر یې دومره دروند و چې ما بد احساس وکړو او ورڅخه مې وپوښتل: کوم څوک مو پکار وو؟

څو شیبې بغیر د څه ویلو بیا په ځیر،ځیر راوکتل او بیا د ښه شیبه خاموشي وروسته یې په دروند غږ وویل: یو چا ویل دی کوڅه کې جومات دی خو ما پیدا نکړو تا لیدلی؟

د هغه په دی خبره حیران شوم! ځکه جومات د کوڅي په سر کی وو او د مسجد ګنبده او لاډسپیکرونه د لری، لری څخه ښکاریدل نو بیا د څنګه نه ولیدلی؟ د کوڅي سر د جومات خوا ته مې لاس ونیو او ومې ویل: هغه جومات دی!

هغه سړی بغیر له دی چې زما د لاس د اشاری خواته وګوری دوه سترګی زما خواته نیولی وه، کرار،کرار دا ځیر نظر یې زما پر عصاب وتلګې لکه چې هغه هم پوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چې ویې ویل: مننه.
- هیله کوم.

د دې خبرې سره سم غوښتل مې دروازه بنده کړم چې هغه د دروازې څنډه ونیوله او په همغه بڼه او ډارونکې غږ یې کرار وویل: خپل په ځان او خپل په کورنۍ پام کوه او په هر څه باور مکوه.

په حیرت مې وروکتل غوښتل مې پوښتنه وکړم د دې خبرو څخه دې مطلب څه دی؟ چې هغه مخ وګرځاوه او روان شو، ما هم جرئت ونکړو ورپسې غږ کړم او وپوښتم چې ته څوک یې؟ او دا خبرې دې ولې وکړې؟

په زړه نا زړه انداز مې دروازه بنده کړه او کورته ننوتم خو څه شپه وه هغه شپه! محمد ټول شپه بغیر د یو ساه اخیستو وژړل، نه یې څه ویل، نه یې څه خوړل، یوازې خوله خلاصه کړې وه او ژړل یې درې نیم بجې د شپې کله چې ژړا یې بیحد زور واخیست نو اقرا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې وویل: داسې نه کیږي شاید کوم ځای درد کوي او ویلي نشي مورې هم نه پوهیږو راځه ډاکټر ته یې ویسو.

اقرا لا ځواب نه و راکړی چې په همغه نیمه شپه د حویلۍ دروازه وټکیدل.

په حیرت مې د اقرا خواته وکتل هغې هم داسې حال کې چې زما پشان تعجب کړې و کرار وویل: په دی نیمه شپه به څوک وی؟
- نه پوهیږم ته دې زوي کرار کړه چې مرې شو له ژړا زه ګورم چې څوک دی؟

په تلوار د کور د دروازې خواته ولاړم خو د خلاصولو مخکې مې غږ کړل: څوک یې؟
د هغه خوا د استاذ غږ راغلو چې ویې ویل زه یم! ژر مې دروازه خلاصه کړه او د هغه په لیدو په حیرت مې وویل: خیرت خو دی استاذ؟
استاذ داسې حال کې چې کور ته رانوت ویې ویل: ولای زمورې خوا کې خو خیرو خیرت دی خو دلته (د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور خواته یې اشاره وکړل د کوم خوا څخه چې د محمد د ژړا او چغو غږونه راتلل او ویې ویل: خو دلته لکه چې خیرت نه دی؟ شموئیل ولی داسی ژاړی؟

داسي حال کې چې د استاذ سره د کور پخوا روان وم کرار مې وویل: نه پوهیږم د ماذدیگر ماښام راهیسې چې په چغو شوی تراوسه ژاړی اراده مې وه ډاکتر ته یې ویسم.

استاذ خپل څپلۍ وباسل او کور ته ننوت د محمد د غږ په تعقیب زموږ د کوټې خواته ولاړ خو کوټې ته د داخلیدو مخکې ستوني صاف کړو او بیا ننوت،اقرا چې خپل پلار ولید نو حیرانه شوه خو د هغې د څه ویلو مخکې استاذ محمد د هغې له غیږی واخیست او موږ دوارو خوا ته یې راوکتل او ویې ویل: دا اته ساعت کیږی دا ماشوم ژاړی او تاسو اوس تازه اراده کړی چې ډاکتر ته یې ویسی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د څه ویلو مخکې اقرا وویل: هېڅورباندی نه دی شوی بابا! هسې په شغ(ضد) ولیدلی نه خوږ دی، نه وږی دی، نه هم د بدن کوم ځای درد کوی هسې ژاړی.

استاذ باندی محمد بیحد ګران و نه پوهیږم دلیل یې څه و؟ هسې د لمسی په حساب خو د ذوالفقار لور راحیل هم لمسۍ کیدل د هغه نور لورګان اولادونه یې هم لمسیان کیدل خو محمد ورباندی بیحد ګران و شاید دلیل دا وو چې ورته نږدی و او درسته ورځ د هغه ومخ کې د هغه په کور کې وو؟ زه خو سهار د مولا د آذان سره تلم او د ماښام په آذان راتلم اقرا درسته ورځ خپل د پلار کور کې وه.

استاذ بغیر د څه ویلو محمد غیږ کې واخیست او د کوټې منځ کی اخوا دیخوا په ګرځیدو شو او همغه حال کې په محمد باندی دم کول هم شروع کړل او په نهایت حیرت کی محمد کرار شو او د هغه په غیږ کې ویده شو! د هغه د ویده کیدلو سره سم د سهار د آذان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ هم شو استاذ محمد په کرار د اقرأ غیږ ته ورکړو او ویې ویل: زما په خیال چې نظر شوی و؟!

د استاذ په خبره اقرا بد،بد زما خواته راوکتل چې ما په کرار وویل: زه نظر نلرم ما ته داسی مګوره.

زما په خبره استاذ کرار وخندل او ویې ویل: نظر هر کس لری د ځینو ده ښه نظر وی د ځینو ده خراب،کله ناکله داسی هم کیږی چې یو شې یا یو کس ستا په نظر ډېر ښکلې راشي او ته بغیر د ماشالله ویلو ورته وګوری نو هغه چې ستا زړه ته ډیر ګران شی نظر کیږی دیته ښه نظر د میني نظر ویل کیږی، بیا اولاد خو وی ګران نو شاید تا ورته بیحد ډېر کتلی وی چی نظر کړی د دی؟

د استاذ په خبر مې سر ښکته واچو، د رښتیا هم نن ما باندی محمد بیحد خوږ لګیدلی وو او بیحد مې هم ښکل کړو بغیر له دی چې حتا یو د نظر دعا یا یو ماشالله ووایم، استاذ زما په اوږی لاس کیخود او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسی حال کې چی د خبرو مخاطبه یې اقرا وه وویل: موږ ځو د سهار لمانځه ته چې قضا نشې ته هم خپل په زوی فکر ساته که راویښ شو او بیا یې ژړل نو دا ځل یې ضرور ډاکتر ته ویسي شاید کوم ځای درد کوی.

د دی خبری سره سم استاذ د بیرون خواته روان شو خو زه دتګ مخکي د محمد خواته چې بیغم ویده و لاړم په تندی مې کرار ښکل کړو او اوس چې کار تر کار تقریبا تېر و اوس مې وراندی د نظر دعا وویل،د هغه وروسته د استاذ پسي جومات ته ولاړم د سهار د لمانځه وروسته په ګنګس قدمونو د کور خواته راغلم دومره ستړې وم او خوب مې راتلو چې حد نه درلود، محمد بیغم ویده وو اقرا هم د هغه څنګ ته ویده شوی وه، ما هم بیحد زړه غوښت ویده شم خو د ځان سره مې وویل د خوب مخکې زبیر ته زنګ ووهم او ووایم چې نن دې دوکان هغه خلاص کړی او زه به غرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواته ورشم، خو لا مې موبايل راخيستې نه و چې د هغه زنګ راغلو

- الو.
زبير- الو سلام عليکم.
- عليکم سلام، خيرت خو دی په دی سهار وختې دی خنګه زنګ و واهه؟
زبير- خيرو خيرت دی لکه چې لياده دی وتلې؟
په ګنګس انداز مې وويل: څه مې لياده وتلې؟
زبير- دا چې نن دوکان ته تازه مال راځې؟

د زبير په دی خبره خپل تندی ته مې ټک ورکړو زما خنګه لياده وتلې وه نن د مياشت اخره وه، نن دوکان ته نوی مال راتلو او نن د ټول مياشتي د ګټې او توان حساب کيدو. زما په خاموش کيدو زبير په خوبجن غږ وويل: شابه راروان شه زه هم اوس د کور حرکت کوم د سړک مخکي زما په تمه شه دواړه يوځای ځو دوکان ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بغیر د نور څه ویل یې موبایل بند کړو د کوټې منځ کې په نامیدی ودرېدم او د اقرا او محمد خواته مې وکتل چې په بیغم او اسوده خیال باندی کرار ویده وه! څو شیبې هملته ولاړ وم د هغه وروسته د محمد خوا ته ولاړم کرار مې ښکل کړو رنګ یې پریدلې و، په خوب کې لا شونډان د ژړا کولو پشان بوک نیولې وه، اقرا چې زما راتګ ته پام شو لږ سترګې خلاصې کړل او په خوبجن او ستړې غږ یې وویل: ویده کېږی که سبا ناری درته تیار کړم.

- یو هم نه، تاسو ویده شې نن دوکان ته نوی مال راځې زه باید لاړ شم.

اقرا غوښتل لځایه پاسېږی د هغې عادت و تل کار ته د تلو وخت کې د کور تر دروازی زما سره راتلل خو ما یې اوږه ونیول او ومې ویل: ضرورت نشته ته ویده شه زه خپل ځم،که محمد راویښ شو او بیایی د ماښام پشان ژړل نو ما ته زنګ و واهه تر څو ویسو ډاکټر ته.

اقرا- سمده په ځان پام کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ته هم پام کوه هم په ځان هم په دی(د محمد خوا ته مې اشاره وکړل: هم په دی شوخک خان صیب.
اقرا- په سترګو.

***

که څه هم د سهار څلور بجې وه خو بیا هم د خلکو او موټرونو تګ راتګ ډېر وو، د زبیر راتګ ته په تمه وم هغه ویلې وه همدلته زما په تمه اوسیږه او زه یو دقه کې راځم خو اوس تقریبا لس دقیقې کیدل چې دی یخ کې ولاړ وم خو د زبیر درک نه کیدو! غوښتل می ورته زنګ ووهم چی چیرته دی او ولې نه راځی؟ چی همدی وخت کی د سړک د هغه بلخوا څخه زبیر ته مې فکر شو چې د همغه ځای څخه یې ماته لاس خوځاوه او راروان وو.

په تروش تندی مې ورته کتل ترڅو راشې،کله چې راغلو نو د سلام ویلو سره سم زما شاته کښیناستو ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم موټرسایکل روښانه کړو او همغه حال کې مې ورته
وویل: دا درې ساعته دې څه مرک کول چې زه دی دلته
منتظر درولي وم؟
زبیر داسی حال کې چی د موټر سایکل د هینداری
څخه ځانته کتل او خپل ویښتیان یې جوړول ویې
ویل: نه ګوری خپل ویښتیان مې جوړول.

د هینداری څخه مې وروکتل او په تروش تندي مې
وویل: یو ویښتیان پورته کول دومره وخت غواړی؟
زما په دی خبره زبیر د شالخوا په اوږه ووهلم او ویې
ویل: خیرن سم وګوره خپل ویښتیان می رنګ کړی.

دا ځل لږ په توجه می وروکتل خو بیا هم کوم خاص
شئ ته مې فکر نشو نو ومې ویل: زما په نظر خو د تل
پشان دی؟
زبیر- زموږ خلک یو خبره کوی او ولا چې حق خبره
کوی، هغوی وایی غوا نو کله د ګل په بوی پوهیږی؟
اوس هم ته نو کله په شېیل او فیشن پوهیږی؟ سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره لخیره روښد شې،خپل د ویښتیانو سرونه مې خرمايي رنګ کړې.

- ای ورک شې په دی کارونو دې، ته مګر ښځه یې چی دومره فیشن کوی او ویښتیان رنګوی؟ پوهیږې ویښتیان رنګول سړیانو ته په اسلام کی ...

لا مې خبره پوره کړې نه وه چی زبیر وویل: ته وقران طاها ځان څخه راته د پوهنتون د ثقافت استاد مه جوړوه، هر کار کی اسلام،اسلام دا ما خپل د زړه لپاره جوړ کړې.

په پوسخند می وویل: هو نو تخو هر کار خپل د زړه لپاره کوی نه د اسلام لپاره! لومړۍ دی غوږ سوری کړو او غوږوالې دی وړواچول چې دا ښېیل دی، بیا خپل په ږیره کیدې زر خط واچول چې دا ښېیل دی، بیا دی په لاس ټېټو وواهه چې دا ښېیل دی بیا دې ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- هسې غول مخوره هغه ټیټو دایمي نه وه وګوره
پاک شوی او هغه غوږ مې هم یوازی د یو میاشت لپاره
سوری کړی و او غوږوالې می وراچولې وه اوس وګوره
هېڅ نه وراچول او سوری هم بند شوی او پاتي شوه
ږیره نو سم وګوره زه خو بیخې ږیره پرېږدم نه چې
وغوارم خط پکې واچوم.
- ته ما ته دا ووایه چې دا کارونه دی کړی وه او کنه؟
زبیر پخندا وویل: هو کړی مې وه خو اوس نه، دېر
پخوا د جاهلیت وخت کې.

په پوسخند مې وویل: یعنی اوس جاهل نه یی؟ هسې
خپل زړه مه خوشحاله کوه ته اوس هم همغه جاهل
یې، که نه منې نو خپل حال ته وګوره، خپل ویښتیانو
رنګ کولو ته دې وګوره.

زبیر- عه عه اصلا ستا سره خبری نه کیږی، داسی دی
اسلام سخت کړی که یو نفر لږ خپل په ځان ورسیږی
بس کافر شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه ټاپه نه لګوم خو ستا کارونه د انسانانو نه دی ته خپل دا غاړی ته وګوره دومره زنځیرونه ولا که یو ښځه واچوی کوم چی تا اچولې.

زبیر- ته ما ته یوه خبره وکړه ابا اسلام کی د یو کس پاک او فیشنې ګرځیدل حرام دی؟
- نه.
زبیر- نو خبره خلاصه.
- البته ستا پشان هم نه ..
زبیر- بنده کړه خوله دی زما موډ مه خراب کوه زه نن خوشحال یم.

د هینداری ځخه مې بد،بد وروکتل خو نور څه مې ونه ویل، زما خپل سر هم درد کاوه خوب مې نه وکړی حوصله مې هم نه درلود چې وغواړم ده ته نصیحت وکړم نو چوپ شوم دوکان ته په رسیدو هغه کس چی مالونه راوړل د وخت راغلی و او موږ ته په تمه و، سترې مشې مو ورسره وکړل او ما ژر د دوکان دروازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه کړه او د زبیر سره لګیا شو د مالونو په
ننویستلو کله چې خلاص شول نو هغه سړی ته مو
پیسې ورکړل او لګیا شو مالونه مو دوکان کی ځای پر
ځای کول یو قوطي خوله می چی خلاص کړه نو هغه
کی ټول د ښځو د سینګار شیان وه!

ما دا شیان نه و راغوښتې زموږ کاروبار د سینګار
شیانو نه و فکر می وکړو چې دا قوطي د غلطې څخه
راغلی نو ځکه زبیر ته می غږ کړل.
- زبیر.
زبیر- هوم.
- فکر کوم دا یو قوطې د غلطي څخه راغلی!؟
زبیر مخ راوګرځو او ویې ویل: څنګه د غلطی څخه
راغلی؟
قوطي ته می اشاره وکړل او ومی ویل: وګوره موږ د
سینګار شیان نه وغوښتې خو دوی دا راوړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر زما خواته راغلو او د هغه شیانو په لیدو یې په خندا وویل: دا ما راغوښتی.

- ولی؟

زبیر- ته په دی خبرو نه پوهیږی،اوس وخت دا شیان ښه بازار لری نو ما ویل فایده به وکړو.

- د ښځو د سینګار په شیانو؟

زبیر بد، بد راوکتل او ویې ویل: نه د سړیانو د سینګار په شیانو! سترګي لري ګوری چې د ښځو د سینګار شیان دی نو د ښځو لپاره مې راوړی.

- خو زه فکر نکوم چی کوم فایده دی وکړو.

زبیر- ستا فکر غلط دی ځکه اوس وخت د هر شئ څخه ډیر شې چی اخیستل کیږی هغه همدا د ښځو د سینګار شیان دی، البته ما لومړۍ ځل لږ راوغوښتل خو د میاشتي اخر کې کله چې دا خلاص شول نو بیا به ډیر راوغوارم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خو زه فکر نکوم چې دا دي لا ځوک واخلې چې ته لا د بل ځل راوړلو پلان دی هم جوړ کړی.
زبیر- څومره ساده یې طاها! اوس وخت د ټولو څخه زیات بازار چې ګرم دی همدا د ښځو د سینګار د شیانو دی، یعنې که یو سړی د سبا ډوډۍ لا ونه لری خو ښځه به یې په کور کې ضرور د سینګار شیان ولری، البته ستا او ستا د کاکا په اړه ډاډمن نه یم زه فکر کوم په نړۍ کی خواری ښځی همدا ستا او ستا د کاکا ښځه به وی.

- ولی؟
زبیر پخندا وویل: ځکه چې تخو بیخبر او ساده د عالم یې او کاکا دی هم غوسه ناک او تند مزاج انسان دی نه ته د ښځې په ارزښت پوهیږی نه دی کاکا! که زه ستاسو د خسر لځایه واې لور خو لری خپل د لور ویښته مې لا تاسو دواړو ته نه درکو تاسو بې احساس خلک.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غوسه مې وروکتل او ومې ویل: ته ډېر با احساس یې؟ که زه ستا د خسر لځایه وایه ما تا ته ښځه نه درکول مور که نور وی کنه څهره او رفتار خو مو د سړیانو دی، ته خپل ځانته لړ په هینداره کې وګوره د سړیانو نوم دی شرمولي او هو د ویښتیانو رنګ دی اوس بیخې ښه ښکاری سم د دی بازاری ښځو پشان سور رنګ دې ورکړی.

دا ټول خبری مې د عصاب خراب کیدو څخه وکړل او که رښتیا ووایم یو دقه وروسته پښیمانه شوم د سترګو له کونج مې د زبیر خواته وکتل فکر مې کاوه شاید خفه شوی اوسیږی خو هغه کرار زما څخه لری شو او د هینداری مخي ته ودرید د څو دقو وروسته یې وویل: ټول خبری دی هسې غول خوړل وه خو یوه خبره دی رښتیا وه!

سر مې پورته کړو او ور ومي کتل چې هغه په تشویش وویل: ما خرمایي رنګ ورکړی وو خو اوس رنګ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور شوی! دا ولې؟

داسې حال کې چې خندا راغلې وه ومې ویل: تشویش مکوه که چا درته وویل دا ولې سور رنګ دی ورکړی ووایه دا فیشن دی.
زبیر- بلا.. بلا په دی مرداره خوله دی، د کوم وخت څخه چې ته او ستا هغه بد اخلاق کاکا زما ژوند ته راغلي یاست ما د خیر ورځ ستاسو له لاسه نه ده لیدلې.
پخندا مې ورته وویل: زمونږ د سر دعا کوه که مونږ دواړه نه وای دولت تاته تذکره کې د نر لځایه نر ښځې جنسیت لیکو.

زما په دی خبره د زبیر غوسه راغله او د لاس ښنګ کې چې کوم د عطرو قوطي و هغه راوخیست غوښتل چې په ما یې ګوزار کړی چې ما ورته وویل: هسې د خر پشان لغتي مه اچوه هغه عطرو قوطي زر روپي قیمت لری هسې نه چې مات یې کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- ستا سر دی دا عطر وخوری تا زما دا دروند شخصیت ته توهین وکړو او هغه وخت د یو عطرو قوطي غم اخیستی یې؟
پخندا مې ورته وویل: ستا محترمانه شخصیت به جوړ شي خو د عطرو قوطي که مات شو بیا نو نه جوړیږی.

زما په دی خبره د زبیر غوسه لا زیاته شوه او د رښتیا یې د عطرو قوطي زما پسي ګوزار کړو ما هم یوازی دومره وکولای شو چې ځان بچ کړم او د عطرو قوطي لاندی پر ځمکه ولګید او مات شو.
زبیر- لاسونه دې مات شه خو ګیر کړی به دی واې.
په غوسه مې وروکتل او ومې ویل: بل ځل چې راتلې د کور څخه خپل رسی لځان سره راوړه چې پښه دی وترېم هسې دوکان کې لغتې ونه غورځوی.

زبیر- ګوره نن مې درته ډېره حوصله وکړل یو بل خبره وکړه داسې وهل وخوری چې خوند درکړی.
- که نر یې دیخوا راشه، ولې د ښځو پشان هسې شیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوزار کوی؟
زما په دی خبره زبیر پخندا وویل: اخ ته ماته د جنګ خبری کوی؟ ته نیم کیلو یې خپل وچ کلک بدن ته وګوره.

- نرتوب په وزن نه دی، ته دیخوا راشه چې درته وښایم جنګ څه دی؟
زبیر پخندا وویل: نغوارم خپل لاس ستا خیرن په وینو ولړم، لاس به مې در وړی نه وی چې د چرګ پشان به دې ساه ختلې وی، تخو چندان شئ نه یې خو هغه لیونی کاکا به دی څوک درګیر کړی؟

همدا چی راغلم یو څواب ورکړم او خوله یې وربنده کړم موبایل ته می زنګ راغي
را پورته می کی د ذوالفقار نمبر وو.
- الو سلام علیکم ذوالفقار ښه یی؟
زبیر پخندا وویل: څومره حلال زاده، همدا اوس یې د خیر ذکر وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبد می وروکتل چی د زبیر خندا نور هم ډیر شول.

ذوالفقار- چیرته یی؟
- دوکان کی یم خیریت دی؟
ذوالفقار- تیار اوسه اوس درځم درپسی.
په حیرت مې وویل: خیریت خو دی؟ چیرته؟

ذوالفقار - کلې ته! پرون ماښام ماما مړ شوی.
په ورختایي می وویل: کوم ماما؟
ذوالفقار- په یو دوه کالو کېدي ټول خپل او خپلوان لیاده وباسل؟ آفرین دي پرتا ویی!
- مطلب مې کوم یو یې؟ درې څلور ماما ګان لرم په نوم؟!
ذوالفقار- په نوم ...؟ زما ماما مړ شوی.
- ستا ماما؟
ذوالفقار ـ هو، اخوند زاده ماما.

- اها خدای دې وبخښې خو پوه نشوم ته ولې زما پسې را روان یی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوالفقار- ځکه مورې دواړه ځو جنازې ته یی.

- زه کار لرم ذوالفقار، خدای دې وبخښی خو زه نشم درتلی ته خپله ولاړ شه.

ذوالفقار- بنده که خوله دی بیځایه خبری مه کوه تیار اوسه پنځه دقو کی در رسیږم.

- ذوالفقار! پخدای دونی کار لرم چـ ... خبره می لا پوره کړی نه وه چی ذوالفقار وویل: ګوره زه نن عصاب مصاب نلرم لکه انسان پشان خپل شیان سم کړه زه څو دقیقو کی ستاسو د دوکان مخکې یم او پاتی شول کارونه دی نو، بیغمه اوسه زه هم دومره بیکاره نه یم چی تر حلوا خوړلو هلته پاتی شم، ځو جنازه کې ګډون کوو درې څلور ساعته بعد بیرته راځو پخیرو خیرت.

- څه ضرورت دی زه یی جنازی ته ولاړ شم؟ ستا ماما دې ما خپل په ټول عمر کې دوه ځله لا نه دي لیدلی!

ذوالفقار- خبره د دوه یا یو ځل لیدو نه ده، ته په بعضې خبرو نه پوهیږی، څو دقیقو کې در رسیږم تیار اوسه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذوالفقار د خبرو څخه معلومیدل چی بیحده پریشانه
او یو څه هم عصبی دی او اصلا د بیځایه خبرو
حوصله نلری ځکه بغیر د خدای پاماني څخه یی
موبایل بند
کړو

زبیر- څه شوی؟ څوک مړ شوی؟ ذوالفقار څه ویل؟
زبیر ته چې مخامخ راته ولاړ و او په تشویش یی
پوښتني کول ومې کتل او ومې ویل: د ذوالفقار ماما
لکه چی مړ شوې! هغه هم را روان دی چی دواړه ولاړ
شو جنازی ته.
زبیر- بیچاره خدای دی و بخښي څو کلن وو؟
- نه یم خبر خو د ډېر عمر و، هغه وخت چې زه کلې
کې وم د70/80 کالو و اوس به شاید د90/95 کالو وو
زما په نظر!؟
زبیر- نچ نچ بیچاره پنځه رنځه یې سلیزی ته پاتی وه
چی عزرائیل کرین بولډ
کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر خپل د دې خبرې سره سم پخندا شو، ما ته هم خندا راغلل خو یو دوه کنځل مې ورواچول چې بیا داسې خبره ونکړی، که رښتیا ووایم چندان خاص احساس مې د هغه د مرګ د خبر په اوریدو نه درلود! د هغه د مرګ خبر داسې وو لکه تلویزیون یا فسبوک کی د یو بیګانه کس د مرګ خبر چی واورم بیا لځان سره ووایم چی خدای دی وبخښی بیچاره، او څو شیبې وروسته بیرته خپل کار ته ادامه ورکړم د ماما د مرګ خبر هم همدا رقم و ماته ما هغه ټول عمر کې دوه ځل لا سم صحیح نه ولیدلې.

زبیر- خپه خو نشوی چی ستا د ماما په مرګ مې وخندل؟ البته زما کوم بده اراده نه وه خدای دی وبخښی خو هغه فکر مې ناڅابه ذهن ته راغلو.
- نه کوم مشکل نشته.
زبیر- ښه نو ته یې جنازی ته ځی؟
- زړه می نغواړی خو مجبور یم چې ولاړ شم.
زبیر- تر سبا بیرته راځې او کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ښکاره ده چې راځم، ذوالفقار ویل یوازې ځو جنازه کو او بیرته راځو.

زبیر- ښه خبره ده ځکه زه یوازې ځان دا دومره قوطیان او شیان نشم ځای پر ځای کولاي.
- څومره چې کولای شې هغومره وکړه نور ما ته پریږده سبا چې راشم خپله یې کوم.
زبیر- اهوم

- زبیرا کله چې یو جنازه کې ګډون کوی نو د هغه مړ شوی کس خپلوانو ته څه وایې؟ مطلب وایې خدای دی وبخښې ښه سړی وو؟ یا وایې د ښه کسانو عمر لږ وی؟ البته د ده عمر خو ډیر وو؟
زما په خبرو زبیر څو شیبې ښه د زړه د خلاص وخندل د هغه وروسته یې په حیرت ویل: ته نه پوهیږی چې د مړی خپلوانو ته څنګه تسلي ورکړی؟
- د کوم خوا پوه شم؟ دا زما لومړی ځل دی چې د جنازی لمونځ ته ځم، البته د دی څخه مخکې زما انا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیکه وفات شوی خو هغه وخت زه ماشوم وم او ذهن ته مې نه راځې چې څنګه حالت وو؟

زبیر- ګوره کله چې هلته ولاړې نو د جنازی مونځ خو به دی زده وی که هغه دی هم نزده؟
- نه هغه مې زده مطلب اوریدلې می دی چې څنګه کیږی.
زبیر- زه دا هم شکر چې اوریدلې د دی البته هغوي پر تا د جنازی مونځ نکوی، یوازی غوښتل مې دا ووایم چې د جنازی د مونځ کولو او د مړې د دفن کولو وروسته د مړې د خپلوانو خواته لاړ شه او ووایه خدای دی وبخښي خپل د ماما نوم واخله یا ووایه ماما! بیا ووایه خدای دی جنتونه ورنصیب کړی او خدای دی تاسو ته د زړه صبر درکړی او ستاسو اخری غم دی اوسیږی.

- دا ټول خبری ورته وکړم؟
زبیر- هو، دا ټول خبری باید سم په ادب او انسانیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړی د هغه وروسته هغوي به درڅخه مننه وکړی او ته به هم په ډېر انسانیت یو دوه د دروغو ستونه وکړي مثال هر امر او خدمت چې وو ما ته ویلې شی او زه مو په خدمت کې یم او داسی یو څو نور د دروغو ډیالوګ ووایه او د هغه وروسته کرار کرار ځان ورڅخه لری کړه او راځه.

- یعنې ضرور باید دا ټول خبری وکړم؟
زبیر- هو،ضرور باید دا خبری وکړی ک...

زما او د زبیر خبری لا نه وه خلاص شوي چی ذوالفقار راورسید! لکه چې د پنځه دقیقو څخه ډېر نړدی و دوکان ته؟ د هغه په راتګ زه او زبیر د دوکان ووتلو او د هغه خواته ورغلو.

زبیر د موټر خوا ته ولاړ او ذوالفقار ته یې وویل: خدای دی وبخښي ماما دی.
ذوالفقار په یو لفظ کې ځواب ورکړو: آمین.
او بیا بغیر له دی چی کوم بله خبره وکړی ماته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشاره وکړل چی موټر کی کښینم، ما هم د زبیر سره خدای پاماني وکړل او موټر کی کښېناستلم.

- سلام ښه يي؟

ذوالفقار د سر په ښورولو ځواب راکړو او موټر يی روان کړو، تندی يې بیحده تريو وو او معلومیدل چی بیحده ډير پريشانه دی نه پوهیږم ولې؟ يعنې منم چی ماما يې مړ شوی خو داسې نه معلومیدل چی یواځې د هغه په مرګ دی خپه وی! داسي ښکاريدل لکه يو بل موضوع يی هم ذهن ور خراب کړی وی؟

ذوالفقار- که ډوډۍ دی نده خوړلې نو شاته سیټ کی په پلاستیک کی يو خوراک وريژی او کباب شته هغه وخوره.

د ذوالفقار په خبره بیحده خوشحال شوم او ژر مې د موټر د شا سیټ څخه پلاستیک را واخیست، ما سهار لا ډوډی نه وه خوړلې البته باید ووایم د پرون ماښام څخه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نم،نم باران ورېدی او هوا هم وریځه وه، زه بیحده ستړی وم ذوالفقار هم تندی تروش نیولې وو او خبری نه کول، کلې ته هم نږدی نیم ساعت لاره وه د بوږی خوړلو وروسته مې ذوالفقار ته وویل چی زه یوځه سترګي پټې کوم که ورسیدو او زه ویده شوی وم نو راباندی غږ وکړه، هغه هم یواځې د سر په ښورولو ځواب راکړو لکه چې د ماما مرګ یي بیحده خپه کړی وو؟

بېر ژر مې سترګي درنې شول او خوب وړی وم د ذوالفقار په آواز راویښ شوم.

ذوالفقار- پاسه را ورسېدو.

ذوالفقار موټر مخامخ د ماما د کور د دروازي سره درولي وو. بغیر زموږ د موټر څخه څو نور موټرونه هم ولاړ وه چی معلومیدل د بنی اسرائیل قوم ځانونه رارسولېدی. د دروازی مخکی کوچنیان ځغاستل را ځغاستل ذوالفقار د موټر څخه ښکته شو، زه هم زړه نا

(c) ketabton.com: The Digital Library

زره ورپسې شوم، هوا دومره یخه نه وه خو نه پوهیږم ولې زما یخ کېدو؟ ذوالفقار د تلو حال کې ماته فکر شو او ویی ویل: یخ دې کیږی؟

- څه ناڅه.

ذوالفقار په حیرت وویل: خو هوا خو دومره هم یخه نه ده.

- هو ولای هوا دومره یخه نه ده خو ولاکه چې ولی زما یخ کیږی؟

ذوالفقار بغیر د څه ویلو په غبټ ګامو باندی رانه لری شو، زه هم پداسی حال کې چی لاسونه مې د یخ د سبب یو پر بل موښل ورپسي شوم. کله چی د ماما د کور دروازی ته ورسیدم نو د زړه درزا می تیزه شوه، د مرېې د لیدو څخه نه وېرېدم بلکې خپل د کورنۍ د کسانو بلخصوص د بابا د لیدو څخه وېرېدم او بل دا چې یو رقم بد احساس مې درلود او په دی هم پوهیدم هر کله چې ما داسې احساس کړی هغه ورځ ما د خیر ورځ نه ده لیدلی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابا او نور خپلوانو سره د مخامخ کیدو څخه په دی خاطر وېرېدم چې د کوم وخت څخه مې چې واده کړی و نو د هغوی سره مې قطع رابطه کړی وه! زما په قطع رابطي باندی بابا دومره غوسه نه وو ځکه د هغه مخکې هم زه د هغوی سره نه اوسېدم بابا هغه وخت غوسه شو چې ما د استاذ د کور څنګ کې کور کرایه کړو او هلته اوسېدل مې شروع کړل، زما په دی کار ټول خپلوانو ماته طعنې راکول شروع کړل او ټولو راته زنچو ویل! او ویل یې چې طاها ښځه نه ده راواده کړې بلکې طاها ښځې ته واده شوی!چې خپل مور او پلار یې پریخودلې او د خسر کور کې اوسیږی.

نو اوس ځکه وېرېدم چې هسې نه بابا ما ووینې او پخواني خبری یې یاد ته راشې او د ټول کلې مخکې راسره جنګ وکړی او سپک مې کړی! ځکه مې زړه نه غوښتل دی جنازی ته راشم اوس هم خپل په راتلو بیحد پښیمانه وم، تقریبا دا دوه کال مې ځان د دی بنی اسرائیل قوم څخه جلا کړې و خو اوس مجبور وم بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره مخامخ شم. بیحده ډیر وېرېدلې وم بلخصوص چې بد احساس مې هم درلود او زړه مې ویل یو بد پیښه واقع کیدونکي ده، خو ځانته مې دلداری ورکړل چی څو ساعته دې او په یو کونج مونج کې به ځان پټ کړم او همدا چې جنازه خلاصه شول نو دوه پښې به څلور کړم او د دی کلی او خلکو څخه به یې الفرار وکړم.

حویلۍ داسی ډک وه چی ما په زور باندی خپل او پردی پکې پیژنده، د خدای شکر ما بغیر د کاکا خیلو او ماما خیلو څخه دا نور قوم خویش نه پیژنده! نو ځکه سر، سری هر یو چې مې مخکې راتلې ورسره سلام علیک مې وکړل او د ذوالفقار پسې شوم. مخامخ د حویلۍ دیوال خواته یی فرش هوار کړی وو او بعضی بوډاګان او مشران وربانډی ناست وه بابا، ذوالقرنین کاکا او زما ماماګان چی ما دا درې څلور کال بیخې لیدلې نه وه په فرش ناست وه، د حویلې منځ کی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو کټ باندی ماما پری ایستلی و، کفن کړی او زنه یې ورنه تړلی وه لکه چی غسل یی ورکړی وو؟

بیحده بوډا شوی و آخرین دیدن مو تقریبا څو کاله مخکې و هغه وخت لږ ځوان و خو اوس بیحد بوډا شوی و، هغه بیحده شني سترګی یې پټی وه. د مړی پسې خبری کول ښه کار نه دی خو زه تل د ماما د هغه بیحد شنو سترګو څخه وېرېدلم بیحده شني وه لکه جادوګرانو پشان! او داسې په ځیر،ځیر درکتل چې ساه اخیستل درته سخت کیدل.

ذوالفقار هم لکه چې درک کړې و چې د بابا سره زما مخامخ کول ښه پایله نلری نو ځکه هلته د تلو مخکې و درېد او د لاس په اشاره یې ما ته یو ځای وښود تر څو هلته لاړ شم د هغه د لاس د اشاری په تعقیب خپل د ژوند د منفور ترین، بدبخت ترین او هغه کس چې ما ورڅخه بیحد بد راتلل د هغه کس سره مخامخ شوم فرید!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرید په لیدو مې په تلوار ذوالفقار ته وویل: زه هلته نه کښینم.

ذوالفقار- بنده کړه خوله دی، زه ستا لپاره وایم خپل خو پوهیږی چې پلار دی څومره درته غوسه دې دا شرم به چیرته ویسو چې مرې په میدان پورت وی او تا او پلار دی جنګ شروع کړې وی؟

- بابا دومره هم لیوني نه دی.

ذوالفقار- لیوني دی او کنه زه د هغه سره کوم کار نلرم خو دومره پوهیږم چې ته د هغه مخ ته ولاړ نشې بهتره ده.

- سمده د هغه ومخ ته نه ځم، خو د فرید څنګ کې هم نه کښینم.

د دی خبری سره سم بغیر له دې چې د ذوالفقار خبری ته غوږ شم چې څه غواړی ووایې د حویلۍ کونج ته روان شوم کوم خوا کې چې ما کوم داسي کس نه پیژندو چې شناخته اوسیږی او ما ته مزاحمت وکړې، کله چې لږ ځاي پر ځای شوم نو سر مې راپورته کړو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو نظر مې خپل شاوخوا راغلو خلکو ته وکړو بیحد ډیر خلک راغلې وه.

ماما اصل کې مولا و! مطلب مې د مولا څخه عالم یا کوم مفتي نه دې بلکې تعویزګر مولا دی! البته ذوالفقار ویل څو کاله مخکې دا کارونه پریخودلې وه او توبه یې ویستلي وه، خو زما په خیال کوم کسان چې اوس راغلې د هغه زیاتر برخه د ده مشتریان دی! مطلب هغه کسان دی کوم چې ده ورته خپل په ژوند کې تعویذونه کړی وه، د کور دننه څخه د ښځو د ژړا او قرآن ویلو آوازونه راتلل نه
پوهیږم دوي ولې مړی نه وړی چی پټ یي کړی؟

تر کوم ځایه چی زه په اسلامي موضوعاتو پوهیږم، نو اسلام وایې چې په مړی نه باید ډیر وخت تیر شې او باید ژر تر ژره یې دفن کړې! خو د ماما په دفن کولو یې بیحد وخت تیر کړو، ذوالفقار ویل ماما پرون ماښام

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ شوی وو! نو اوس هغه دی د بل ورځي ماښام کیږی نو ولي نه پټ کوی؟

په همدي فکرونو کې وم چې د ښځو د ژړا آوازونه تېز شول، سر مې چې پورته کړو نو يو څو کسان مې ولیدل چې د ماما جنازه یې له کوره وباسل د جنازی د ویستلو سره سم په حویلۍ کې موجود دا نور خلک هم ورپسې د کوره ووتل زه هم خپل لځایه ولاړ شوم ترڅو د جنازی پسي لاړ شم، زه چې کوم ځای کې ناست وم هغه اصل کې يو تخته وه! د لرګۍ یوتخته وه او زه نه پوهیدم چې دا اصل کې د څه لپاره دلته کیخودل شوي ده؟ خو همدا چې يو ګام مې واخیست او د دويم ګام د اخیستلو اراده مې وکړه هغه د لرګۍ تخته کوم چې زه وربانديې ناست وم هغه مات شو د هغه د مات کیدلو سره سم زما د پښو لاندی خالي شو او درب زه لاندي وغورځېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو متره د ځمکې لاندې مې سقوط وکړو او په یو کلک شي ولګیدم، د لګیدلو سره سم د ډېر درد څخه مې اخ له خولې ووت، د ځو شیبو لپاره اصلا پوه نشوم چې څه چل وشو؟ خو وروسته د خلکو په شور ماشور او د ذوالفقار په غږ چې په زوره یې ماته ناری وهل هوش مې سر ته راغلو خپل شاوخوا مې وکتل تک توره شپه وه پورته مې چې وکتل نو تازه مې سر خلاص شو چې څه مصیبت راباندی نازل شوی، زه څاه کې ولېدلې وم! البته باید ووایم چې څاه تقریبا وچه وه او د ماما کورنۍ خپل د کور ګند او کثافت دلته اچول او تقریبا څاه ډک شوی وه یوازی اته،نهه متر پاتي وه چې کامل ډک شي.

دا هم شکر چې څاه یې ډک کړی وه که دا خالي وایې او زه پکې راغورځیدلې واې نو ولاکه ژوندی پاتی شوی وایې البته اوس هم چندان ښه وضعیت مې نه وو راسته لاس مې بیحد درد کاوه او پوهیدم چې زخمې شوی،پښه خو مې بیخې درد یې د حد اوړیدلې و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندی مې هم لکه چې د ځاه په دیوال لګیدلې و البته مات شوی نه وو خو بیحد درد یې کاوه خلاصه چې فکر مې کاوه بدن مې ټوټه،ټوټه شوی د ذوالفقار اندیښمن او ورخطا غږ مې چې واورید خپل د دردونه له فکر راوتلم او ځواب مې ورکړو.

- ذوالفقار!

زما د غږ په اوریدو د ذوالفقار هوسا ساه اخیستل مې د همدی ځایه لا احساس کړل.

ذوالفقار- ښه یې طاها؟ خوږ شوی خو نه یې؟

- ښه خو نه یم خو مړ هم نه یم.

د لاندی څخه ما ته یوازی د هغوی غږونه راتلل او څوک مې صحیح لیدلي نشو خو دومره پوهیدم چې ډیر کسان د ځاه خولي ته ولاړ دی یو د هغه کسانو څخه وویل: همدا چې ژوندی یې شکر باسه څو میاشتي مخکې یو ماشوم په دی ځاه کې وغورځید او د څو ساعتو وروسته مو جنازه ورڅخه راپورته کړل، د همدی لپاره خو مو د ځاه خوله بنده کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه سرې په دی خبره په وېره باندې د خولي لاړې
مې تېرې کړل او خپل شاوخوا په کتو شوم، یعنې دلته
یو ماشوم مړ شوی وو؟ په دی فکر ناڅاپه ټول بدن کې
مې وېره خپره شول او تقریبا په بیحد عاجزانه لهجه
مې ذوالفقار ته غږ کړل: ذوالفقار ما له دې ځایه وباسه.
ذوالفقار- سمده،سمده طاها! آرام اوسیږه هېڅ خبره
نشته اوس دی راباسم.
د دی خبری سره سم غږ یې پورته کړو او خپل شاوخوا
کسانو ته یې وویل: یو رسۍ یا زینه راوړې تاسو ټول
ولی دلته ولاړ یاست؟

د ذوالفقار د خبری سره سم څو کسان د څاه له خولې
لرې شول او لکه چې د رسۍ یا هم کوم بل شې د
راوړلو پسی ولاړل، د هغوی تر راتګ ما د څاه شاوخوا
ته کتل پیل کړل تک توره شپه وه هېڅ هم نه ښکاریدل
خو دومر بد بوی شاوخوا و چې حړ یې نه درلود زما
پښې تر زنګونو پورې په هغه ګندو کې ننوتلې وه او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګندو او کثافاتو مرداری اوبه مې ټول کالې ککړ کړې وه.

ذوالفقار- ستا په نظر څو متر لاندې یې؟
- نه پوهیږم خو دومره نه ده.
د همغه بیګانه سړې غږ بیا راغلو کوم چې د هغه کوچني د مرګ کیسه یې ماته کړې وه ویې ویل: دا څاه تقریبا 32/33 متره ده خو دا څو کلونو کې چې اوبه یې وچې شوې وه نو موږ هم ډک کړل اوس شاید اته،نهه متر خالې اوسیږې.
ذوالفقار- اته،نهه متر خو ډېر دې فکر کوم د دې څخه به کمه اوسیږې.
- هو زه هم همدا فکر کوم ځکه که اته یا نهه متر واې نو اوس به زه ضرور مړ واې.

هغه بیګانه سړې بیا یو څه وویل خو ما د هغه خبرې ته فکر نشو ځکه د څاه د دیوال سره یو شې وخوځید که څه هم تیاره وه خو غږ یې ما واضح واورید،د وېرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه مې لاړې تیرې کړل ژر مې خپل جیب ته لاس کړو تر څو موبایل ګروپ مې روښانه کړم خو کله چې موبایل مې راوویست نو بدبخت موبایل مې مات شوی و او هیڅ نه روښانه کیدو د هغه شي کرار،کرار حرکت مې خپل خواته احساس کولای شو په لړزانه لهجه مې وویل: ذوالفقار دلته یو شئ دی؟
ذوالفقار- آرام اووسیږه طاها! څه دی؟
- نه پوهیږم تیاره ده لیدلې نشم خو زما خواته راراون دی غږ یې اوریدلی شم.

د ذوالفقار لځایه بیا هغه کس وویل: دا څاه کلونه کیږی چې بنده ده شاید کوم مار ....

ذوالفقار د هغه سړی خبره په غوسه وربنده کړل او څه ناڅه جنجال یې ورسره شروع کړو، داسی حال کې چی هغوی جنجال کاوه هغه شئ ورو،ورو ماته د رانږدی کیدو، نور نو د ډیر وېرې څخه د ژړا حال ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسیدلی وم په عاجزانه لهجه مې ذوالفقار ته غږ کړل: ذوالفقار.

ذوالفقار- طاها مه وېرېږه کوم شې نشته زما په نظر ضرور کوم موږک دی.

هغه شې ښه رانږدی شو او ما اوس کولای شو په همغه تیاره کی هم د هغه د دوه سترګو ځلیدل وګورم، نور نه ښکاریدی چې څه دی؟ خو دوه سترګی له ورایه پرقیدل شاخوا می خپل لاس وګرځو ترڅو خپل د دفاع لپاره یو شئ پیدا کړم خو لاس کې می یوازی د کثافتو پلاستیکونه راغلل د ډیر ناچاری څخه ژړا راغلی وه بدن مې د وېری څخه په رپیدو وو نور مې د ذوالفقار یا د کوم بل چا غږ نشو اوریدلې یوازی د هغه شئ دوه سترګي مې لیدلې شول او بس.

څو شیبې هغه شې ولاړ وو او یوازی زما خواته راکتل د څو شیبو وروسته بیا په حرکت شو، یو ځای مې اوریدلی وه چې حیوانات هر کوم حیوان چې اوسیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه په هغه کس یا شي حمله اچوی کوم چې د حرکت یا د تښتیدو حال کې اوسیږی! نو ځان سره مې دا پریکړه وکړه چې خپل لځایه به ښور نخورم ځای پر ځای ولاړ وم او هغه شي ښه رانږدی شو بیا یې خپل لاره بدله کړه زما د ځنګ تیر شو څو ځله پر ما ښه وڅرخید او تازه زه هلته پوه شوم چې دا د رښتیا هم مار دی!؟ او بیحد هم غټ و او کرار کرار لګیا وو ځان یې پر ما راپیچو لږ چې لاس او پښې راځخه وپیچل نو پوه شوم چې دا می د عمر اخری شیبه دی

نو څه چې د قران ایتونه مې زده وه د هغه ویل مې شروع کړل سترګي می تړلی وه او همدا ایتونه می ویل چې ناڅاپه عجیب چغه په څاه کې خپره شول او هغه مار زما له شاوخوا لری شو په حیرت مې سترکی خلاصی کړی او همغه حال کې د ذوالفقار اندیښمن غږ مې هم وارید چی ماته یې غږ کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوالفقار- طاها زما غږ اورې؟ طاها.
په لړزانده لهجه مې ځواب ورکړو: ه ... هو اورم.
ذوالفقار- نو ولی رسۍ نه نیسی؟ ښه یی؟ کولای شې رسۍ ونیسی چې زه دی پورته راکش کړم یا زه لاندی راښکته شم؟

حیران وم نه پوهیدم هغه مار څنگه ناڅاپه ورک شو؟ مار خو د قران په ایتونو نه ورک کیږی مگر دا چی .... مگر دا چی پیری اوسیږی؟ څو کاله مخکې شموئیل راته ویلې وه چې د پیریانو بیحد خوښیږی چې خپل ځان د مار په شکل کیږی یا هم پیشو او کفتره! دا هغه شکلونه دی چې پیریان یې زیاتر وختونه غوره کوی.
ذوالفقار- طاها زما غږ درځی؟
- هو .. هو نه ضرورت نشته ته راشی زه رسۍ نیولې شم.

د دی خبری سره سم په تیاره کی می لاس شاوخوا وگرځو او رسۍ مي پیدا کړه همدا چې ما رسۍ کلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیول ذوالفقار پورته خواته کش کړو او ډیر ژر یې له ځاه څخه وویستلم.

د ځاه څخه چې راووتلم څو شیبې هملته پروت وم زړه کې مې دومره توان او انرژی نه وه چې پاسیږم،څو شیبی وروسته چې سترګي مې خلاصی کړل او خپل شاوخو مې هغه دومره ډیر خلک ولیدل نو لځان سره مې وویل کاش ځاه کې د هغه مار وو که پیری و هر څه چې و د هغه سره پاتي شوی وای خو دا حال مې نه وای لیدلې، ټول کالي مې د ګندو څخه ډک شوی وه د راسته اوږی لستوڼی می شکیدلې وو او د اوږی څخه می وینه راتلل ذوالفقار غوښتل زما زخم په یو شئ وتړی خو د هغه خلکو د منځ څخه یو سړی چی د ځهری څخه د ذوالفقار په عمر معلومیدی ویې ویل:

- لومړۍ دی یو حمام وکړی او یو جوړه نوی کالی دی واچوی د هغه وروسته که زخم یې جدی و نو ډاکټر ته به یې ویسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه خبره ټولو ومنل او زه هم په تلوار بغير له دی چې چاته وګورم د کور خواته روان شوم د ډير شرم څخه مې سر نشو پورته کولای، د راغلو کسانو څخه نيم ډله يې د ماما جنازه وړی وه او نيم نور يې زما په سر د څاه سره ولاړ وه دا هم زما د راتلو فايده، زه مثلا راغلی وم چی د دوی سره مرسته وکړم خو د مرستي لځايه ورته مصيبت جوړ شوم دا هم ښه وو چې فريد، بابا او ذوالقرنين کاکا د جنازی سره تللی وه او دلته نه وه چې ما په دی حال ووينې.

البته که په دی حال يې ليدلي واې نو زړونه يې نه راباندی سوځيدل بلکی خوشحاله کيدل بلخصوص فريد.

يو سړی زه د يوه دروازي خواته ويوړلم او راته ويې ويل چې دا حمام دی زه هم په تلوار ننوتلم هغه راته شامپو او يو جوړه تور کالی چی ښکاريدل د ده خپل دی راکړل او د حمام څخه ولاړی، ما هم په تلوار خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالی د ځان څخه لرې کړل او غوښتل مې ژر تر ژره حمام وکړم او د ذوالفقار سره د دې کور او کلي څخه ژر تر زره لاړ شم، نه مې غوښتل یو نفر لا وګورم، غوښتل مې کمیس له سر وباسم چې د کمیس بغل جیب کې مې یو درووند شی احساس کړو داسې حال کې چې موبایل مې حمام ته د راتلو مخکې ذوالفقار ته ورکړو وو بیا نو زما جیب ولې داسې درووند دی؟

په حیرت او مشکوک انداز مې خپل جیب ته لاس کړو او هغه شئ مې راوویست کوم چې جیب کې مې وو یو تعویذ وو!

***

په موټر کی ناست وم د ماما د کور څخه د ذوالفقار سره د ښار خواته روان وو، ما خپل سر د موټر په ښیښې تکیه کړې و او بیرون مې کتل، هوا په تیاره کیدو وه تقریبا شل دقیقې کیدل چې د ماما له کور څخه مو حرکت کړی وو، بدن مې بیحد درد کاوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلخصوص راسته اوږه مې چې نه پوهیږم په څه باندی خیری شوی وه او پښه مې چې د درد څخه صحیح نشوم وړباندی تلې، خو د دی دردونو څخه ډېر اندیښمن چې وم په څاه کې د هغه لیدلی مار او بیا حمام کې خپل جیب کې د هغه پیدا شوی تعویذ ته اندیښمن وم.

کرار مې خپل لاس د جیب خواته ویوړ او تعویذ مې لاس کې ونیو نه پوهیږم د څه تعویذ دی او څنګه زما جیب ته راغلې وو؟ خو یو حس می راته ویل چې دا بی دلیل زما جیب ته نه دی راغلې او هر چا چې دا زما جیب کې کیخودلې ضرور یو مقصد یې د دی کار څخه درلود، خو نه پوهیدم چې څه مقصد؟

ذوالفقار- ډاډمن یې چې ښه یې؟ او نغواړی ډاکټر ته لاړ شې؟
- دا زرم"1000" ځل دی چې دا خبره کوی ذوالفقار!
ومې ویل چې ښه یم او ډاکتر ته نه ځم، یوازی خپل د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیر که زحمت نه درته کیږی ما تر کوره ورسوه، کنه د سړک غاړه کې می هم ښکته کړی مشکل نشته خپل ځم.

ذوالفقار په غوسه راوکتل او ویې ویل: زه ستا په غم کې یم خر، اوس په ګرمو وینو کې یې په درد نه پوهیږی هسې نه څو ساعت وروسته حالت دی خراب شي!

- هیڅ نه کیږی زه ښه یم.

ذوالفقار- تا هلته د ځاه څنګ کې څه مرګ غوښتل؟ مګر ما تاته ونه ویل چې د فرید څنګ ته لاړ شه؟

- ذوالفقار ته وقران بحث مه کش راکش کوه حوصله نلرم، هرڅه وشو بس د قسمت کارونه وه که زه خبر وای هلته ځاه ده او زه پکې غورځیږم نو ته فکر کوی زه بیعقل وم چې هلته له قصد لاړ شم؟

ذوالفقار- ما ونه ویل چې تا له قصد ځان په ځاه کی واچو زه دا وایم چې ته ړوند وی تا هغه ځاه ونه لیدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې تللی وی او د هغه په سر ناست وی؟
ناڅاپه غوسه راغلل دا نیم ساعت کې ذوالفقار زر ځله دا خبری کړی وه او اوس هم لګیا وو او دا خبری کول په همغه غوسه مې وویل: هو زه ړوند یم ما څاه ونه لیدل صحیح شو؟ بس دی پخدای سر دی را په درد کړو

ذوالفقار خپل لاس لږ پورته کړو خو بیرته یې ښکته کړو او په غوسه یې وویل: شکر وباسه چې سر دی مات دی او زخمی،زخمی یې کنه داسی بډب می درکړی وای چی یوه هفته لځایه نه وای پاسیدلي.

که رښتیا ووایم لږ و ویریدم ځکه ذولفقار په داسی وهلو کې د رښتیا هم ماسټری درلود، په نامحسوس توګه لږ ورڅخه لری شوم البته زما په نظر ذوالفقار پوه شو چې بد،بد یې راوکتل خو څه یې ونه ویل څو شیبی بغیر د څه ویلو موټر روان وو د هغه وروسته ذوالفقار وویل: تا څه ویل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ما؟ ما خو هېڅ نه دی ویلی.
ذوالفقار- مطلب می اوس نه دی، هغه وخت چې څاه کې وی نو و دی ویل دلته یو شئ دی؟ هغه څه وو؟

نه مې غوښتل چې ذوالفقار ته ووایم چې هلته ما یو مار ولید چې خپل غیب شو! نه مې غوښتل هغه یو ځل بیا زما د ژوند په ستونزو کې راښکیل شې، هغه کلونه کیدل چې زما ستونزی حل کول نور بس وو هغه اوس د یو ماشوم پلار و نو دا به بې انصافي وی چې زه خپل د ستونزو لپاره هغه د کورنۍ څخه جلا کړم.
نو ځکه مې وویل: هېڅ نه وو.
ذوالفقار- ډاډمن یې؟
- هو.

ذوالفقار- نو تا بیا ولې وویل چې هلته یو شئ دی؟
- هسې وېرېدلې وم نو په نظر کې مې داسی راغلل چې هلته کوم شئ موجود دی خو اصل کې هېڅ نه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوالفقار نیم نظر راوچو او ویې ویل: ډاډمن اوسیږم چې رښتیا وایې؟

- هو رښتیا وایم ذوالفقار هلته هېڅ نه وو.

ذوالفقار- نه پوهیږم ولې خو داسي احساس کوم چې یو شئ زما څخه پټ کوی!

- باید ووایم چې دا احساس دی غلط دی، ځکه ما درته رښتیا وویل.

ذوالفقار نور څه ونه ویل خو له څهرې ښکاریدل چې زما په خبرو یې باور نه دی کړی. د نیم ساعت وروسته ذوالفقار زه خپل د کور د کوځي مخ کې له موټر ښکته کړم خو د تلو مخکې بیا خپل نصیحتونه یې شروع کړل او ویې ویل: که ښه نه یې هسې ضد مکوه راځه ډاکتر ته لاړ شو.

- ښه یم ذوالفقار، مننه چې تر کوره دی راورسولم نور نو خدای پامان.

ذوالفقار- که ماښام خوا ته دی حالت خراب شو یا کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار دی درلود نو ماته زنګ وواهه سمده؟

- سمده، په سترګو نور نو خدای پامان ورځه.

ما غوښتل ذوالفقار لاړ شي او د هغه وروسته زه روان شم ځکه چې پښه مې درد کول او سم په لاره نشوم تللی او نه مې غوښتل چې هغه زما ګوډ،ګوډ تګ وګوری او بیا خپل خبره راوخلی چی راځه ډاکتر ته، خو ذوالفقار هم ضد نیولي وو په غوسه یې وویل: ته زما سره څه کار لری؟ ته روان شه خپل کور ته زه هم ځم.

د ذوالفقار په تنده لهجه پوه شوم کې یو څه نور د هغه د تلو لپاره ټینګار وکړم، نو سم صحي شکي کیږی او ولاکه بیا قدم لاړ شي نو ځکه اوږی مې پورته واچول او ځان مې بې پروا ورته وښود او کرار روان شوم البته خپل ټول زور می ووهی چې سم په لاره لاړ شم، ترڅو چې زه د کور تر دروازی رسیدم ذوالفقار هملته ولاړ وو دروازی ته په رسیدو چې ماته سم د ترکیه او ایران د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاچاق لاره ښکاره شوه یوه هوسا ساه می واخیسته د کور د دروازی د خلاصیدو مخکي می د کوڅي سر کی ولاړ د ذوالفقار موټر ته می لاس وخوځاوه او هغه هم د یو هارنګ په وهلو روان شو.

د هغه د تلو وروسته په ستړی او دردمند انداز می دروازه خلاصه کړه او کور ته ننوتلم د حویلی د دروازی په غږ اقرا زما راتګ ته فکر نشو کله چي دهلیز ته ننوتلم نو تازه د هغي فکر زما راتګ ته شو نه می غوښتل چي ورخطا یي کړم خو زما پریدلي رنګ او هغه تور اوږده کالی چی زما پسان دوه نفر پکی ځای کیدل هغه ورخطا کړل په تلوار زما خواته راغله خو ما وربانډی وار له مخ کړو او ژر می وویل: وغورځیدم کالۍ مي لړ خیرن شول نو ځکه دا کالۍ می واچول خپل له خیر که زما یو جوړه کالی راوړی.

اقرا- چیرته وغورځیدی؟ خوږ خو نشوی؟
- نه خوږ شوی نه یم، محمد چیرته دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرا داسی حال کی چی په اندیښنی زما خواته را کتل وویل: محمد د بابا کور کیدی موټر سایکل دی نن نه دی راوړی؟ د موټر سایکل سره خو دی ټکر نه دی کړی؟
داسی حال کی چی د کوټی خواته تلم د هغې د تشویش لری کولو لپاره مې پخندا وویل: که د موټر سایکل سره می ټکر کړی وایی اوس به د کور لځایه په شفخانه کې وای!

اقرا- خدای دی نکوی داسی خبری مکوه، خو تندی دی خوږ دی کالیۍ دی هم ..
مخ مې وروګرځو او په کلک می وویل: ومی ویل ښه یم یوازی یو جوړه کالی راکړه بس.
اقرا- سمده .. خو ...

کوټی ته ننوتلم او اجازه می ورنکړل چی هغه نور خبری وکړی، څو شیبی وروسته اقرا په لړ مرور انداز راته کالیۍ راوړل او له کوټي ووتل ما هم ژر خپل کالی بدل کړل راسته اوږه می بیحد درد کول د کالو بدلولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته مې تعویذ راوخیست نه پوهیدم چې څه ورسره وکړم؟ خو یو احساس نه پریخودلم چی لری خطا کړم بیرته مې خپل بغل جیب ته واچو او په نالی کښیناستم، اقرا راغله که څه هم اندیښمنه ښکاریده خو څه یې نه ویل خاموش وه، پوهیدم چې زما د تیزی لهجي څخه لږ خفه شوی لومړۍ خو می زړه نه غوښت چی ورته اصل کیسه وکړم خو وروسته دی نتیجی ته ورسیدم چی لږ رښتیا ویل او لږ خبره پټ کول په ګټه دی نو ځکه مې ورته وویل:

- نن سهار چی له کور ووتلم دوکان ته نوی مال راغلی و هغه مې ځای پر ځای کول چی ذوالفقار راته زنګ وواهه او ویې ویل راځه چي کلي ته لاړ شو ماما مړ شوی.
زما په دی خبره اقرا په حیرت باندی "وی" کړل او ویې ویل: څنګه مړ دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول کیسه مې ورته وکړل کلي ته دتلو او ښاه کې د غورځیدو خو دا مې ورته ونه ویل چی ښاه کې می څه ولیدل؟ کله چې ورته ومی ویل ښاه کی وغورځیدم نو په تشویش زما خواته راغلل او هرڅومره چی ما ورته ویل ښه یم خو هغې زما خبرو ته غوږ ونه نیو او مجبور یی کړم چی خپل کمیس وباسم کله چی زما زخمي، زخمي بدن او بلخصوص زما خوږ شوی لاس یی ولید نو عجیبه وه خوږ شوی زه وم، درد ما درلود خو ژړل هغې؟ په حیرت می وروکتل او ومی ویل: لیونۍ شوی یی؟ ولی ژاړې؟

اقرا په همغه ژړا حال کی وویل: ولې خپل د ځان په فکر کې نه یې؟
پخندا مې وویل: چا ویل چې خپل په فکر که نه یم؟
اقرا- همدا حال دی د هرڅه ګواه دی، ته ښاه کې غورځیدلی وی او دومره خوږ شوی یې او هغه وخت یو ډاکټر ته هم نه یی تللی؟
- ځکه چی ښه وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرا- ښنګه ښه وی؟ ته دی دا رنګ ته وګوره، ته دی دا خپل زخمي بدن ته وګوره، فکر مکوه چی زما درته پام نشو سم په لاره هم نشوی تللی، د دی دومره خبرو باوجود یو ډاکتر ته ولی نه ځی؟

- د ډاکترانو څخه می بد راځی، د اوس وخت ډاکترانو ته که رک روغ انسان هم ورشي نو زر رقم چکاپ او درد و مرض به ورته ولیکي او دومره کوچني خبره به هم درته د سرطان تر خبری ورسوی او بیا به درته یو بوجۍ دوا په شا درکړی او خپل جیبونه به د پیسو ډک کړی د اوس وخت ډاکتران ډکټران نه دی بلکي قصابان دی انساني قصابان، او هو دی دوه زخمونو ته هم دومره تشویش مکوه ما دا رقم ډیر ټکونه خوړلي.

اقرا- شاید، خو ته هم دی خبری ته فکر وکړه چی ته اوس هغه د څو کالو مخکی کس نه یی، اوس تاته یو کورنۍ ګوری که خدای نکرده په تا کوم شی وشي نو زه او محمد څه وکړو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ستا خبری یو دم صحیح دی خو اوس زه ښه یم او دا ټول خبری تېر شوی او هیر شوی نو ته یې هم هیر کړه د بحث حوصله نلرم سر می درد کوی د پرون راهیسي چی ستا د زوی د برکت ویښ یم که اوس دی] اجازه وی یوه شیبه ویده شم که څنګه؟

اقرا که څه هم خفه ښکاریدل خو نور یې څه ونه ویل او ماته یې یو کمپل راوړو ما هم بالښت د سر لاندی سم کړو او ویده شوم، نه پوهیږم څومره وخت ویده شوی وم خو دومره پوهیدم چې ډیر وخت نه کیدو د پرون ماذدیګر پشان می یو شمال احساس کړو البته په دی توپیر چی دا ځل هغه باد ما خپل شاوخوا احساس کاوه داسی وه لکه چې باد زه د ځمکې څخه پورته کولم؟

دومره دا احساس مې قوی وو چې همغه د خوب حالت کی مې خپل لاس وخوځاوه او کوښښ مې وکړو ترڅو د کوټې غالې باندی لاس ووهم او ډاډمن شم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرځمکه یم! خو ځمکه می احساس نکړل داسی لکه چی د رښتیا په هوا کی وم؟ د دی خبری په پوهیدو په تلوار می سترګی خلاصی کړل او د هغه سره سم درب په نالې وغورځیدم د درد څخه می بی اختیاره اخ له خولی ووتل چې د کوتی دروازه خلاصه شوه او اقرا رانول په مشکوک انداز یی راوکتل او ویې ویل: څه شوی ښه یی؟

- هو ښه یم.

اقرا- که خوب دی پوره شوی اوسیږی نو بابا او ادی راغلی راشه بیرون.

- تا خو ورته کوم څه نه دی ویلی؟

اقرا- ما هغوی ته هیڅ نه دی ویلي.

- مطلب هغوي خبر دی خو تا ورته نه دی ویلی؟ بیا نو چا ویلی؟

اقرا- حفصۍ خور ادی ته زنګ وهلی و او ورځخه ستا پوښتنه یې کړی وه چې اوس ښه یی او کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اختیاره مې وویل: اه ذوالفقار ... سمده اوس درځم.

حفصه د اقرا مشره خور او د ذوالفقار ښځه وه! لکه چې ذوالفقار هغې ته زما د څاه ولیدو کیسه کړې وه او هغې هم خپل مور ته زنګ وهلی وه او خلاصه چې ټول کلي خبر شوی وو چې زه څاه ته غورځیدلی وم، خو عجیب خبره دا وه راته چې ذوالفقار څنګه دا خبره خپل ښځې ته کړې وه؟ یعنی د هغه عادت نه وو داسی خبری او موضوعات د کوم چا سره شریک کړی او ورته کیسه وکړي!

د کوټې څخه ووتم استاذ او د اقرا مور چې ما ورته خاله ویل دهلیز کی ناست وه، ما د اقرا مور ته خاله ویل! یعنې ما ډېر کسان لیدلې چې خپل خواښی ته مور یا مورجانه واې خو زما نه خوښیدل چې د اقرا مور ته دی مور یا مورجانه ووایم! داسي نه ده چې بد مې ورڅخه راځې نه اصلا، خو پر ژبه مې نه راځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ورته مور ووایم زما په نظر لږ چاپلوسانه لفظ دی،
په هر حال شاید د ځینو کسانو خوښیږی خو زما هیڅ
نه خوښیږی په کلک لهجه مې سلام واچو او په یو
خالي نالې د استاذ خواته نږدی کښیناستم محمد چې
تراوسه د استاذ په شاوخوا ګرځیدو او شوخي کول
زما په لیدو زما خواته راغلي

که څه هم پرون درسته شپه ما د دغه نیم کیلو، شوخ
موجود له لاسه خوب نه وو کړی خو اوس چې داسي
په منډه زما غیږ ته راغلو او خپل په خوږه ژبه یې
بابا،بابا ویل شروع کړل ټول ستړیا مې له بدن ووتل زه
د محمد سره لګیا وم چې استاذ په طنز لرونکي لهجه
وویل: پرون ماښام زوی دی نظر شوی وو او ټوله شپه
یې وژړل نن سهار لکه چې ته نظر شوی وی چې څاه
کې و غورځیدلی که څنګه؟

که دا خبره کوم بل چا راته کړی واې شاید خفه شوی
واې، یا هم غوسه شوی واې یا هم امکان یې درلود فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې کړې واې چې مقابل نفر راباندی ریشخند وهې خو کله چې استار دا خبره وکړل نو خندا راغله او ومې ویل: بس د قسمت کارونه دی،کنه چندان ښایست هم نلرو چی څوک دی موږ نظر کړی.

زما په دی خبره د اقرا مور په تشویش وویل: خدای دی نکوی چی څه درباندی وشې، تل دی خدای جوړ او روغ لره، زه هم د اقرا جانې د پلار د خبری سره موافقه یم شاید خدای مکړه بد نظر به وهلی یاست چې داسي کارونه درسره کیږی؟

د هغې په دی خبره ناڅاپه استاذ پخندا شو او ویې ویل: ستا د خواښی مطلب د بد نظر څخه اصل کې دا وو چې هغه فکر کوی د مړی درنه سایه پر تا غورځیدلې.

د استاذ په دا رقم شیطنت می خندا راغله او د اقرا د مور خواته مې نیم نظر واچو چې په غوسه یې د استاذ خوا ته کتل د اقرا مور که څه هم مثال د خبری د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولا ښځه راتلل خو بيحد خرافاتي عقايد يې درلود او د هغې په دی عقايدو او فکرونو استاذ تل د هغې سره جنجال وو.

استاذ خپل تکيه پر بالښت سم کړه او داسي حال کې چې خپل ښځی ته يې کتل د خبرو مخاطب يې زه کړم او ويې ويل: ځينې کسان داسې جاهلانه، بی اساسه او بيځايه خرافاتي عقيدې لری چې په اوريدو به دی سترگی له حيرت خلاصي پاتی شی، ته فکر وکه محمد طاها يو جارو دی جوړ شوی د دی لپاره دی چې کور وباندی جارو کړی او پاک يې کړی خو همدا جارو که يو ماشوم راوخلې يا هم د شپی لخوا کور وباندی جارو کړی نو ځينې بی منطق کسان وايي" جارو مه وهه چې ميلمه راځي"

د استاذ په دی خبره مې خندا راغلل چی هغه هم پخندا وويل: زه ديته حيران يم چی جارو يې په ميلمه راتلو څه؟ يا وايې قيچي هسې مه جنگوه کنه جنگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږی.
نوکان د شپې لخوا مه کموه چې بد شګون لری. که پیشو دی مخکې لاره بنده کړه نو بد ورځ به په مخکی ولری،که د مړي په کور کې چرګ چیغې کړی نو یو بل نفر به هم د هغه کور څخه مړ کیږی!

استاذ چی کوم خبری وکړل هغه ما زیاتر اوریدلي وه خو دا د چرګ چیغه او د هغه کور څخه د نفر مړ کیدل می نه وه اوریدلی په حیرت می وروکتل چی استاذ پخندا وویل: اوس هم ستا خوابني په همدی خاطر ورخطا ده ته فکر وکړه چی د مړی د کور د چرګ په چغي بل نفر مړ کیدلې شي نو د مړی د کور څاه ته په غورځیدو به د هغه نفر څنګه حال وی؟

د اقرا مور ناڅاپه وی کړل او ویې ویل: خدای دی نکوی چې کوم شئ ورباندی وشي، ما چې همدا واوریدل چې طاها زوی څاه کې غورځیدلې نو لس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرګان مې ورته نضر کیخودل سبا یې د پیر بابا زیارت ته ورم انشاءالله چې هېڅ به ورباندی ونشی.

د هغې په داسې ساده لهجه ما او استاذ خندا شروع کړل ځکه زما په نظر د ربښتیا هم د اقرا د مور ځینې خبری بیحد خرافاتی وه، خو د اقرا مور زمونږ پخندا غوسه شوه خو د هغې د څه ویلو مخکی استاذ په شیطنت ورته وویل: نه ... نه ته لږ صبر لا مې هغه ستاسو د سپین سرو لخوا جوړ شوی کتابي خبری پوره نه دی ویلی لږ غوږ شه.

د اقرا د مور بغیر دهلیز کی موجود ټول کسانو که هغه استاذ وو، که زه وم، که اقرا وه، که د اقرا کشره خور وه ټولو خندل استاذ هم د شیطنت په لهجه خپل ښځې ته وویل: ستاسو په کتاب کی راغلې چې یو نفر چی ډیر وخاندی نو بیا به هغومره اندازه ژاړی! که غاښ مو مات شو نو هغه په یو ټوکر کې تاو کړه او د بام پر سر یې کیږده نو نوی غاښ به دی ښه راووځي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

که نوی کال دی پخندا سره شروع نکړو نو ټول کال به دی بد تیر شی، که په کور کې مو میږیان پیدا شول نو بی اتفاقي به راشي، که جولاګي"عنکبوت" مو په کور کې ځاله جوړه کړل نو قرضدار به شئ ...

استاذ د دی خبرو د ویلو وروسته د څو شیبو لپاره خاموش شو او ناڅاپه هغه خندانه څهره يې په غوسه بدله شوه او خپل ښځې ته يې په تنده لهجه وویل: دا ټول خرافات دی دا ټول د خلکو د بی سوادی له امله ستاسو ذهنونو کی پاتي شوی او د قران کریم علاوه یو بل کتاب مو ځانته راویستي او د هغه ځای دا فتواګاني صادروی قرآن کریم او سنت د رسول الله"صلی الله علیه وسلم" د دې ټول باورونو او خبرو پر خلاف دی قران کی خدای وايي: وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ. پر الله مه وایاست هغه څه چې نه پرې پوهېږئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني هره خبره چې الله قران کی نه وی کړی پیغمبر "صلی الله علیه وسلم" په حدیثو کی نه وی کړی اصحابو څخه روایت نه وی نیک خلکو نه وی کړی بیا ته څنګه په هغه خبرو باور کوی؟ ته لږ عقل نلری؟ خپل فکر نشې کولای چې د غاښ ښه راوتل د ټوکر او بام سره څه تړاو لری؟ یا د مړی د کور د چرګ چیغه د بل چا د مرګ سره څه تړاو لری؟ د کوم وخت څخه مرګونه خدای د چرګو په چغو تړلې؟

استاذ په یوه ساه دومره ډېر خبری وکړل خو د اقرا مور هېڅ ځواب ورنکړو شاید هغې هم احساس کړی وو چی دا عقیدی او خبری هسي د خلکو خرافات دی او بس. استاذ چی ښه خپل زړه خپل پر ښځې تش کړو د هغه وروسته خاموش شو اقرا او مور یې هم څو شیبې دهلیز کی ناستي وه د هغه وروسته د شپي ډوډۍ د تیارولو په بهانه له دهلیز ووتل د هغوی په تلو ما کرار استاذ ته وویل: لکه چی خاله خفه شوه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره استاذ راوکتل او ویې ویل: پوهیږم چې خفه شوه، خو بله چاره نه وه،زر ځله مې ورته په کراره نصیحت کړې، زر ځله مې ورته په مینه ویلي چې ښځې د دی کارو څخه لاس واخله دا بیځایه د جاهلیت کارونه او خبری پریږده خو په خبره نه ده، پخوا بیا هم ښه وه تر یو حده یې ځان کنټرول کاوه او زما څخه د وېرې پخاطر یې هم داسي ښکاره کوم کار نکوه خو پرون ...

غوږ وم چې استاذ خپل خبره وکړې خو هغه خاموش شو، که څه هم زړه مې غوښت پوه شم چې پرون د اقرا مور څه کړی چې استاذ تر دی حد ورته غوسه وو؟ خو کله چې استاذ څه ونه ویل ما هم نور خبره کش نکړل، د ماښام ډوډۍ مو یو ځای وخوړل اا‌و د هغه وروسته ما او استاذ جومات خوا ته لاړو، البته که زما خوښه واې نو جومات ته نه تلم! البته تللې نشوم خو کله چې استاذ روان شو او دهلیز کی یوازی د اقرا مور او کشره خور پاتی شوه نو زه هم د مجبوری د استاذ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې روان شوم بده وه د ښځو مجلس کی کښیناستلی وایې.

جومات کې په اخری صف کی ودریدم او بیحد په کراره باندي خپل مونځ مې وکړو د لمانځه د خلاصیدو وروسته په تمه شومم ترڅو د استاذ سره یوځای لاړ شم چی همدی وخت کی یو ځوان هلک چی د شل یا هم یو ویشت کالو ښکاریدی د استاذ خواته راغلو او د سلام او ستړی مشې وروسته یې په بیحد کرار انداز د استاذ څخه وپوښتل: مولوی صاحب یو پوښتنه مې درلود که وخت ولرې؟
استاذ خپل پټو راوخیست او ویې ویل: وایه بچیه څه پوښتنه لری؟
هلک- البته پوښتنه نه ده اصل کې یو ستونزه ده، ولای نه پوهیږم څنګه ووایم خو دا څو وخت کیږی چې پیریان مې بیحد پعذابوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه هلک په دی خبره ما خپل غوږونه ښه تېز کړل او په توجه می وروکتل او غوږ مې ونیو او ځان سره می وویل طاها بچی پیریان لکه چی یوازی ستا پسې نه دی دا بدبخت پسې هم دی، اسلامي لحاظ ښه نه دی چی د کوم مسلمان په ستونزه انسان خوشحال شې خو متاسفانه چی زه خوشحال شوم! مطلب کله چی ویې ویل پیریان مې پعذابوی نو لږ می زړه سکون پیدا کړو چی یوازی زه په دی مشکل کی نه یم ګرفتار، بلکې بل نفر هم راسره دی او هر مشکل کې چی انسان کله یوازی وی نو زیات ورته سخته وی خو کله چی وګوری نور کسان هم د ده په ستونزه اخته دی بیا لږ یې زړه راحت کیږی او د هغه هلک په دی خبره زما زړه لږ راحت شو استاذ ورته په ځیر وکتل او ویې ویل: څنګه پعذابول کوی؟

هلک- ولای مولوی صاحب ستاسو څخه یې څه پټه کړم دشپي خوب ته مې نه پریږدی دروازه، ټکوې یا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړکۍ خلاصې او بندی کوی او داسی کارونه کوی چې ما وډاروی.

استاذ- دا کارونه یوازی دشپی لخوا کوی؟ مطلب یوازی تا خوب ته نه پرېږدی؟
هلک- نه یوازی دشپي لخوا نه دی او د خوب خبره هم نه ده بلکی ... څنګه ووایم عبادت ته مې نه پرېږدی هر وخت پر لمانځه ودرېږم داسی کیږی او اکثر ډارول یې بیا د شپی لخوا وی د ماښام،ماخوستن او کله ناکله چی تهجد ته ولاړېږم د غه وخت کی بیا بیخې زیات مې وېروې.

د هک په دی خبره استاذ مسکي شو او ویې ویل: تازه په لمونځو راغلی یی؟
هلک په ګنګس انداز ویل: څنګه پوه نشوم؟
استاذ- مطلب د دی څخه مخکې دی مونځونه پر وخت کول که اوس تازه پر لمانځه راغلی یی؟
د استاذ په دی خبره هلک په شرم خپل سر ښکته واچو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کرار یې وویل: نه وختي مې دومره لمونځونه نه کول ورځ کی یو یا هم دوه وخت مې کول او دوه درې وخت می پریخودل خو دا یوه میاشت کیږی چې خپل ټول لمونځونه پر وخت کوم حتا تهجد هم کوم.

استاذ- ستونزه دی همدغه ده.

هلک- څنګه؟

استاذ- ګوره بچي پیری هم د شیطان د اولادی څخه دی او کافر پیریان خو بیخې سم صحیح شیطانان دی، نو تا چی پخوا یو مونځ کاوه او دوه درې دی خوشی کول نو دوی درسره کوم کار نه درلود ځکه هغوی ته پخپل ډله کی شمارلې! خو کله چې ته د اسلام خواته مکمل راغلی او زړه دی د لمانځه سره ولګید نو دا خبره خو د د رڼا ورځ پشان ښکاره ده چې شیطانانو باندی ستا دا کار بد ولګیده او هغوي ځان سره وویل چی دا بې نماز څنګ نیک انسان شو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه اوس تا وېروې او ستا زړه کی دا ډار اچوی چې لمونځ او عبادت د دی ټول شیانو سبب دی او غواړی په دی کارونو تا د خدای څخه لری کړی، زه تاته یو لنډ مثال درکوم البته شاید تا خپل هم اوریدلې وی ډېر مشهوره کیسه ده، وایې په پخوا وخت کې یو شپون و هغه د میړو یوه رمه درلوده خو دا شپون ډېر بې نماز سړی وو یوه ورځ یې د یو نیک انسان څخه واوریدل چې پر لمونځ کولو باندی خدای په مال کی برکت اچوی! نو دا شپون لمونځ کول شروع کړل نو کله چی شیطان ته دا خبر ورسېد چې شپون د مال د برکت لپاره پر لمانځه راغلې نو د شپون خواته ورغې

او شپون به چې هر وخت لمونځ ادا کاوه شیطان به د هغه یوه میږه مړه کول ترڅو د شپون عقیده خراب کړی او هغه د مونځ کولو څخه بند کړې، خلاصه چی شپون یو وخت مونځ وکړو شیطان یوه میږه مړه کړل، شپون بل وخت مونځ وکړو شیطان بله میږه مړه کړل او شپون بیا لمونځ وکړو شیطان بیا بل میږه مړه کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه چې دا کار دومره روان وو ترڅو چی د شپون یوه میږه پاتي شوه دی وخت کې د شپون اراده او نیت هم بدل شوی وو او کرار،کرار یې دا عقیده پیدا کړه چئ په لمونځ کولو باندی زما میږی مړه کیږی!

لکه څنګه چی تا دا عقیده پیدا کړی چی په لمونځ کولو باندی می پیریانان وېروی! شپون چی کله ولیدل ټول میږی یو د بل پسې مړه کیږی نو د لمونځ کولو څخه یې لاس واخیست او نه پوهیدو چی څه وکړی؟ همدې وخت کې هغه پاتې اخری میږی بد حال شروع کړو او هسې چغی وهل یې پیل کړل نو شپون خپل هغه اخری پاتی شوی میږی ته وویل: هسې بغاری مه وهه اودس هم لرم یوازی یو رکعت مونځ دی چاره درکوی!

د استاذ په دی خبره ما وخندل چی استاذ هم پخندا شو او ویې ویل: مطلب د شپون عقیده دومره خرابه شوی وه او هغه تر دی حد د شیطان تر ولکۍ لاندی راغلې وو چې خپل میږی ته یې په لمونځ کولو باندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګواښ کوو.

هلک- نو اوس زه څه وکړم؟ یعنی باید د هغوي پعذابول وزغمم یا د لمونځ ښخه پر شا شم؟

استاذ- ګوره بچي شیطانان په انسانانو هېڅکله حاکم نه دی هغوی یوازی یو وسوسه او وېرول دی، نو هر کله چی پر لمانځه دریږی نو ایت الکرسي ووایه او پر ځان یی چوف کړه او دا فکر په ذهن کی وساته چی د دوی پعذابول په دی سبب دی چی زه په صحیح لاره روان یم او خدای ته نږدی کیږم او هیڅکله د لمانځه ښخه مخ مه اړوه د دی ښخه به غوره مرګ څه وی چی په لمانځه دی یو ښوک مړ کړی؟ دا خو د شهادت مرګ دی البته ورخطا کیږه مه شیطانان انسان د لمانځه کولو په سر نشی وژلي یوازی وېروی بس.

د استاذ د خبرو وروسته هلک سر د پوهیدو په انداز وخوځاوه او روان شو د هغه د تلو سره موږ هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد څخه ووتلو او کرار،کرار د کور پخوا روان شو
چې استاذ پخندا وويل:

دا هلک د پيری نوم واخيست ما ته يې يوه کيسه راياد
کړه.
- څنګه کيسه؟
استاذ- څو وخته مخکې مې يو کتاب ويلو نو هغه کې
د پيريانو ډېر يو عجيب کيسه هغه ليکوال رانقل کړې
وه پخپل کتاب کې، ډير عجيب او څه ناڅه طنز اميز
کيسه وه! هغه ليکلې وه چې يو مولا و هغه به تل خپل
پټو پخپل مخ پيچو داسي چې يوازی سترګی،پوزه او
لږ ږيره به يې ښکاريدل خو هېڅکله به يې خپل
غوږونه نه ښکاره کول.

يوه ورځ د هغه ځينو شاګردانو د هغه څخه د دی کار
علت وپوښت چې استاذ صيب تاسو ولی تل داسې
نقاب پوښ ګرځې او هيڅکله خپل غوږونه نه ښکاره
کوی؟ د شاګرادنو په دی خبره د مولا رنګ يو دم وپريد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ډېر کوښښ يې وکړو چې خپل شاګردان يو رقم راضي کړې او د دی خبری څخه تېر شي خو هغوی ډېر زاری وکړل او اخر کې هغه مولوی مجبور شو خپل پټو د سر لری کړی، کله چې هغه پټو له سر لری کړو نو شاګرانو ولید چې د مولا صیب يو غوږ نشته او په بيخ کې پری شوی!

نو شاګرانو يې ډېر حیرت وکړو او ورڅخه پوښتنه يې وکړل چې دا غوږ باندی مو څه شوی او ولی پری شوی؟ د هغوی په خبره مولا په ژړا شو او په همغه ژړا کې خپل شاګردانو ته وويل زه به تاسو ته اصل کیسه وکړم او هغه دا ده چې زه د مولانا *** د خاص شاګردانو څخه وم او ما د هغه ډېر خدمت کړی نو په اخری کلونه د خدمت کې ما د هغوی څخه يو درخواست وکړو، او ما هغوی ته وويل چې ماته يو داسي دمچ وښایست چې د هغه په وسیله زه پیریان وګورم خو پیریان ما ونشي لیدلي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حیرت باندی د تګ حال کې می استاذ ته وکتل چې هغه پخندا وویل: اوس پیریان موږ وینې خو موږ هغوي نشو لیدلې دا مولا خپل د استاذ څخه داسی دم غوښت چې دی پیریان وګوری خو پیریان دی ونشی لیدلی! دا مولا کیسه کوی او وایی ما ډیر زاری وکړل خو زما استاذ ما ته هغه دم نه ښود او ویل یې چی هر سوک د هغه دم طاقت نلری او هرڅوک یې صحیح استعمال هم نشې کولای خو وایې زه دومره ورپسي شله شوم او دومره مې زاری ورته وکړل او وکړل چې بلاخره استاذ راضې شو او ما ته یې هغه دم وښود خو د دم د ښودلو سره یې ما ته دا هم وویل چې غلط ګټه که د دی دم څخه پورته کړې نو خدای دی تاته سزا درکړې.

مولا چی دم زده کړو نو استاذ یې خوشې کړو او راغی کور ته په همغه شپه یې د استاذ لخوا زده کړی دم ویل پیل کړل او دومره یې وویل او وویل چې بلاخره کوم پرده چې د انسانانو او پیریانو د نړۍ ترمنځ خدای

(c) ketabton.com: The Digital Library

حائیله کړی هغه لری شول او دا مولا پیریان لیدل شروع کړل خو پیریانو دی نه لید، نو دا مولا کې مرض وو ده دا دم زده کړی د مضریت لپاره و نو د پیریانو په تنګول او پعذابول یې پیل کړل لکه څنګه چې پیریان انسانان وېروې ده هم همغسې د پیریان وېرول شروع کړل

او پیریانو به چغې بوغې وهل چی یو انسان دی او یو انسان دي، خو هغوی لیدلې نشو لکه څنګه چې موږ پیریان نشو لیدلې، دا حالت تر څو کلونو روان وو او مولا همداسئ لګیا وو د پیریانانو په پعذابولو باندې تر دې چی یوه ورځ ډله،ډله پیریان یې ولیدل چې خپل ځانونه جوړوی او یو دبل سره په خوشحالی روان دی، مولا حیران سو چې څنګ چل دی نن چې دا پیریان داسې خوشحاله دی؟

نو د پیریانو څنګ ته لاړو چې پوهه شې اخر کیسه څه ده؟ او څه خبره ده چی دا ټول داسې خوشحاله دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د پیریانو څنګ ته ورسیدو نو د هغوي خبرو ته غوږ شو او پوه شو چې نن د پیریانو د مشر پیری د لور چی یو ښاپیری ده واده دی د یو بل پیری سره! نو مولا هم د پیریانو په منځ کی د هغه واده خواته ورغلو او هلته په تګ کله چی د ده نظر په هغه ښاپیری ولګید نو موږ وایو کنه فلانکی جنۍ باندی پیری ناست دی یا پیریورباندی مئین دی ځکه چی ډیره ښایسته ده!

نو دا مولا باندی هم څه ناڅه همدا چل وشو، همدا چې نظر یې په هغه ښاپیری پریوت نوورباندی مئین شو، ښاپیری خو وی ښایسته نو دی د هغې پر ښایست باندی اصل کی مئین شو او مخامخ ولاړ او نه سلام نه کلام د ښاپیری لاس یې کلک ونیو، د هغې د لاس په نیولو ښاپیری چغي شروع کړی چې یو انسان نیولی یم او یو انسان نیولی یم، ټول پیریان ورباندی راټول شول خو هیچا ته هیڅ نه ښکاریدل خو ښاپیری همداسی چغي وهل د ښاپیری پلار چی خپل لور په دی حال کی ولیدل نو زموږ د خلکو پشان چی کله پر چا پیری

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښېنې نو مولا ورته راوړو نو د ښاپیری پلار هم پیریان واستول ترڅو یو مولا راوړی او دا انسان د ښاپیری څخه لری کړی.

د پیریانو مولا راغلو او دم او چوف یې شروع کړو خو هرڅومره چې زور یې ولګو ویې نشو کړی چی هغه مضر مولا د ښاپیری څخه لری کړی، ځکه چې د مولا دم کوم چې استاذ ورته ښودلې وو هغه ډېر ځواکمن وو، د پیریانو مولا دم او چوف کول او دا مولا کرار بیغم ناست و او ښاپیری کلک نیولي وه او ښاپیری چی لومړۍ ځل داسی کار لیدو څنګه چی انسانان ورخطا کیږی چی دا څنګه چل دی؟ همغسې هغوی هم ورخطا شوی وه او نه پوهیدل چی څه وکړی؟ نو دی وخت کې د ښاپیری پلار چې کله ولیدل د دوی مولا کوم کار نشې کولای نو په تلوار یې یو پیری ته وویل چی لاړ شه او پاچا ته د دی خبری خبر ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې دا د دوي په نړۍ کې یو نامعلوم او عین حال کی خطرناک موضوع وه، داسی یو موجود راغلی و چې پیریانو نشو لیدلې او هغه موجود دویته تکلیف رسو او د ده لور یې د واده په ورځ نیولی وه، د پیریانو پاچا ته چې کله د ښاپیری د پلار خبر ورسید نو هغه هم هک حیران شو چې دا نو څنګه چل دی؟ انسان څنګه زموږ نړۍ ته راغلی؟ او زموږ جنۍ ولې نیولې؟ د پیریانو دا پادشاه ډیر هوښیار پیری وو او هر کله چی د کوم ځاي پادشاه هوښیار وی نو ضرور د هغه د شاوخوا کسان هم ورسره هوښیاران وی

پادشاده ژر خپل یو ډیر زبردست عالم ته خبر ورکړو چی د هغه خدمت کې حاضر شي چې داسې یو موضوع راپیښه شوی، نو هغه عالم پیری فوراً حاضر شو او د پادشاه خدمت ته راغلو دا عالم پیری ډېر بوډا و هسې خو پیریان طبعیتاً زرګونه کلونه عمر کوی نو دا عالم پیری هم بیحد د عمر د لحاظ په ټولو پیریانو مشر و، د هغه په راتګ پادشاه د هغه ډیر احترام وکړو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ته یې حکم ورکړو چې د هغه جنۍ خواته دی لاړ شي او هغه انسان دی ورځخه لری کړی.

عالم پیری هم د پادشاه حکم ومنو او روان شو، کله چی هلته ورسید نو لومړۍ نظر کې دا عالم پیری هغه انسان مولا ولید چې د ښاپیری لاس یې نیولی او ... (استاذ پخندا شو ما ته هم خندا راغلې وه خو عین حال کی بیحد هم شرمیدم دا هم د خدای شکر و چی کوټه کی وو او شاوخوا تیاره وه او یو بل مو نشو لیدلې کنه د شرم د لاسه پر ځمکه ننوتلم. استاذ د خندا وروسته کرار وویل: عالم پیری د هغوی خواته ورغې او همدا چی مولا ته وروسید نو په کلک غږ یې ورته وویل: د جنۍ لاس خوشې کړه رزیل مولا!

مولا چی عالم پیری ولید او د هغه لخوا یې خپل ځانته د مولا د لفظ خطاب واورید نو پوه شو چې دا پیری ما ویني! نو لږ و وېرېد خو بیا هم د هغه ښاپیری لاس یې خوشی نکړو او برعکس خپل د استاذ لخوا ورکړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی دمونه یې بیا ویل شروع کړل ترڅو د دی عالم پیری له نظر هم ورک شی، خو هغه عالم پیری ورته بیا وویل: خوشی کړه دهغې لاس او له دی خایه ورک شه. خو مولا چې هم په ضد راغلې و د پیری ځواب کې وویل: زه نځم ته ورک شه.

عالم پیری بیا مولا ته وویل چې لاړ شه خو مولا بیا انکار وکړو تر دی چې عالم پیری یوه څانګه د درختي راوخیسته چې څو پاڼي وربا‌ندی موښتي وه او دم کول یې په شروع کړل د دیخوا څخه هم مولا دم ویل پیل کړل او چوف، چوف تر دې چې عالم پیری خپل دم خلاص کړو او د هغه څانګي څخه یې یوه پاڼه وشکول د پاڼي د جلا کولو سره سم د مولا غوږ له بیخ پری شو او چغې بوغي وهل یې شروع کړل خو د دی باوجود بیا هم د ښاپیری لاس یې کلک نیولی وو

د هغه په دی کار عالم پیری ورته پخندا وویل: اخری چانس درکوم که دا ځل د جنۍ لاس خوشی نکړې نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسم پر خدای چی دویم دم به ستا د سر د پرې کولو کوم او هيڅوک به ستا د مرګ ضموار نه وی مګر ته خپل.

مولا چی دا خبره واوريدل نو په ډار باندی د ښاپيری لاس خوشې کړو او دوه پښې يې درلود او دوه نور يې هم قرض کړل او د هغه ځای وتښتيد. دا ټول کيسه دا مولا پخپل خپل شاګرادنو ته وکړل او اخر کی ورته وويل دا ټول کارونه چی زما سره وشول د دی اصلي سبب دا و چې ما خپل د استاذ سره کړی وعده ما ته کړه او د هغه د رازده شوی دم څخه مې غلط استفاده وکړل.

د استاذ د کيسی د خلاصيدو وروسته تقريبا کور ته رسيدلې وو چی ما په حيرت ورڅخه وپوښتل: ايا په رښتيا داسی دم شته؟
زما په خبره استاذ پخندا شو او ويې ويل: څنګه ته هم کوم ښاپيری غواړی که څنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استاذ په دی خبره دومره وشرمیدم چی نور یوه خبری مې لا ونکړل او کور ته ننوتم، استاذ هم خپل کور ته ولاړ د اقرا مور او خور هم تللی وه دومره ستړی وم او بدن می درد کاوه همدا چی کور ته ورسیدم سر می کیخود او ویده شوم،همغه ویده کیدلو حال کی می ځان سره فکر کاوه چی ایا ښاپیری د رښتیا هم دومره ښکلی وی؟ پر ما هم یوه مئینه وه خو ما یو ځل ولا نه لیدل د زبیر خبره موږ له سر شانس نلرو.

استغفرالله مې وویل او خپل فکر می د دی خبری څخه وارېو، زړه مې غوښت زبیر ته زنګ ووهم او ورته ووایم چې سبا دوکان ته نه ورځم او لږ طبعیت می ښه نه دی، خو متاسفانه چی موبایل می د ذوالفقار سره وو البته مات وو که راسره وایې هم نو بیا مې هم کوم کار نشو کولای، بیا مې د ځان سره وویل چې سبا نځم نو زبیر به هم خپل پوهه شې چې کار به لرم او نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورغلې، په همدې فکرونو کې مې سترګې پټې کړل او ویده شوم.

سهار د دروازې په ټک،ټک له خوبه راپاسیدم چې ومې کتل لمر ښه سم صحیح راپورته شوی او د سهار لمونځ هم قضا شوی، د اقرا خواته مې وکتل چې لا هم کراره ویده وه ما هم ورباندې غږ ونکړو هسې هم مونځ قضا وو راویښ کول یې فایده هم نه درلود، په ناراضه توګه د دروازې خواته روان شوم ترڅو وګورم څوک په دې سهار وختي راغلی؟ تلو،تلو کې مې زړه کې ښه کنځل هغه کس ته چې داسې سهار وختي زما د کور دروازه یې ټکول وکړل.

هسې هم د سهار مونځ خو قضا شوی وو که دا منحوس نه وایې راغلی که نور نه وو خوب خو به مې کامل کړی وایې، کله چې دروازه مې خلاصه کړه نو زبیر مې په خندانه خوله خېل د موټرسایکل سر ولید!
همدا چې اراده مې وکړه یو دوه خبرې ورته وکړم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه په تشویش وویل: ستا په دی تندی څه شوی
طاها؟ ښه يې؟ جنګ دی کړی؟
- هو ښه یم نه جنګ چیرته وو.
زبیر- نو بیا ولی دا تندی دی داسې پرسیدلی؟ د
ذوالفقار سره دی جنګ کړی؟

- ولې چټیاټ وای؟ لیونی یم چې هسې میدان د
ذوالفقار سره جنګ وکړم؟
زبیر- نو بیا څه درباندی شوی؟ پرون چې تلي رک روغ
وی اوس څه بلا وهلی یی؟
- غواړی همدلته د کور مخکی درته ټوله کیسه وکړم؟
اصلا ته د څه لپاره راغلی؟
زبیر- عجب بی لیاقت انسان یی ما فکر وکړو چی موټر
سایکل دی زما سره دی نو ته به پیاده دوکان ته لاړ شې
نو ستا غم می وکړو او سهار وختي خپل د نازنین
خوب خخه تېر شوم ترڅو تا خیرن دوکان ورسوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ما نن نه غوښتل چی دوکان ته راشم غوښتل می ویده شم خو ته لکه د عذاب فرښته رانازل شوی.
زبیر ناساپه په مهربان لهجه وویل: که حالت دی ښه نه دی مه راځه استراحت وکړه، زه خپل ځم دوکان ته خو دا راته ووایه چی څه دربانده شوی؟ ولی دی د پرون ماښام راهیسې خپل موبایل ته جواب نه ورکو؟

د زبیر په داسی مهربانه لهجه مې خندا راغله او په شیطنت می وویل: داسې په مینه راځخه اظهارات اخلې یوه شیبه مې فکر وکړو دویمه ښځه مې یی!
زما په دی خبر زبیر غوسه شو یو ټک یې راته په اوږه راکړو او ویې ویل: د مرګ خبر دی راشه لخیره، ستا سره انسان نیکې هم نشې کولای.
زبیر زه په همغه اوږه وهلی وم کوم چی خوږه وه د هغه په ټک مې خپل اوږه د درد ونیول چې زبیر په ورخطای وویل: ما خو دومره کلک هم ونه وهلی څه دربانده وشول؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه ته ملامت نه یی زما اوږه د وخت درد کول.
زبیر- ګونګي شی طاها خو خبری وکړه څه مرګ دربانډی شوی چی داسی ټوټه،ټوټه یی؟ ته تللی وی چی خپل د ماما جنازه وکړی که خپل جنازه؟ ذوالفقار خو موټر نه وو ټکر کړی؟
کله چې د زبیر پرلپسي خبری مې واوریدل نو پوه شم د ده څخه خلاصون نشته نو ځکه مې ورته وویل: ته لږ صبر زه خپل شیان راوخلم اوس ژر بیرته راځم.
زبیر -چیرته راځې؟
کور ته د تلو حال کی مې وویل: راځم چی ولاړشو دوکان ته.

زبیر غوښتل څه ووایی خو زه ژر کورته ننوتلم اقرا ته چې په درنه خوب ویده وه ومې ویل چې زه ځم کار ته،هغې هم د خوب حال کی اهوم وویل خدای خبر چی زما په خبره به پوهه شوی وی او کنه؟ خو زه پاسیدم چې لاړشم چې نظر مې په محمد ولګید دومره ښکلی ویده وو خپل دواړه لاسونه یې خلاص نیولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، د هغه په لیدو مې خندا راغله خواته یې ورغلم او ښکل مې کړو د هغه وروسته له کوره ووتم او د زبیر سره یوځای د دوکان پخوا روان شوم.

لاره کی زبیر دومره ډیر وویل چی څه شوی؟ او څه شوی؟ چی مجبور ټوله کیسه مې ورته وکړل عجیب وه ما زبیر ته څاه کې د هغه لیدلی مار کیسه هم وکړل! نه پوهیږم ولی ما ذوالفقار او اقرا او هیچا ته د هغه په اړه ونه ویل خو زبیر ته می وویل کله چی دوکان ته ورسیدو زبیر په خلاص خوله د حیرت څخه وویل: ته ډاډمن یی چی مار وو؟

- اهوم.

زبیر- بیا ناڅاپه خپل غیب شو؟

داسی حال کی چی د دوکان دروازه می خلاصول بیا مې هم اهوم د هغه په ځواب کی وویل چی زبیر په ورخطایی وویل: ته ډاډمن یی چه ښه یی؟ ولی یو ډاکتر ته نه ولاړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خوشې کوه زبیر تخو پوهیږی چی ما د ډاکترانو څخه چندان ښه نه راځی.
زبیر- بلای ښه نه راځې خر انسان ته هغه دومره ځاه کی غورځیدلی وی پښه دی خوږه شوی بدن دی ټول زخمي شوی باید تللی وایی یو ډاکتر ته.
- نچ ضرورت نشته.

زبیر ډیر راته وویل ترڅو د هغه سره یو ډاکټر ته لاړشم خو ما ونه منل، هغه چې هم کله ولیدل زما ځواب ورته "نه" دی نو یو څو کنځل یې راته وکړل او خاموش شو، خو څو شیبې وروسته بیا په خبرو شو او بار،بار یې راڅخه د هغه مار په اړه پوښتنه کول کوم چی ما ځاه کی لیدلی وو.
- زبیر!
زبیر- ها!
- ګوره ما ځاه کې د مار دلیدلو کیسه ذوالفقار ته نه ده کړې.
زبیر- ولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بس، زړه مې نغوښت چې هغه خبر شې او یوځل بیا زما د ژوند په ستونزو کی راګیر شی، تا ته مې هم نکول خو تا دومره ټینګار وکړ چی مجبور شوم درته ووایم، نو هیله لرم چی ته ذوالفقار ته دا خبری ونکړی سمده؟

زبیر- که ته نغواړی هغه خبر شې سمده زه ورته کوم څه نه وایم، خو هو بد به دی کړی وای چی ما ته دی دا خبره نه وای کړی.

کرار مې وخندل او تازه خپل جیب کې هغه تعویذ ته می فکر شو او زبیر ته می وویل: رښتیا زبیر یوازی د مار کیسه نه وه!
زبیر- یعنې څنګه چی یوازی د مار کیسه نه وه؟ نور څه شوی؟ ایا څاه کې کوم بل شئ هم وو؟
- نه مطلب مې دا دی چې یوازی د مار کیسه نه وه،بلکې کله چې له څاه راووتلم او غوښتل مې حمام وکړم نو خپل جیب کی مې یو تعویذ ولید داسې حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

کی چی زما سره دا تعویذ هیځکله نه وو د څاه څخه د راپورته کیدو وروسته مې هغه تعویذ جیب کی وو!

زبیر- اوس درسره شته که لری دی ختا کړو؟
- نه راسره شته، نه پوهیږم خو زړه مې ونشو چې لری ختا کړم.
زبیر- ته ماته راکړه.

خپل د جیب څخه مې تعویذ راوویست او زبیر ته می ورکړو زبیر تعویذ د میز په سر کیخود او په ځیر،ځیر ورته به کتو شو د څو شیبو وروسته یې کرار وویل:
طاها!
- هوم؟
زبیر- دا ما ته تعویذ نه ښکاري!
- څه مطلب تعویذ نه ښکاری؟ که تعویذ نه دی نو څه دی؟

زبیر- ګوره ما تعویذونه لیدلي خو یو یې هم په دا رقم نه دی پیچل شوی؟ ته د دی پوښ ته وګوره که څه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ډېر وخت مخکې ښکاري خو تر اوسه ورباندې د ستنوی نښه شته داسي ښکاري چې ستنې وربانديې نوويستل شوی وی؟ او تا کوم تعويذ ليدلې چې خلک وربانديې ستنه ننباسی؟

- هوم ولاکه نه پوهيږم.

زبير- ته هغه قيچي راکړه زه به دا اوس معلوم کړم چې دا د رښتيا تعويذ دی او که جادو؟

- قيچی څه کوی؟

زبير هغه تعويذ پورته ونيو او ويې ويل: غواړم دا خلاص کړم او وګورم چې دننه يې څه دی؟

- زما په نظر دا فکر به دې سم نه وی!

زبير: ولی؟

- ځکه چې ما اوريدلي تعويذ په خلاصولو باندی باطل کيږی او اثر يې لمينځه ځي!

زبير- دا خو بيخې ښه خبره ده نو موږ يو ثواب کار کوو؟!

- خو زه دی تعويذ ته ښه احساس نلرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- ولې؟

- ګوره زبیر پیریان ډېر مضر مخلوقات دی، زه فکر نکوم چې کوم پیری دی د ښه نیت څخه دا تعویذ زما جیب کې کیخودلې وی؟! بلخصوص هغه بد وخت کی زه فکر کوم ضرور کوم خبره د دی شاته شته؟

زبیر- ستا خبری هم صحیح دی خو تا خپل وویل چې تعویذ خلاصول د دی سبب کیږی چې د هغه اثر لمینځه لاړ شې نو که خلاص یې کړو کوم تاوان به ونکړو او اثر به یې لاړشې او زه فکر نکوم چې دا دی کوم ښه تعویذ اوسیږی چې په غم کی اوسیږو چې اثر یې لمینځه لاړ شې، زه خو وایم په خلاصولو به یې ثواب وګټو شاید د کوم بدبخت بیچاره په حق کی دا غلط جادو شوی وی چې په خلاصولو به یی هغه د مصیبت خلاص شې؟!

زبیره دومره ډېر ټینګار وکړو چې بلاخره ما یې هم خبره ومنل او قیچی مې ورکړل ترڅو هغه تعویذ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاص کړې، که رښتیا ووایم نو زما په نظر هم تعویذ نه راتلو! ځکه چې بیحد عجیب شکل یې درلود د عام تعویذونو پشان نه وو زبیر په بیحد هیجان بسم الله کړل او داسي په احتیاط یې تعویذ خلاصول پیل کړل ځوک وا د زړه یا د مغزو جراحي علمیات کوی! تعویذ په تور چرمي پوښ کې پیچل شوی و خو جرمۍ پوښ یې سوری،سوری وو داسی لکه چې ستنې پکې ننویستل شوی وی؟

د چرمۍ پوښ د لری کولو وروسته ما فکر کاوه چې د تعویذ ورقه به ښکاره شي خو نه! یو بل پوښ هم ورکړل شوی وو دا ځل د کتان ټوکر ځخه یو سور پوښ ورکړل شوی وو خو عجیب دا وه چې د پوښ خوله په تار نه وګنډل شوی! داسی وه لکه په ویښتیانو چې بند شوی وی؟ د هغه ویښتیانو په لیدو زبیر زما خواته راوکتل او ما د هغه خواته او ناساپه یو فکر مې ذهن ته راغلو او زبیر ته مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا جادو دی!

زبیر- خومره عقلمند یې ماشالله اوس پوه شوی؟

- ریشخند مه وهه، وګوره دا پوښ یې په ویښتیانو ترلی او ویښتیان یوازی په جادو کی کارول کیږی.

زبیر- اهوم ته څنګه پوهیږی چې ویښتیان یوازی په جادو کی کارول کیږی؟ امکان لری چې تعویذ اوسیږی؟

- نه تعویذ خو بیخې نه دی، زه ډاډمن یم چې سل په سل دا جادو دی! ځکه چې اوریدلې می دی کله چې په پیغمبر صلی الله علیه وسلم جادو وشو نو هغه جادو د رسول الله صلی الله علیه وسلم په ویښتیانو مبارک باندی شوی وو، چې د هغه جادو د سبب پیغمبر صلی الله علیه وسلم بیحد مریض شو او هیڅوک نه پوهیدو چئ دلیل یې څه دی؟ تر دی چې الله "ج"وحي ورته وکړل او د هغه په واسطه یې پیغمبر صلی الله علیه وسلم خبر کړو او عجیب دا ده چې هغه جادو هم په یو څاه کې اچول شوی وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- هوم شاید دا جادو همداسی کار کوی، ښه ته اوس خپل خبری پریږده راځه وګور دا څه دی؟

زبیر بیا په کرار لګیا شو ترڅو هغه پوښ هم لری کړی چی ما ورته وویل: صبر.
زبیر- بیا څه خبره ده؟
- ګوره دا جادو دی کنه؟
زبیر- هو، نو تا خپل وویل چی جادو دی بیا اوس په شک کې وولیدلی؟
- مطلب می دا دی چې دا جادو دی، و دې کی هیڅ شک نشته نو جادو انسان همداسی نه خلاصوی.
زبیر- نو څنګه یې خلاصوی؟
- ګوره جادو ولې اثر کوی؟
زبیر- ولاکه زما خسر ملا نه دی چی دا خبری راته وکړی چی ولی اثر کوی او ولی نه کوی؟

- بلا،بلا ګوره جادو تاثیر په پیریانو باندی دی!
زبیر- څه مطلب چې په پیریانو باندی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ګوره کله چی یو جادوګر جادو کوی نو اصل کی هغه دا کار یو پیری ته ورکوی تر څو لاړ شی او هغه انسان ته ضرر ورسوی، نو د هر جادو سره یو پیری مقرر کیږی که موږ دا خلاص کړو امکان لری هغه پیری زموږ پسی راشی؟!

زبیر- دا بیا چا ویلی؟هسی خبره ده.

- ته غواړی دا خلاص کړی؟

زبیر- هو.

- سمده خلاص یې کړه خو د خلاص کولو سره یې سورت الناس،فلق او اخلاص ووایه ځکه چې دا سورتونه د جادو ضد سورتونه دی او جادو دفع کوی.

زبیر- سمده.

زبیر داسی حال کې چی سورتونه ویل پوښ یی لری کړو او کاغذ یې چې په یو پلاستیک کې تاو شوی وو، راوویست د پلاستیک د لری کیدلو وروسته یې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالی کاغذ خلاص کړو، زه هم ورته خیر شوم چې وګورم څه لیکلی؟

د کاغذ څلور کونج کې څلور نومونه په غټ ټکو لیکل شوی وه شداد، قارون،فرعون او نمردو! د هغه نومونو په لیدو زبیر زما خواته راوکتل او ویې ویل: یو څو نومونه کم دی لکه چی لیاده یی وتلې هغه ولیکې؟ ابوجهل، ابولهب او هامان!
ما ته خندا راغله چی زبیر هم پخندا وویل: ولای د دی درې نفرو حق کی ظلم شوی دی دا هم غټ،غټ نامي کسان وه د دوی نومونه هم باید لیکل شوی واې.

- دا خبری ایله کوه وګوره نور څه لیکلي؟

د دی خبری سره یم دوارو بیا خپل فکر د ورقي خواته کړو عجیب شیان په ورقي وربandی رسامي شوی وه، خو د ټولو څخه عجیب د ورقي منځ کې یو مثلث و چې د هغه په منځ کی یو شی لیکل شوی وو خو زیاتر الفاظ یې پاک شوی وه او نه ښکاریدل چې څه لیکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی خو په دقت می چی وکتل نو یو نوم په هغه مثل کی لیکل شوی وو چې تراوسه پوره نه وو پاک شوی زبیر هم همغه ته فکر شو او ښه په ځیر یې ورته وکتل.

زبیر- عجیب ده!

- څه؟

زبیر- ګوره دا ټول لیکنه په عربی لیکل شوی خو دی مثلث کی دا یو ټکې په پښتو لیکل شوی او د هغه څخه عجیب لا دا چی یو نوم لیکل شوی!

- شاید دا جادو په همدی کس شوی وی؟

زبیر- شاید،امکان یې شته خو وګوره یوازی دا نوم نه دی دی مثلث کی دوه نور نوم هم دی خو بدبختانه چې هغه پاک شوی!

- دا نوم هم تقریبا پاک حساب کړه ځکه نه معلومیږی چې څه لیکل شوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر ورقه د میز څخه پورته کړل او د دوکان کړکۍ خواته له کوم خوا چې لمر راتلو هغه خوا ونیول او دوارو کوښښ وکړو ترڅو په مثلث کی لیکل شوی نوم ووایو خو سم نه ښکاریدی اخر کی ما وکولای شو د هغه لفظونه برابر کړم او ومی ویل: اها زبیر پوه شوم دا لومړی لفظ یې"ف" ده.

زبیر- دویم هم زما په نظر الف دی؟

- هو الف دی او و رپسی دا د "ط" پشان ما ته ښکاری؟

زبیر - ما ته هم "ط" ښکاری.

دومره مو د هغه نوم لفظونه پورته ښکته کړل چې بلاخره یو نوم مو ورڅخه را بهر کړو "فاطمه! "

د فاطمي د نوم د ویلو سره زبیر په غوسه کاغذ زما د لاس کش کړو او زما د څه ویلو مخکې څیری کړو، د هغه وروسته یې په غوسه وویل: دومره زحمت مې وویست چې اخر کی د دی منحوسې خاله نوم راشی؟

(د ابلیس ناول دویم پړاو بوجۍ ناول کي د فاطمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسه راغلې دلته به په لنډ ډکو کې ووایم چې طاها او زبیر د فاطمه نومی جنۍ څخه چندان ښه خاطره نلری او زبیر خو بیخی ورسره جنګ کړی وو او تل یې ورته خاله ویل مطلب بوډۍ ښځه.)

پخندا مې د زبیر خواته وکتل او ومې ویل: ورک شه خیرن فاطمه خو یوازی یوه دانه نه ده چې تا ورقه څیری کړل دا ضرور کوم بل څوک وه!
زبیر- هرڅوک چې وه بس زما ذهن ته یوازی همغه نوم راغل. او افسوس زما په هغه دومره زحمت چې د دی لپاره می وویست، زه څم یو شې د خوړلو لپاره راوړم تخو کوم څه نغواړی؟
- نه مننه.

زبیر په همغه تروش تندی له دوکان ووت ترڅو د سبا ناری لپاره څانته یو شئ واخلې د هغه د تلو وروسته زه پاسیدم ترڅو د پرون پاتي مالونه ځای پرځای کړم،کرار، کرار لیګاوم او شیان مې ځای پرځای کول

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دوکان دروازه وټکیده فکر مې وکړو کوم مشتری راغلی نو ځکه مخ مې وګرځو خو هیڅوک نه وو! تعجب می وکړو ځکه ما د دوکان د دروازی ټک،ټک خپل اوریدلی وو!

خو بیا هم دومره توجه مې ونکړل او بیا لګیا شوم د شیانو په سم کولو چې دا ځل دروازه د لومړۍ ځل څخه په کلک وټکیدل داسی چې په غږ یې زما اوږی وپریدل په تلوار وګرځیدم چې وګورم څوک دی چی داسی دروازه ټکوی؟ خو بیا هم څوک نه ښکاریدل! فکر مې وکړو چې شاید زبیر اوسیږی او شوخی کوی نو غږ مې کړل: زبیر ته یې!

د هغه خوا کوم غږ رانغلو د دوکان د باندی سړک خوا کې موټرونه په تګ راتګ وه رڼا ورځ وه او همدا رڼا ورځ زما زړه لږ ډاډمن کاوه او وېره یې راکم کول، شیان مې خوشی کړل او د دوکان د دروازی خواته ورغلم ترڅو وګورم څوک دی چې دروازه ټکوی؟ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوکان دروازه مې خلاصه کړه او بیرون ووتلم راسته
خواته مې وکتل هیڅوک نه وه خو همدا چې چپه
خواته مې وکتل ساه مې سینه کې بند شول یو کوچني
ماشوم وو خو... خو د انسان د ماشومانو پشان نه وو!
دوه کوچنې د بزی د ښاخونو پشان ښاخ یې درلود د
انسانانو پشان کالې اچولې وه خو د پښو ګوتي هم د
بزی پشان وه!

بغیر له دی چې ما ته وګوری کرار بیغم زما د دوکان
مخکې ناست وو او د سرېک هغه بلخوا ته یې کتل او
کله ناکله یې د ساتیری څخه زما د دوکان دروازه په
پښه وهل! د هغه په لیدو زه نه پوهیدم چې څه وکړم!
پوهیدم چې د پیری بچی دی ځان سره مې وویل چې
لاړشم او یو چاقو یا قیچی راوخلم که حمله یې وکړل
نو خپل د ځان څخه د دفاع لپاره یو څه ولرم ځکه
پیریان د داسی تیز شیانو څخه وېرېږی خو لا مې شاته
قدم لا نه و اخیستې چې یو کلک غږ زما د شالخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل: د دې ځاې ښخه لاړ شه ماشوم دا ستا د لوبي ځای نه دی.

د هغه غږ په اوریدو په تلوار مې شاته وکتل شموئیل زما شاته ولاړ وو! د دی ښخه مخکې چې زه ورته ووایم ما چیرته ساتیری کاوه؟ چې هغه د پیری بچي په تلوار زما د دوکان له مخی پاسید او وتښتیدو د هغه په تلو تازه پوه شوم چې شموئیل هغه ته دا خبره کړی وه نه ما ته! د هغه د تلو وروسته شموئیل زما خواته راوکتل او ویې ویل: ما درته یو ځل مخکې هم ویلی وه چې کوم ورځ که د غلطی ښخه دی کوم پیری ولید نو هیڅکله داسی ورته مګوره او ځان داسی ناګاراه واچوه لکه ته چی هغه نه ویني خو تا اراده وه چې دا ماشوم ووژنی!

- نه ... نه ... چا ویل چې زما اراده وه هغه ووژنم؟ شموئیل ښو شیبی په ځیر،ځیر راوکتل داسی لکه کوم بیعقل انسان ته چی ګوری د هغه د کتلو توان می نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلود نو ځکه مې وویل: منم چې نیت مې وو کوم چاقو یا قیچی راوخلم خو د هغه د وژلو لپاره می نه راخیست، یوازی د احتیاط لپاره مې راخیست که کوم وخت وغواړی راباندی حمله وکړی د ځان څخه دفاع وکړم!

زما په دی خبره شموئیل بغیر د څه ویلو د دوکان خواته روان شو ما هم یو هوسا نفس واخیست او ورپسی دوکان ته ننوتلم. زما په ننوتلو شموئیل زما خوا ته راوکتل او په تروش تندی وویل: هغه یوازی یو ماشوم وو، که تا د دی لځایه چې د هغه لاس او پښو او په سر باندی ولاړ ښاخونو ته کتلی وایې، لږ دی خپل نظر هغه خواته کړی وای کوم خوا ته چی هغه کتل نو لیدلی به دی وایې چې د هغه پشان نور کوچني پیریان هم هلته وه او ساتیری کاوه، دا پیری ستړی شوی و او دلته ناست و او ستا سره یې هیڅ کوم کار نه درلود خو تا د هغه د وژلو نیت درلود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شموئیل په خبرو بیحد شرمنده شوم ما یوازی د وېری څخه داسې اراده درلود ما فکر کاوه چې هغه به د کوم مضریت لپاره راغلی وی.
شموئیل: کوم پیری چی د مضریت یا تا ته د تکلیف رسولو اراده ولری هغه داسی نه راځی او دومره اجازه هم نه درکوی چی ته یې سر ته ودرېږی او د هغه د وژلو پلانونه جوړ کړی.

- زه منم چې ما غلطی وکړل، خو ته هم ما درک کړه ما دا څو کالو کې د پیریانو څخه یوازی وهل ټکول لیدلې نو ځکه فکر می کاوه دا هم د هغوی له ډلی څخه دی.
شموئیل څو شیبی په ځیر راوکتل چې ما وویل: کوم کار دی زما سره درلود؟
شموئیل: هو.
- څه کار؟
شموئیل- اوس نشم ویلې.
- ولې؟
شموئیل- ځکه چې زبیر نږدی دی او اوس رارسیږی، زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن ماښام ستا کور ته درځم باید د یو موضوع په اړه ستا سره خبری وکړم.

د دی څخه مخکی چی ووایم د کوم موضوع په اړه غواړی خبری وکړی؟ چې زبیر دروازه خلاصه کړل او رانئوت. د هغه د راتلو سره سم شموئیل هم غیب شو زبیر په مشکوک توګه شاوخوا وکتل او ویې ویل: کوم څوک راغلی وو؟

- نه ولې؟
زبیر- هسې احساس مې وکړو چې کوم کس راغلی وو، ښه دا خبری ایله کوه راځه بوډۍ وخوره

زبیر درې بولاني او دوه پیالي شیدي راوړی وه زه هم وږی وم نو بغیر د کوم ست کولو لاړم او بوډۍ خوړل می شروع کړل خو ټول فکر مې د شموئیل خواته وو، ولی داسی ناساپه راغلو؟ او د کوم موضوع په اړه غواړی زما سره خبری وکړی؟ ویل یې نن ماښام ستا کورته راځم! ایا د هغه جادو په اړه غواړی خبری

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړی؟ یا دا چی هغه ورځ د ماما د کور په خاه کې کوم پیری چې ما د مار په شکل لیدلې و د هغه په اړه غواړی خبری وکړی؟ یوازی همدا دوه موضوع مې ذهن کې ګرځیدل او فکر مې کاوه چی ضرور غواړی د همدی په اړه خبری وکړی.

زبیر- کوم فکرونو کی ډوب یې؟

- هیڅ.

زبیر- خو زه دی خبری ته فکر کوم چی هغه جادو ولی باید تاته ستا د ماما د کور په خاه کی د یو پیری لخوا درکړل شې؟

- نه پوهیږم شاید د دی لپاره چی هغه خپل تعویذګر وو؟

زبیر- څه؟ ستا ماما تعویذګر وو؟

- هو،البته ډیر پخوا دا څو کلونو کیږی چې توبه یې ویستلې وه او تعویذونه یې نکول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- نو عجیب نه ده چې د هغه کور کیدی داسې د مار په شکل پیری اوسیږی، د هغه کاروبار همدا وو.
- خو اوس مړ شوی او د مړو پسې څوک خبری نه کوی ښه کار نه دی، او هو ومی ویل کنه چی هغه د مرګ مخکی توبه ویستلې وه د دی کارونو څخه.
زبیر- اهوم خدای دی وبخښی خو پوهیږی ما د داسی کوډګر او جادوګرانو په اړه څه اوریدلی؟
- څه؟

زبیر- دا چې د جادوګر جادو تر هغه وخت نه منل کیږی ترڅو چی خپل خیمه په جهنم کی جوړه نکړی! نو که ستا د ماما جادو کار کړی وی نو ځای یی ...
- بنده کړه خوله دی، اول خو دا چې زما ماما جادوګر نه وو او دویم دا چی تر مرګ د توبی دروازه خلاصه ده نو ده توبه ویستلې نو امکان لری خدای به بخښلی وی؟!
زبیر داسی حال کی چی خپل پیاله شیدی ښکل کړار وویل: خدای خبر.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر ماذدیگر د زبیر سره دوکان کی وم د ماذدیگر اذان وروسته دوکان مو بند کړو او د کور پخوا روان شو، خو زبیر زما سره رانغلو هغه یوځای کار درلود نو ځکه زه یوازی روان شوم، د یو څلور لاری څخه تېرېدلم چې بیحد د موټرانو د بیروبار له سبب نیم ساعت په ترافیک کی بند پاتې شوم، دومره مې خلق تنګ شو هلته چې هسې مې هخوا دیخوا کتل شروع کړل ترڅو خپل وخت تېر کړم، چې ناساپه نظر مې په یو کس ولګید چې دوه سترګی ماته نیولي وه!

لومړۍ می فکر وکړو چی غلط به متوجه شوی اوسیږم او هغه به کوم بل چاته ګوری؟ نو ځکه خپل شاوخوا مې وکتل ترڅو هغه کس پیدا کړم، خو نه هغه سړی د رښتیا هم دوه سترګی ما ته نیولی وه! ما هم څو شیبې وروکتل خو ناساپه د شموئیل خبره می رایاد شول چی راته ویلې وه که پیریانو درته کتل نو ته ځان داسې بیخبره واچوه لکه ته چی هغوی نګوری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه هم هغه سړی ډیر عادی و او زما په نظر انسان ښکاریدو خو د احتیاط لپاره مې سترګی لاندی ځمکې ته ونیول او ځان مې داسی ونیو لکه زه خو تا بیخې وینم نه! ښه وو همغه شیبه کې لاره خلاصه شوه او زه په تلوار بغیر له دی چې یو ځل د هغه کس خوا ته وګرم له هغه ځایه ولاړم، کور ته چې ورسېدم نو د ذوالفقار موټر مې کوڅه کې ولید کله چې خپل کور ته ننوتلم نو اقرا راته وویل چې ذوالفقار د استاذ کور کی ما ته په تمه دی او نن شپه موږ ټول د استاذ میلمانه یو ما هم مونځ وکړو او د استاذ د کور خواته ورغلم.

ذوالفقار د استاذ سره په همغه کوټه کې ناست وو کوم کې چی ما لومړی ځل د استاذ څخه پکې درس زده کړی وو د هغه کوټی په لیدو په خندا مې اقرا ته چی زما څنګ ته راروانه وه ومې ویل: په یاد لری څو کاله مخکې کله چې زه ستاسو کور ته راتلم او د استاذ څخه به مې درس زده کاوه نو تا به تل موږ ته چای

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړو او د کوټې د دروازې شاته به دې کیخودو او دروازه به دې ټکول؟

زما په دې خبره اقرا هم لکه چې هغه وختونه په یاد شول چې پخندا یې وویل: هو لومړۍ ځل چې ته د بابا سره زموږ کور ته راغلې نو ما درته د کوټې د پردې تر شاه کتل.

- نو ولې د پردې تر شاه؟
اقرا- نو مخامخ درغلې واې؟
پخندا مې وویل: هو نو څه کیدل؟
اقرا بد،بد راوکتل او ویې ویل: او دا کتل می هم ځکه وکړل چې بابا لومړۍ ځل یو نفر کور ته راوړی وو! د بابا عادت نه دی چې خپل کوم شاګرد یا کوم بیګانه کس کور ته راوړی، نو ځکه کله چې لومړۍ ځل یې ته لځان سره کور ته راوړی نو موږ ته ډېر عجیب وه.
- اهوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هغه کوټې ته ننوتلم کوم کې چې ذوالفقار او استاذ وو او اقرا خپل د مور او خور ځنګ ته بل کوټې ته ولاړه،کوټې ته په ننوتلو په لوړ غږ مې سلام واچو چې ځواب کی استاذ او ذوالفقار دواړو علیک وویل، غوښتل مې کښینم چې ذوالفقار لځایه پاسید! د هغه په پاسیدو په حیرت مې وروکتل خو هغه په بیغم خیال ولاړ و ترڅو زه ورسره ستړی مشی وکړم! که څه هم د ذوالفقار کار راته حیرانونکي ښکاریده خو مجبور ورسره په بغل کشې مې ستړی مشی وکړل او د هغه ځنګ ته کښیناستلم، د ذوالفقار دی کار ته مې بیحد خندا راغلی وه یعنی موږ پرون یو بل سره ولیدل خو نن مو داسی بغل کشې او ستړی مشی وکړل لکه کلونه مو چی یو بل سره نه وه لیدلې.

ذوالفقار- فکر مې نه کاوه چې په دی حال به دی کار ته ولاړ شې، سهار لس بجو خواته راغلم ستا د کور خواته خو ته نه وی.
پخندا مې وویل: څه مرمۍ خو می نه وخوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوالفقار چې د پاسیدو او چیرته د تګ نه وم.
ذوالفقار په دروند نظر راوکتل او ویې ویل: یو همدا مرمۍ پاتی نور خو هر رقم ټک دی خوړلې.
نه مې غوښتل زما د وهلو، ټکولو کیسي دی د استاذ مخکې بیان شې نو ځکه خبره مې بدل کړل او ومې ویل: لور دی چیرته ده؟
ذوالفقار- خپل د مور سره هغه بله کوټه کېده.

همدغه وخت کې محمد کوټې ته راننوت او د همغه ځای په خوشحالي چغي وهل شروع کړل او عجیب لفظ یې زده کړی وو! د بابا لځایه ویل زما بابا! دومره په خوږ ژبي،په شوق او په ناز باندی دا لفظ ویلو چې ذوالفقار پخندا وویل: زما لور لا دومره ناز نلری څومره چی دا ستا زوی ناز او ادا لری.

غوښتل مې څواب ورکړم چې محمد راغلو او ځان یې زما غیږ کې واچو د هغه په راتګ ذوالفقار ته ځواب ورکول مې لیاده ووتل څو ځله مې پر مخ ښکل کړو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هر ځل خپل د مخ بل اړخ راړو چې دا خوا پاتي د هغه دی کارو ته استاذ او ذوالفقار خندل اخر کې ذوالفقار محمد زما څخه واخیست او ورته ویې ویل: لږ وشرمیږه تخو جنۍ نه یې چې دومره ناز کوی لږ د نرانو پشان اخلاق ولره.

خو محمد ورته په غوسه خپل په نیم ژبه وویل: ن... ن .. زما ... بابا ...

د ماښام د ډوډۍ تر تیار کیدلو موږ درې سره لګیا وو د محمد سره مو مجلس کاوه! عجیب ده کنه خو زموږ د خبرو څخه ډیر د محمد خبرو خوند کاوه نو ذوالفقار او استاذ کوښښ کاوه هغه په خبرو کړی او هغه هم د دواړو ځواب په بیحد ناز او نخرو ورکو چې د هغه په دی کار به موږ ټولو خندل د ډوډۍ خوړولو وروسته چای راغلل او د چای څښلو وخت کې د ذوالفقار ښځه، اقرا،خاله او د کور نور نفران هم همغه کوټه کی راغلل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم کی چی موږ ناست وو، ما په بیحد کرار انداز د ذوالفقار د ښځې سره سترې مشی وکړل او راحیل مې ورڅخه واخیستل، دومره ماشالله ښایسته ماشومه وه چی حد یی نه درلود شکل او صورت یې ټول خپل مور ته تللی وه همغسی عاجزه او خاموش.

خو یوازی شکل یی معصوم وو نور ماشالله د اخلاقو له لحاظ د ذوالفقار دویم اتوکاپی وه، یعنې همغه یوه شیبه کې بیچاره محمد دومره و واهه چې اخر ما ورڅخه راکش کړو او ذوالفقار ته چې پخندا یې خپل د لور دی کارنامو ته کتل ومې ویل: لږ دی دا لور درکنټرول کړه زما زوی مړ کړو.

زما په دی خبره د ذوالقفار خندا لاپسې زیاته شوه او داسی حال کی چی خپل پیاله چای راخیستل ویې ویل: زه په دی موضوع کی هیڅ کوم کار نلرم، ستا زوی دی نر شی او خپل د ځان څخه دی دفاع وکړی.
- منم چې اوس ستا لور ورباندی زوروره ده خو دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره هیڅکله لیاده مه باسه چی هلکان چې هرڅومره کمزوی شي بیا هم د یو جنۍ چاره کولای شي، څو کاله وروسته کله چی محمد لږ غټ شي بیا هغه وخت ستا د لور د وهلو نمبر راځي.

زما په خبره ذوالفقار پخندا شو او ویې ویل: غم مکوه تر هغه وخت زه خپل لور ته د هلکانو د وهلو طریقه هم زده کوم.

د ذوالفقار په دی خبره موږ ټول پخندا شو،چې ذوالفقار خپل جیب ته لاس کړو او زما موبایل یې ماته راکړو او ویې ویل: واخله دا لیونی موبایل دی پرون ټوله شپه خاموش وو سهار خوا ته ناساپه روښانه شو او زنګونه راتلل ورته شروع شول ټول خوب یې راته خراب کړو.

په حیرت مې خپل موبایل د ذوالفقار د لاس څخه واخیست او ومې ویل: دا څنګه روښانه شو؟ دا خو مات وو؟
ذوالفقار- هسې چینایی موبایل دی خپل خاموش کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

او خپل روښانه کیږي، زما منې یو بل نوی موبایل واخله دا څو کاله کیږي چې همدا یو موبایل دی لاس کیدی.

- ښه وو چی و دی ویل تا ماته چنایی موبایل راوړی وو.

ذوالفقار- ما تاته چنایی موبایل راوړی وو؟

- هو نو، همدا موبایل تا ماته راوړی وو لیاده دی وتلی؟

ذوالفقار- کله می راوړی وو؟

پخندا می وویل: امممم تقریبا اته،نهه کال مخکي کله چې د لومړۍ ځل لپاره د هندوستان څخه راغلی نو تا دا موبایل دی ماته په سوغات کې راوړی وو.

ذوالفقار په حیرت وویل: رښتیا وایې؟

پخندا مې وویل: په قران همغه موبایل دی.

ذوالفقار- ما اوریدلې وه چې د اقتصاد څخه فارغ شوی کسان ډیر عجیب غریب کارونه کوی خو باور می نه راتلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذوالفقار په دی خبره پخندا می وویل: نو اوس سم صحیح باور وکړه موږ د اقتصاد پوهنځي محصلین همداسی اقتصادی فکرونه کو.

زما په خبره ذوالفقار کرار وخندل او ویې ویل: سبا بیکار یی؟
داسي حال کې چې خپل موبایل مې پورته ښکته کاوه او حیران وم چې دا نو ځنګه خپل ناساپه جوړ شو ومې ویل: اهوم سبا جمعه ده رخصت یم خو ..
ذوالفقار- خو څه؟
د سترګو له کونج مې وروکتل او ومې ویل: خو ستاسره هیڅ ځای نځم.
ذوالفقار په تروش تندی وپوښتل: ولی؟
- هسې لږ کار لرم ځکه.
ذوالفقار- څه کار لری؟

د ذوالفقار کارو ته حیران وم! یعنې د هغه دومره رسوای وروسته بیا هم هغه غوښتل ما د هغه خلکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې ویسی، یعني هرڅومره چې زه زور وهم تر څو
د دی خپلوانو او قومیانو څخه لری شم هغومره
ذوالفقار کوښښ کوی چې ما د هغوی خواته کش کړی،
زړه مې غوښت سم په واضح توګه ورته ووایم چې زه
نغوارم ستا د بنی اسرائیل قوم سره تګ راتګ وکړم خو
ځکه چې د استاذ کور کی ناست وم او استاذ د داسی
خبرو څخه بد راتلل نو څه می ونه ویل، استاذ بیحد
کرکه درلود له دی چی د خپلوانو سره تګ راتګ بند کړم
حتا استاذ یو شرط د اقرا د راکولو په وخت کی همدا
کیخودلې و چی د اقرا د غوښتلو لپاره باید بابا ویسم.

سم واضح راته هغه وخت وویل چې زه دی د کاکا په
غوښتني خپل لور تا ته نه درکوم او باید خپل پلار
راوړی، یو دلیل چې د بابا سره می دا څو وخته بیخې
تګ راتګ بند کړی همدغه دی،یعنی کله چی ذوالفقار
ورته وویل طاها په یو جنۍ مئین شوی او ته راشه د
مشر په توګه د پلار په توګه هغه جنۍ ورته وغواړه نو
لومړی خو څلور ساعت فکرونه یی وکړل او ځان یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کش راکش کړو خو کله چی ذوالفقار ورته وویل یوازی طاها نه بلکې ما ته هم په همغه کور کی جنۍ وغواړه نو راغلو مطلب خپل د ورور پخاطر راغلو نه زما پخاطر.

خو بیا هم ما څه ونه ویل او خوشحال وم چی راغلې خو نه پوهیږم د استاذ په لیدو څه وشول خو بابا یو دم لیونی شو او ویې ویل" ترڅو چی زه ژوندی یم اجازه نه درکوم د دی جنۍ سره واده وکړی." یعنی ټول راضی وه خو بابا ویل"نه" او دومره په کلک باندی"نه" وویل چی هېڅ رقم خپل د خبری څخه نه پر شا کیدی، د هغه خوا څخه هم استاذ یوه خبره نیولي وه چې پلار به دی مرکې ته راوړی کنه لور مې نه درکوم، یعنې زه بدبخت په دوه لارو کې حیران پاتې وم نه استاذ راضی کیدو نه هم بابا.

اخر کی ذوالفقار نه پوهیږم بابا ته څه وویل چی هغه یی راضې کړو او بابا په داسی یو شکل راغلو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرکې ته چی نه واې راغلې بهتره وو! ټول مرکه کی یوه خبره لا ونکړل یوازی په شمار باندی لس دقی کښیناست او همدا چی دسمال مو را واخیست بابا د ټولو څخه لومړی له کوره ووت د هغه په تګ باندی ذوالقرنین کاکا او یو څو نور خپلوان چی راغلی وه هغوی هم پاسیدل او د تګ مخکې ما د ټولو خبری اوریدل چی یو دبل سره یې ویل پلار یی په دی واده راضی نه وو خدای خبر چی دا واده څخه به د خیر ورځ وګوری!

یعنی سم خیر کار کی بابا راته شر جوړ کړو او زه یی ټول خپلوانو ته وشرمولم څومره خبری هغه ورځ زما او د اقرا پسې وشول یو ویل دا جنۍ سره د وخت جوړ وو او اوس یی د نوم بدی ورکړل نو ځکه د هلک پلار خپه دی، بل ویل شاید هلک کی کوم مشکل وو چې داسی وکړل خلاصه چې سم خوشحالي کی بابا راته غم جوړ کړو او اوس زه کوښښ کوم هغه خبری

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیاده وباسم خو ذوالفقار مې نه پرېږدی او هر دقه ما د هغوی خواته وړی.

زما واده کې زما مور او خویندې د بیګانه ښځو پشان راغلې او یو ساعت کښیناستل او بیا ولاړل، ځکه چې بابا اجازه نه وه ورکړې او هغه یو ساعت هم شاید بابا د ذوالفقار د خاطر اجازه ورکړې وه، داسی حال کی چی ادی د طاهر په واده یوه هفته مخکی سیل او تماشا نیولې وه خو زما ... ژوره ساه می واخیسته او بغیر له دې چی د ذوالفقار ځواب ورکړم لځایه پاسیدم او له کوټی ووتم، ما د دی خپلوان د دی پلار د دی ماماګانو، کاکاګانو البته بغیر د ذوالفقار څخه نور د هیچا څخه د خیر ورځ نه وه لیدلې خو بیا هم ذوالفقار نه پوهیږم ولې دومره لیوال دی چې ما د هغوی خواته کش کړی؟

زه همداسې حویلۍ ته راوتلی وم تر څو لږ مې عصاب پر ځای شې، او داسی خبره د استاذ په کور کی د دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره کسانو په مخکی ذوالفقار ته ونکړم چې سبا ورځ ورته د کتلو سترګي ونلرم خو همدا چی قدم می حویلۍ کی کیخود احساس می وکړو چی د پوزي څخه مې یو شی راځی کله چی لاس مې ونیو نو ومی لید چی پوزه مې په وینو شوی!

ژر د حویلۍ کونج کی د اوبو د نل خواته ورغلم او خپل په مخ مې اوبه وشیندل ترڅو وینه راتلل بند شې څو شیبی وروسته تازه د پوزی څخه مې وینه راتلل بند شوی وه چی د حویلۍ دروازی سره می یو کس ولید البته نه ښکاریدو او یوازی د سایي پشان وو خو دومره ډاډمن وم چې کوم سړی دی! لومړۍ می فکر وکړو چی استاذ یا ذوالفقار به اوسیږی خو کله چی سایه لږ وخوځیده او په هغه تور شپی کې دوه سترګي وځلیدل نو پوه شوم چې استاذ یا هم ذوالفقار نه دی، بلکې هغه دوه سترګي ما ته څاه کې د هغه مار د سترګو پشان ښکاریدل همغسې ځلیدونکي او ډارونکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه سترګو په لیدو مې د زړه درزا یوسلو اتیا ته پورته شوې وه او هره شیبه په تمه وم چې کوم عجیب غریب او ډارونکي شئ د هغه سایي څخه راووځی او پر ما برید وکړي خو ناساپه شموئیل له هغه تیارې څخه راووت او پخندا یې وویل: کله چې وېرېږې بیحد جالب ښکارې ماشومه!

د شموئیل په لیدو بې اختیاره مې یو هوسا ساه له سیني ووتل خو ډیر ژر د هغه وېرې ځای غوسې ونیو او ومې ویل: زما خو دې زاره راوچول او ته وایي جالب ښکارې؟ ایا تاسو ټول پیریان همداسې مضر یاست؟ او خپل د وخت تیرولو لپاره یو انسان تر مرګ ډاروې؟
شموئیل پخندا وویل: ما یوازې غوښتل وګورم ته چې کله د کوم پیرې سره مخ کیږې نو څه کار کوې؟
په غوسه مې وویل: اوس دې ولیدو چې څه کار کوم؟
شموئیل په همغه مضر خندا وویل: هو ومې لیدو یوازې خپل ځای کې درېږې او خپل فاتحه واي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیحد می زړه غوښت ویې وهم! خو پوهیدم چې زور مې ورباندې نه رسیږی او نشم وهلې، نو زړه مې غوښت کنځل ورته وکړم خو بدبختانه چې کنځل مې هم نشو ورته کولی.

شموئیل: اوممم د وهلو څخه راتېر شه کنځل هم زه تر یو حد شاید وزغمم خو ډیر نه.

لومړۍ په حیرت می وروکتل خو څو شیبی وروسته می یاد ته راغلل چی زما مقابل کې ولاړ کس شموئیل دی او هغه کولای شی هغه خبری چی موږ لڅان سره په ذهن کې کو واوری نو ځکه بغیر له دی چی څه ووایم مخ مې وګرځو او داسی حال کی چې خپل مخ می وچ کاوه ومې ویل: د څه لپاره راغلی یې؟

شموئیل: ویلي مې وه درته چې درسره کار لرم.

- هو ویلي دی وه خو فکر مې نکو چې داسي راشي.

شموئیل- طاها زه کولای شم ستا د ذهن خبری واورم.

په حیرت مې وویل: هو پوهیږم.

شموئیل- بیا نو ضرورت نشته چی په خولی خبری

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړی هغه هم په دومره لوړ غږ ضیالحق دیخوا تا ته درګوري.

د شموئیل په دی خبره په تلوار مې د هغه کوټې خواته وکتل کوم کې چی استاذ او ذوالفقار دوي ناست وه، زما د کتلو سره سم د کوټي پرده ښکته شوه، یعنی د رښتیا استاذ راکتل؟
شموئیل: هو هغه دیخوا کتل، اوس خبری نه کیږی لاړشه خپل مجلس وکړه ماښام خواته که څوک نه وه او ویښ وی بیا زه راځم کنه یو بل وخت به خبری وکړو.
کرار می وویل: د څه موضوع په اړه غواړی خبری وکړی؟
شموئیل: داسی په تلوار نه ویل کیږی.
- نو ځنګه و...

لا می خبره پوره کړی نه وه چی دا ځل د استاذ غږ مې د کوټي د دروازی سره واورید چی ویی ویل: خیرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دی محمد طاها؟ ولی نه راځی؟
- لږ کار می درلود اوس درځم.

عجیب وه شموئیل هملته ولاړ وو خو استاذ لکه چی هغه نه لید! یوځل بیا مې د شموئیل خواته وکتل چی هغه وویل: ورځه نور یی مه مشکوک کوه بیا وروسته خبری کوو.

بغیر د نور څه ویلو روان شوم خو د تګ وخت کی مې شاته وکتل خو شموئیل نور هلته نه وو کوټی ته چی ننوتلم استاذ یو ځل بیا خپل پوښتنه تکرار کړل او مجبور ما ورته وویل چې پوزه مې ناساپه په وینو شول نو ځکه یو څو دقي بیرون ولاړ وم د استاذ حرکات او کارونه لږ عجیب شانتي وه په بیحد مشکوک نظر یی زما خواته راکتل!

زما په خبره چی ومې ویل پوزه مې په وینو شوی وه ذوالفقار په اندیښني وویل: ولی دی پوزه په وینو شول؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه پوهیږم نن لږ ګرمی وه شاید د هغه له سبب وی؟
ذوالفقار- خو دومره هم نه وه چی بیخې تا پکې جل ووهی، آیا څاه کې د ولیدلو له سبب خو داسی نه یې شوی؟

د ذوالفقار په دی خبره د اقرا او د هغه د مور د دواړو ورخطا غږ پورته شو چی ما پخندا وویل: نه هسی کوم خبره نه ده او هو دومره وینه هم نه وه.

ذوالفقار په غوسه راوکتل او ویې ویل: خبره د لږ او ډیر وینو نه ده، هسی د پوزی څخه وینه راتلل بی دلیل نه وی هغه هم داسی حال کی چی پرون تا یو ټک خوړلې او امکان لری د هغه له سبب وی!؟
- ذوالفقار کوم خاص خبره نه ده.

داسی په کرار انداز مې ذوالفقار ته دا خبره وکړل او د سترګو په اشاره مې ورته استاذ او د هغه کورنۍ وښودل چی ذوالفقار هم مطلب واخیست او نور د مجلس تر اخره یی ماته څه ونه ویل خو کله چی کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته تلو نو د هغه مخکی سم خبری راته وکړل او څو ځله یی راته وویل چی سبا یو ډاکتر ته ولاړ شه کنه زه دی په زوره وړم، ما هم د دروغو وویل چی سمده! د ذوالفقار د تلو وروسته موږ هم خپل د کور خواته روان شو او هلته بیا درې ساعت اقرا زما عصاب راوخوړل چې ډاکتر ته لاړ شه او ډاکتر ته لاړ شه.

خو بلاخره هغه مې هم راضی کړل ترڅو زما بدبخت د سر لاس واخلی د شپی دونیمي بچی وه او زه تراوسه ویښ وم ترڅو شموئیل سره خبری وکړم. کله چی د اقرا او محمد د ویده کیدلو څخه ډاډمن شوم نو له کوټی ووتلم د اوبو څښلو لپاره اشپزخانی ته ولاړم ځانته می پیاله کی اوبه واچول او لا می یې یو غړپ نه وو ورڅخه کړی چی د شالخوا می د شموئیل غږ واورید.

شموئیل- دا څنګه کیسه ده؟ ایا ته څاه کی غورځیدلی وی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه د راتلو څخه دومره ونه ډار شوم ځکه راتلو ته يې په تمه وم خو د هغه په دی خبره په حيرت می وروکتل او ومې ويل: ته نه وی خبر؟
شموئيل- نه!
- عجيب ده ما فکر کاوه ته د همدی خبری لپاره راغلی ترڅو راته ووايی هغه څاه کی د مار په شکل پيری څوک وو؟ او ولی غوښتل ما ته تکليف راورسوی؟ او بيا ولې ناساپه ورک شو؟ او هغه جادو چا او د څه لپاره زما جيب کی کيخودلې وو؟

زما د خبرو د خلاصيدو وروسته شموئيل په حيرت راوکتل او ويې ويل: زه د دی خبرو څخه په يو هم نه وم خبر، پوره کيسه راته وکړه څنګه چل وو؟ ته چيرته تللي وی چې دا شيان دی وليدل؟

په لنډ ټکو کې مې شموئيل ته د هغه ورځې کيسه وکړه زما د هر لفظ سره د شموئيل د څهری رنګ بدليدو کله چې مې خبری خلاصي شوی نو هغه بغير د څه ويلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاموش ولاړ و زه هم څو شیبې صبر شوم ترڅو هغه لږ فکر وکړی خو د هغه فکر کول بیخی زیات شول تر دی چی زما حوصله تنګه شوه او ومې ویل: ما فکر کاوه ته تل پر ما فکر ساتي او ما ویني!

زما په خبره شموئیل په ګنګس انداز راوکتل او ویې ویل: چا ویلي چې زه تل پر تا فکر ساتم؟ زه هغه وخت پر تا فکر ساتم کله چې پوه شم په خطر کې یې او مرستي ته اړتیا لری.

- نو څنګه هغه ورځ پوه نشوی چی زه خطر کی یم؟ نږدی وو هغه مار .. البته بهتره به وی چی ووایم هغه پیری ما مړ کړی خو دا هم ښه شو زما دعاګانو کار وکړو.

شموئیل- نه ستا دعاګانو هغه پیری ستا څخه لری نکړو.

- څه؟ نو بیا چا لری کړو؟ تا خو ویل ته نه وی خبر! بیا څنګه دی زما سره مرسته وکړل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

شموئیل- خبره همدلته ده هغه ورځ بیخې ما ته دا احساس ونشو چی ته په خطر کی یې، نو ځکه ستا خوا ته درنغلم خو یو بل کس ستا سره مرسته کړی.

- مطلب یو بل پیری؟

شموئیل- اهوم.

- ایا ته یې پیژنی؟

شموئیل- په یو دانه شک لرم خو ډاډمن نه یم.

- ښه نفر دی که بد؟

شموئیل راوکتل چی ما ژر وول: مطلب مې ستا کوم ملګری یا شناخته دی؟ هغه زما سره مرسته وکړل که څه هم ما ونه لیدو.

شموئیل- تا لیدلی.

- څه؟

شموئیل- تا هغه لیدلی.

- چیرته؟

شموئیل- نه پوهیږم چی څنګه دی لیدلی خو دومره پوهیږم چی تا د هغه سره ملاقات کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه دا امکان نلری ما ستا بغیر د هیڅ کوم بل پیری سره لیدنه نه ده کړې.
شموئیل- پوهیږی طاها! موږ پیریان یو بل څنګه پیژنو؟

بغیر د څه ویلو مې وروکتل چی هغه وویل: په بوی! موږ یو بل په بوی کولو پیژنو هغه ستا خواته درغلی وو او زه ستا د بدن څخه د هغه بوی احساس کولای شم، هغه د ډیر نږدی څخه ستا سره ملاقات کړې.

- شاید ته غلط شوی اوسیږی ما درته وویل چی هغه د مار په شکل پیری ځان په ما وپیچو شاید د هغه بوی تا احساس کړې وی؟
شموېیل- نه زه غلط نشم کیدلې هغه د مار په شکل پیری اصل کی *** د ذات دی هغوی زیاتر په داسی ځایونو کی ژوند کوی هغه ستا سره هیڅ کوم دښمنې نه درلود ته د هغه ځای ته ورغلی وی، نو هغه هم خپل د کور د ساتنې لپاره غوښتل پر تا برید وکړې خو کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کس چی هغه پیری ستا څخه لری کړو ایا تا هغه بیخې ونه لید؟

- نه، ما ځاه کی یوازی همغه یو مار ولید او بس! او تا وویل لری کړو مطلب مړ کړی نه دی؟
شموئیل- نه مړ کړی نه دی یوازی ستا څخه یې لری کړی خو ولی؟

شموئیل بیحد دی خبرو ته فکرمند وو، خو ما ورته دومره فکر نه کاوه، ځکه هغه پیري چې هرڅوک وو هغه زما سره مرسته کړی وه نو مرسته خو تل ښه نفر کوی کنه؟

- شموئیل!
شموئیل- هوم.
- هغه تا غرمه ویل غواړی د یو موضوع په اړه زما سره خبری وکړی.
شموئیل څو شیبی راوکتل او بیایی کرار وویل: کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاص موضوع نه وه غوښتل می ووایم په ځان پام ساته.

د شموئیل په دی خبره مې په حیرت وروکتل، د هغه د خبرو څخه په واضح توګه ښکاریدل چی یوه خبره زما څخه پټوی! نو ځکه غوښتل مې ورته ووایم چی څه خبره زما څخه پټوی؟ خو زما د څه ویلو مخکې هغه ژر وویل: زه کار لرم باید لاړ شم، بیا وروسته خبری کوو.

او بیا بغیر له دی چی په تمه شې چې زه کوم څه ووایم زما د سترګو د وړاندی څخه غیب شو، د هغه دی حالت ته بیحد حیران شوم ولی ناساپه داسی شو؟ ایا امکان لری هغه بل پیری چی زما سره مرسته کړی کوم غلط مطلب ولری خپل د کار څخه؟ او شموئیل څه غوښتل ووایي چې ناساپه د ویلو څخه یې پښیمانه شو؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار که څه هم جمعه وه او زه بیکار وم خو محمد دومره زما په سر او اوږو پورته ښکته شو او دومره ډېر یې چغې بوغی کړل چې مجبور خوب مې پریخود او پاسېدم، اقرا کوټه کی نه وه او دا شیطان یې ماته پریخودلی وو غیږ کې مې راوخیست او د کوټې ووتم زړه مې غوښتل لږ پټېکه په اقرا وکړم. هسې زه یو نن بیکار شوی وم نو یو همدا نن خو به یې دا خپل زوی منع کړی وایې ترڅو زه لږ خوب وکړم.

خو کله چی هغه مې ولیدل چی له یو خوا کالۍ راخیستی مینځې او له بلخوا ژر،ژر لګیا ده او کور پاکوی او دی منځ کی دیګ هم پخوی نو خپل خوله مبارک مې بنده ونیول، محمد مې راوخیست او دهلیز کې ورسره په لوبو لګیا شوم ترڅو اقرا خپل کارونه خلاص کړی، هغه هم په تلوار څو ځله بغیر د څه ویلو زما د مخ څخه اخوا دیخوا تېر شول خو دریم ځل چی حویلۍ خواته ولاړل نو یو خبری ته مې فکر شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې خپل چپه خوا نیولی وه او داسې ښکاریدل لکه چې درد لري؟ ورپسې ورغلم کالو ته ناسته وه زه یې مخامخ ودریدم او د هغې پریدلې رنګ ته په کتو مې وپوښتل: ښه یې؟
زما په خبري هغې راوکتل او په کمزوری غږ یې وویل: هو ښه یم.

- خیرت خو دی؟ یو وخت کې لګیا یې هم کالی مینځې، هم کور پاکوی او هم دیګ دی باندی کړی کوم خبره ده؟
اقرا- خیرو خیرت دی نه کوم خاص خبره نشته یوازی نن زما د خاله لورګاني راځې، نو ما ویل شاید دلته زموږ کور ته هم راشې ځکه ژر،ژر لګیا یم او کور پاکوم هغوی بیخې زموږ کور ته نه دی راغلی نغوارم لومړۍ ځل راتګ باندی فکر وکړی زه د کور دساتلو نه یم.

- عجب! دا رنګ دی ولی داسې پریدلې؟ کوم ځای دی درد کوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرا- نه، ولي؟

-هومم نو ستا په نظر زه ړوند هم یم؟

اقرا- نه خدای دی نکوی زما مطلب داسی نه وو.

- رنګ دی پریدلې ملا دی درد کوی؟

اقرا داسی حال کی چی کالی‚ مینځل کرار وویل: نه پوهیږم دا څو ورځی کیږی درد لرم ما فکر کاوه شاید د میاشتنې ناروغی له امله وی خو ...

- خو څه؟

اقرا داسی حال کی چی سر یې همغسی ښکته نیولی وو په شرم باندی وویل: خو پرون مریضه شوم خو اوس هم درد لرم،فکر کوم ګرده مې درد کوی؟

- ګرده؟

اقرا- هو یو ځل مخکې هم داسی په درد شوی وه بیا بابا ډاکټر ته ویوړم، ډاکټر ویل لږ میکروب لرم او دوا یې راکړل د هغه دوا سره ښه شوم.

- کوم ډاکټر وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرا- څه یی کوی؟
- څه یې کوم؟ خو تا ورېم هلته پاسه راځه.

اقرا- نه .. نه ضرورت نشته دومره درد هم نلرم.
- خو زه فکر کوم ډېر درد لری.
اقرا- نه دومره درد نلرم ښه یم، زه اصلاً داسی دردونه په درد نه شمارم.
د اقرا په دی خبره خندا راغلل او ومې ویل: هو نو تخو باهو بلې یی دا دردونه خو تاته هېڅ نه دی.

اقرا د شرم څخه خپل شونډه وچیچل او سر یې لاپسی ښکته کړو او ویې ویل: نه مطلب می دا نه وو خو باور وکړه دومره درد نلرم پریږده خپل کار وکړم نغوارېم خپل د خاله لورګانو ته یو بی سلقي ښځه ښکاره شم چې خپل کور نشی پاکولي.
- لومړۍ خو هر څوک چې داسی فکر ستا په اړه کوی بد کوي، او دویم دا چې کور پاک دی دا کالۍ هم اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده راځه لومړۍ لاړشو ډاکتر ته.
اقرا- نه ډاکتر ته نځم.

هرځومره چې اقرا ته مې وویل راځه ډاکتر ته او وروسته به خپل کارونه وکړې، خو هغې ونه منل ماته یې طبعیت ښه نه ښکاریدو د اقرا دا بد عادت وو ترڅو چې خپل کارونه یې نه وایی پوره کړې نو که خدای مکړه تر مرګ هم تللی وای پراو یی نه درلود کله چې د هغې ضد می ولید نو محمد مې هملته پرځمکه خوشې کړو او د اقرا له څنګ یو بل لګن(تشت د کالو مینځلو کاسه) راوخیستل او هغی ته مخامخ د کالو مینځلو ته کښیناستم زما په دی کار اقرا څو شېبی هک حیران راوکتل او بیا یې په همغه تعجب وپوښتل: دا څه کوی؟
- نه ګوری کالي مینځم؟!

اقرا- نه ... نه ضرورت نشته ولاړ شه هسې زما کالۍ خراب کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخندا مې وویل: ما ته وایې کالۍ خراب مینځم؟
اقرا د کالو مینځلو څخه لاس اخیستی وو او پخندا یې زما خواته راکتل ویې ویل: هو نو کالۍ مینځل دی نه زده هسې ټول کالې رنګ او روی لمینځه وړی.
- اووو په کراره قربان! هېڅکله یو محصل ته چې د کور څخه یې څلور،پنځه کاله لری ژوند کړی مه وایه چی کار دی نه زده، ما نه یوازی خپل کالۍ بلکی د ذوالفقار کالۍ لا مینځلی.

زما په خبرو د اقرا خندا لا زیات شوه او ویې ویل: د ذوالفقار اوخښی کالۍ تا مینځل؟
- هو، ذوالفقار د کالو مینځلو او کور پاکولو څخه بد راتلل نو ځکه هغه یو دوه کال چی د ذوالفقار کور کې اوسیدم کارونه مو یو د بل سره ویشلي وه، کالۍ مینځل،کور پاکول زما کار وو او آشپزی کول او کله ناکله لوښی مینځل د ذوالفقار کار وو، خو اخر کې ذوالفقار په زوره باندی لوښي مینځل هم زما تر غاړې کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرا- وی ته وقران د خندا څخه دی مره کړم،ایا د رښتیا تا او ذوالفقار اوخښی د کور کارونه یو د بل سره تقسیم کړی وه؟
پخندا مې وویل: هو، نو موږ پوخ مجردان وو بله چاره نه وه خپل کارونه مو خپل کول البته باید ووایم زیاتر کارونه ما کول ځکه ذوالفقار په امر ورکولو کی تکړه وو او اوس هم تکړه دی، نور خو د کوم کار نه وو، باور کوی کالی مینځل خو یې لومړی زما تر غاړی کړل او خپل ځان یې ورڅخه بیغم کړو بیا دی منځ کې کله ناکله خپل کالی هم راباندی اوتو کول.

اقرا خپل په چپ تشې کوم ګرده چې یاد کړی وه درد کوی پر هغه یې لاس کیخود او پخندا یې وویل: وی ته وقران بس دی د خندا دی مره کړم، دا چی فکر لا ورته کوم چی تا او ذوالفقار اوخښی داسی کارونه کول خندا مې راځې، داسی مو یو د بل سره کارونه تقسیم کړی وه ته وا ښځه او خاوند واست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته هم خندا راغلل او ومی ویل: هو ولای هغه وختونو کی کله ناکله داسی احساس ما هم کاوه، اوس هم خور ته دی وایه که د ذوالفقار په اړه کوم معلومات غواړی نو ماته دی ووايي زه یی میرہ ښه په زبر او زیر پیژنم.

اقرا- بس دی ته وقران د ډیر خندا څخه می نس په درد شو ولاړ شه ضرورت نشته ته کار وکړی څومره بد ښکاری د کالو مینځلو وخت کی هغه اشپزی کول بیا هم لږ ښه دی خو دا کار بیخي د نرانو سره بد خوند کوی.

- نچ ترڅو چی ډاکټر ته رانشی زه هم نه پاسیږم.

اقرا- سمده ځم.

- افرین ولاړه شه راځه.

اقرا- نه اوس نه.

- نو کله؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرا- باور وکړه زه اوس دومره درد نلرم هر کله چی درد می زیات شو قول چی درته وایم اوس هم ته پاسه هسې نه څوک راشی او تا په دی حال کی وګوری.

داسی حال کی چې پاسیدلم محمد چې ځان یې د اقرا د لاس کالو کې اچولې و او لګیا و خپل په ګمان یې کالۍ مینځل را واخیست او ومې ویل: و دې ګوری نو دې کې څه خبره ده؟ پیغمبر صلی الله علیه وسلم خپل کور کې خپل د بیبیانو سره د کور کار کړې دی، په دې کې نو د شرم څه خبره ده؟
اقرا- شاید خو بیا هم بل بډول ښکاری، اوس هم ورځه کوټې ته لمر تیز دی محمد مریضیږی.
- صحیح دی،ته دی هم کار ژر خلاص کړه.
اقرا- سمده.

تر غرمي کور کې وم او فکر مې د اقرا خوا ته وو او په تمه وم که حالت یې لږ خراب شې نو که په رضا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زوره يې ډاکټر ته ويسم، خو لکه چې درد يې کم شوی وو ځکه زما په نظر ښه ښکاريدل، ما چی هم ښه وليدل نو د جومات خوا ته روان شوم، هلته چی ورسيدم نو استاذ د جمعي خطبه شروع کړی وه او داسې يو بحث يې راخيستي وو چی د ټولو سرونه يې ښکته اچولې وه استاذ د نصيحت کولو او بيان کولو وخت کی داسی په جذباتو کې خبری کول چي انسان يې مجبور کاوه په پوره پام باندی ورته غوږ ونيسې، اخری صف کې کښيناستم او ورته غوږ شوم چې څه وايي؟

استاذ- يو هلک هغه ورځ راغلي و مسجد ته، البته د دی منطقي څخه نه وو ځکه د دی ځای زياتر هلکان زه پيژنم زما شاګرادن دی الحمدالله، دا هلک ما ته د کوم بل ځای ښکاريدو کله چې راغلو د سترې مشي وروسته يې وويل مولا صيب زه يو پوښتنه لرم، ما ورته ويل مهرباني څه پوښتنه لری؟ نو ويې ويل مولا صيب زما يو ملګري دی حافظ د قران دی ماشاءالله او بيحد ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلک دی ماشاءالله او بیحد دیندار دی ماشاءالله او بیحد پوه او ذهین دی ماشاءالله او بیحد خپل د مور خدمت کوی ماشاءالله او بیحـ ...

ما ورته وویل خبره دې کاوه پوهه شوم چې اولیاء د زماني دی پوښتنه وکړه چې څه چل دی په دی بیحد ماشاءالله کې؟ نو هلک لږ شانتي خاموش شو او د هغه وروسته په بیحد ماشالله کرار انداز باندی(د استاذ خبرو ته ما خندا راغلل داسي په طنز امیز توګه یې دا کیسه راخیستي وه،خپل یې هم مسکا پر خوله وه) وویل بس یو ستونزه لری هغه دا چې بیحد خپل مور وربااندی ګرانه ده او قدر او عزت یې کوی ماشاءالله، خو خپل د پلار څخه یې بیحد بد راځې او حتا خبری لا ورسره نکوی او تل وایي چې پلار مې زما سره مینه نکوی او تل یې پر ما ظلم کړي نو ایا د ده دا کار صحیح دی چې خپل د پلار سره خبری نکوی که غلط؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ما ورته ووېل بېحد کار یې غلط دی ماشاءالله(د استاذ په دی خبره ټول مسجد پخندا شو خو استاد په جدی انداز ووېل: ما ورته ووېل سل سلنه کار یې غلط دی. د پلار حق ډېر لوی حق دی حتا تر دی حد چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي د جنت مینځني دروازه پلار دی! مطلب جنت ته د ننوتلو لاره د پلار رضایت دی. که پلار ناراضا وی د جنت بوی لا دربان‌دی حرام دی.

نو هغه هلک ووېل مولا صیب خو پلار یې هم لږ داسي ښه سړی نه دی، نو ما ورته ووېل مسلمان دی؟ ویل څوک؟ ما ویل د هلک پلار؟ ویل هو بی شک مسلمان دی، نو ما ورته ووېل د کافر پلار په حق کی پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمایلي که ستاسو ښځه د یو چا پلار کافر و،مشرک و، بت پرست وو او د بت عبادت یې کاوه او پلار یې مریض شو او بت خاني ته نشو تللې او هغه ستاسو ښځه درخواست وکړو چې هغه بت خاني ته ویسي ترڅو د بت عبادت وکړی، نو تاسو خپل پلار

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شاه باندی تر بت خاني ويسي او پريږدی تر څو هغه خپل په زړه خپل د بت عبادت وکړی د هغه وروسته خپل پلار په ډېر احترام بيرته کور ته راوړی!

نو ته فکر وکړه د مشرک او کافر پلار احترام کول دومره فرض دی نو د مسلمان پلار حق به څومره وی؟ زه تاسو ته يو کيسه کوم ترڅو په دی کيسی باندی تاسو د پلار په حيثيت پوه شې.

د پيغمبر صلی الله عليه وسلم په زمانه کې يو صحابه و دا صحابه يو زوی درلود يوازی يو زوی او بس! او دا زوی بيحد ورباندی ګران وو او په بيحد ناز او نعمت کې لوی کړو کله چې هلک لوی شو، ځوان شو، زلمې شو، نو د دنيا ژوند خو تل همداسې وی کنه پلرونه او ميندي خپل عمر، خپل ځواني، خپل راحت ورکوی او ماشومان غټوی او کله چې اولادونه غټ شی نو ډېر کم داسي کسان وی چې د مور او پلار قدر کوی او زياتر يې ناصالح او نافرمان وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اوس وخت خو بيخې 100 کي 95% سلنه ناصالح او نافرمان اولادونه وي يوازې پنځه سلنه که د مور او پلار خبره ومني او عزت يې وکړي، نو ته فکر وکړه د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د وخت کیسه زه تاسو ته کوم نو هغه وخت که دانه مانه داسي خلک پیدا کیدل نو اوس 1440 کال وروسته به څه حال وی د اولادونو؟ کیسه مې کول چې دا صحابه بوډا شو کوم چی دا یو زوی درلود نو یوه ورځ یې ښځې ورته وویل چې نور ته بوډا شوی یې او د کار کولو نه یی نور ته کار مکوه، او هغه دی ماشاءالله زوی مو ځوان شوی هغه به کار کوی او مور به ساتي!

دا صحابه هم خپل د ښځې خبره ومنل او وخت تېرېدو که څه هم هغه هلک دومره خپل په پلار او مور فکر نه ساتو خو بیا هم دوي کوم شکایت ورځخه نه درلود، یوه ورځ د دی صحابه ښځه مریضه شوه نو د ده سره د علاج لپاره کوم پیسي نه وه دی لاړ او خپل د زوی څخه یی د پیسو غوښتنه وکړو چې لږ پیسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړه چې ستا مور ورباندی طبیب ته ورم، نو دا هلک خپل پلار ته پیسې ورکړل او که ورنکړل خو زړه کې دا خبره راغلل چې زه پیسي ګټم او پلار مې راڅخه مصروفي دا خو انصاف نه دی!

نو په همدی خبری دا هلک په شکایت ورغې پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته او خپل د پلار شکایت یې وکړو چی یارسول الله زه پیسې ګټم او زما پلار یې راڅخه غواړی او د هغوی ټول خرچه پر ما ده دا خو بې انصافی ده کنه؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم چی دا خبره واوریدل نو هغه دقه یی کوم خبره ونکړل، ځکه یوه جانبه قضاوت کول ښه کار نه وی نو ځکه هغه صلی الله علیه وسلم یو صحابه ته چې دی مجلس کې موجود و وویل لاړشه او د دی هلک پلار ته ووایه چی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته غوښتې یې، دا صحابه روان شو ترڅو د هلک پلار راوړی، کله چی هلته ورسید او ورته ویی ویل چی پیغمبر صلی الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه وسلم ته خپل حضور ته غوښتي يې نو د هلک پلار لږ اندیښمن شو

او د راغلی صحابه څخه يې پوښتنه وکړل چی په څه دلیل پیغمبر صلی الله علیه وسلم زه غوښتی یم؟ نو هغه صحابه ورته ونه ویل چې ستا زوی پر تا شکایت کړې، یوازی دومره وویل چې ستا زوی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته راغې نو هغه هم تاسو غوښتی یاست. په دی خبره د هغه صحابه زړه په درد راغلو او بغیر د ویلو پوه شو چی کیسه څه ده؟

نو عربان چې دی هغوی ذاتً شاعر مزاج خلک دی او د دوی په وینو کې دا شعر ویل موجود دی تر دی حد چی عربانو به دا نور خلکو ته مطلب موږ عجمو ته به ګونګیان ویل! یعنی تاسو شعر ویلې نشي نو تاسو خو ګونګیان یاست، نو دا صحابه رسول الله صلی الله علیه خوا ته روان شو او په تلو، تلو کې خپل زړه کې دولس څخه تر پنځلس بیت شعر وویلو چې زیاتر یې د ګیلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز درلود او اصل کې خپل زوي د دی شعرونو مخاطب و، کله چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم حضور ته حاضر شو نو د هر خبری مخکې پیغمبر صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل: دلته زما څنګ کې جبرائیل "ع" موجود دی او هغه وایي د هر خبری د کولو مخکې ته د دی سړی څخه یو پوښتنه وکړه.

نو هغه صحابه حیران شو او ویې ویل: یا رسول الله د څه پوښتنه؟
رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: دا راته ووایه کله چې دا زما قاصد ستا خواته درغلو او تا ته یې وویل چې ما راغوښتی یې نو تا خپل زړه کې د ځان سره یو څو خبری وکړل هغه خبری ما ته بیان کړه څه دی وویل؟
نو هغه صحابه د ټولو مخکی پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته هغه شعرونه کوم چئ ده خپل زړه کې د ګیلي پشان خپل زوی ته ویلي وه وویل د هغه شعرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه او مفهوم زه تاسو ته ووایم نو هغه څه داسي وو:

هغه وخت دی یاد دي چې په نمناک او لوند ځای کې مورې ویده شو او ته مو په ښه او بهترینه ځای کې ویده کړي؟
هغه وخت دی یاد دي چی ستا د ژړا له سبب ټول شپه زمورې سترګو ته خوب رانغلو؟
هغه وخت دی یاد دی کله چې تا لومړۍ قدم واخیست او مورې د خوشحالۍ له لاسه نه پوهیدو څه وکړو؟

هغه وخت دی یاد دی چې ته زلمۍ شوی او مورې بوډاګان؟
هغه وخت دی یاد دی چې ستا د سترګو نظر تېز شو او زمورې د کمزوری؟
هغه وخت دی یاد دی چې ستا د غوږونو اوریدل تېز شول او زمورې د کمزوری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وخت دی یاد دی چې ستا لاسونو کې ځواک راغلو او زموږ لاسونه په لړزیدو شول؟

هغه وخت دی یاد دی چې ستا مور ویل اوس زوی زلمی شو او هغه به یې ګټې او موږ ته به یې راوړي؟ خو تا خو هیڅ ګټه موږ ته و نه رسول، بچیه د همسایه ګانو سره لا انسان ښه رفتار کوی موږ خو ستا مور او پلار یو که د مور او پلار نسبت نه مني نو لږ تر لږ د یو همسایه پشان خو راسره رفتار وکړه، که هغه هم نه کوی نو شکایت خو به دی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته نه کاوه.

کله چې بیتونه خلاص شول نو ټول خاموش کښیناستل چې هغه صحابه وویل: یا رسول الله ستا خدای بیحد مهربان ذات دی، دا الفاظ زما ښځې لا وانه وریدل دا الفاظ حتا زما پر ژبه نه وه راغلې چې څوک دی وغواړی وآوری یوازی زما زړه کې راغلل او ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای د ټولو څخه مخکې زما د زړه خبره واوریدل نو په دی کار زما ایمان لا پر خدای مضبوط شو.

د دی خبری وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم خپل خاموشي مات کړل او هغه هلک ته یې وویل دلته نږدی راشه بچي. هلک چې کله نږدی ورغلو نو رسول الله صلی الله علیه وسلم د هغه په سینه لاس کیخود او ورته ویې ویل: انت و مالک لی ابیک. مطلب ته، او ستا ټول مال او دولت ستا د پلار دی.

الله اکبر! یعنی نه یوازی دا چی د هغه دولت یی یاد کړو بلکې د هغه ځان یی هم د هغه پلار ته منسوب کړو او ویی ویل ته، مطلب ستا ټول وجود ستا د پلار دی او همداسې ده کنه یو اولاد خپل د پلار څخه نوم، نشان او نسب اخلې، که داسی نه وی نو زموږ جامعه هغه کس ته حرمونې یا هم ولد زنا وایي د کوم کس چی پلار او نسب نه وی معلوم. نو دا د پلار حیثیت دی اسلام کې د هغه وروسته هغه صحابه او زوی ولاړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زوی ډېر صالح انسان شو او بیحد خپل د پلار او مور قدر او عزت یې شروع کړ او تل یې کوښښ کاوه چې هغوي خوشحاله وساتي.

د دي واقعي څخه دا څرګند شول چې د پلار حیثیت اسلام کې څه دی؟ ډېر خلک یوازی د مور حق او عزت یادوي زه د هغه څخه منکر نه یم خو د پلار حق هم اسلام کې ډېر لوی دی، په ټول نړۍ کې یوازیني کس د انسان پلار دی چې غواړي خپل خواری تېره کړی خو اولادونه یې پرمختګ وکړي یوازی او یوازی پلار ،نو داسي مکوی چې ووایست پلار مې ما وهي او پلار مې ظالم دی نو زه ورسره خپلوی او تګ راتګ بندوم نه، د پلار وهل لا شفقت دی باور وکړی د پلار د وهلو مثال سم د یو موټرسایکل ته د پطرول پشان دی،لکه څنګه چې یو موټر سایکل ته پطرول وانه چوی هغه حرکت نکوی همداسي تر څو چې یو نفر خپل د پلار څخه وهل ونخوری یو کار نکوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پلار وو خدای دی جنتونه ورته نصیب کړي(استاذ د خبرو منځ کې خپل د مخامخ کس څخه تسبیح وغوښتل او هغه یې مسجد کې موجود ټول کسانو ته وښودل او ویې ویل: دا تسبیح تاسو ګوری؟ زما د پلار په لاس کې یو دم همداسی تسبیح وه دا مې ځکه د دی ځوان څخه وغوښتل ځکه ډېر زما د پلار تسبیح ته ورته او هم شکل ده، ما خپل د پلار څخه د تسبیحو وهل خوړلې دی،زما تراوسه په یاد دی او پوهیږی په څه خبره؟ د نابالغ هلک او نابالغ جنۍ د جنازی فرق ما ته یاد نه وو او هغه زه په تسبیح وهلم ترڅو دا راته زده کړې او زه تر اوسه کله چې د یو ماشوم هلک یا جنۍ جنازه کوم نو ماته خپل پلار یاد ته راځې او زه ورته دعا کوم او تل وایم کاش پلار مې واې او لیدلي وایې چې ما د هغه په برکت دا د جنازی لمونځ زده کړو.

د استاذ ستونې د ژړا څخه ونیول شو، ژوره ساه یې واخیستل ترڅو خپل ځان کنترول کړې او بیایې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د اوس وخت ډیموکراسي او د خارجیانو بیځایه تبلیغات زموږ د ځوانان فکر او عقاید دومره خراب کړی چې حد نلری، نن همدا نن ستا د راتلو مخکې یو سړی ما ته راغې او د هغه په لیدو ما د ځان سره وویل چې نن به زه د پلار د حقوقو په اړه خبری کوم بوډا سړی وو راغې غاښ یې وتلی و، ویل مولوی صیب زوی ووهلم او غاښ یې را مات کړو پوه شوی؟ ویل زوی ووهلم او غاښ یې رامات کړو، هغه الفاظ زه تاسو ته نشم ویلی کوم چې هغه سړی ما ته وویل په منبر ناست یم ښه نه دی چې هغه مردار او بیځایه الفاظ دی بیان کړم.

داسې سپي هم پیدا کیږی د زوی په نوم او دغسې سپی به خامخا غاښونه ورمات کوی، ما هغه سړی ته وویل ټول ملامت ته پخپله یې، اسلام یوازی دیته حکم نه دی کړی چې اولادونه راوړی بلکی اسلام دا حکم هم کړی چې هغه اولادونه وساتی، اسلام کی پلار په اولاد ډیر حق لری خو اولاد پر پلار یوازی او یوازی

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې حق لرى بس درې حق، او تا هغه درې حق لا نه دى پرځاى كړى چې دا دې اوس حال دى. اسلام وايې اولاد دى پيدا شو ښه نوم وركړه اسلامي نوم وركړه دويم وايي ښه تربيه وركړه چې زموږ زياتر خلک په همدى دويم او درېم حق د اولاد كې كوتاهي كوى او هغه حق يې نشي ورپوره كولاى.

اسلام وايي دويم حق د اولاد په پلار دا دى چې ښه تربيه وركړى،داسي تربيه چى دنيا او اخرت يې ښه شى خو زموږ خلک همدلته كمزورى كوى او همدا كمزورى راتلونكي كى د دى ټول خبرو او حالاتو سبب كيږى كه يو پلار خپل د زوى سم تربيه ونكړى كه خپل زوى ټوله شپه او ورځ په بازار كى خوشى كړى د زر رقم ناروا بد، خبيث او ايچرګانو سره ګرځې يا د خلكو د ناموس پسى ځغلې يا د خلكو ناموس د ځان سره تښتوى نو خامخا به همداسى شئ ورځخه جوړيږى، تا خو كوم مدرسى،خانقاه يا مسجد يا كوم سم ځاى نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

واستولې تا د همداسی خلکو سره خوشی کړی وو نو ضرور به همداسی شپ ورځخه جوړیږی.

کوم کسان چې وایې اسلام کې خو دومره سختې نشته او تاسو دین سخت کړی نو زه منم هوو صحیح دی چې په اسلام کی سختې نشته خو په اسلام به سره سر خلاصو، اسلام داسي مفت هم نه دی راغلې اسلام هم ځانته اصول لری ځانته قوانین لری، یو جامعه یوازی په یو ښځې نه خرابه کیږی بلکی د جامعي د خراب کیدلو اصلی دلیل د هغه جامعي د نرانو خرابیدل دی، اوس وخت هر څوک وایی زه د فاطمي او خدیجي پشان ښځه او لورګاني غوارم خو خپل به ابوجهل او اوبلهب د زمانی وی، نو فاطمه او خدیجه پشان ښځه او لور لپاره ته باید د محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم پشان اخلاق او انسانیت ولری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه رقم ایمان ولری، کنه څه چی ته یې هغه به دی کورنۍ هم وی، نو فکر ساتې یوازی خپل په لورګانو نه بلکي خپل په زامنو فکر ساتي د داسی خراب خلکو ښځه یې راګرځوی د ملګرو په نوم چغالانو ښځه یې راګرځوی پوښتنه کوه خپل د زوی ښځه هلک چیرته تللی وی؟ د چا سره تللی وی؟ څه دی کول؟ څه دی نکول؟ ولی ناوخت راغلی؟

دا تربیه اسلام یوازی د انجونو لپاره نه ده راستولي خپل په زامنو فکر ساتي همدا زامن سبا ورځ د یو کور او یو کورنۍ پالونکي او مشران کیږی باید د کور اثاث جوړ کړو، څومره غلط او ناروا ښځې چی په دی جامعه کې تېر شوی د هغوی د خرابیدلو غټ ترینه لامل همدا نارینه دی که د هغوی په سر یو غیرتی پلار وایي، یو غیرتی ورور وایي، یا یو غیرتي میړه وایي نو هغوی به هیڅکله داسی لارو ته نه وایي راغلي، که یو جامعه کې یو ښځه په غلط لاره روانه شوه نو هغه ښځې ته کنځل مکوه بلکي وګوره کوم سړی؟ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوس دیته دا لاره هواره کړل ترخو دا و دي کارو ته راشی؟

یوه ښځه هیڅکله داسی لاری ته نه راځی مگر دا چی یو څوک ورته لاره وښايي،نو ځکه وایم چې اوس وخت زما په نظر مهم مثله د ښځې څخه ډیر سرېان دی! نو د خدای خاطر وکړی خپل په زمانو خیال وساتي خپل په اولادونو خیال وساتي ...

د استاذ د خبرو خلاصیدو وروسته چې یو کتاب نصیحت وو، په مسجد کی موجود ټول کسان په فکر کې ولاړل د لمانځه د خلاصیدو وروسته د کور پخوا روان شوم خو ټول فکر مې د استاذ خبرو کې گرځیدو.

که رښتیا ووایم نو فکر مې کاوه د استاذ د خبرو مخاطب اصل کې زه یم! یعنې د خبرو زیاتر مخاطب یې ځان راته ښکاریدو شاید دلیل یې دا وو چې دا ټول خبری په ما کی موجود وه؟ ما د بابا سره نه لگیدل ما د هغه سره تک راتک بند کړی وو او حتا بار،بار مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویلی وه کاش دا زما پلار نه وایې، او دلیل یې زیاتر د
بابا بداخلاقي او زما سره بد چلند وو خو اوس چې لږ
انصافً فکر کوم نو منم چې بابا ظالم وو وهل یې کول
امرونه یې صادر کول او زما سره تل بد رفتار یې کاوه
خو ...

خو دی منځ کې ښه اخلاق هم دانه مانه درلود خو هغه
ښه اخلاق یې هم داسې په بد بڼول څرګندول چې د
سړی زړه یې ورڅخه تور کاوه لکه د مثال په توګه کله
چې کلی کې وم او تقریبا لسم یوولسم ټولکي کی وم
او تقریبا ځوان هلک وم او زما ټول ملګرو هغه وخت
کی موبایل درلود بابا ماته موبایل نه راکو،یعنی دا کار
یې هغه وخت زه بیحد غوسه کولم خو اوس چی ورته
فکر کوم نو پوهیږم چی دا کار یی ښه وو نه بد!

اوس چې خپل پلار شوی یم او ځینې خبرو ته په دقت
ګورم متوجه کیږم چې د بابا ځیني کارونه ښه هم وه
همدا موبایل نه راکول او د بیځایه ملګرو څخه ساتنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کلي کی داسی لوفر هلکان زيات وه چی حد يی نه درلود او زياتر هم زما سره يو مکتب او يو ټولکې کی وه نو بابا به هيڅکله نه پريخود چی زه د هغوی سره اوسيږم، او د حق تير نشم هغوی ډير بد هلکان وه يعنی هغه عمر کی به د مکتب شاته پټيدل او سګريټ به يې واهه نو ځکه بابا تل بد منل زه د هغوی سره اوسيږم حتا څو ځله يې د هغوی په سر وهلی هم وم او عجيب ده هر کله چی وهلم يې نو زه به غوسه کيدلم او زما غوسه به داسی وه چی کوټی ته به تلم او نه به می ډوډی خوړل او نه هم د کوټی څخه راوتلم او نه مې هم د چا سره خبری کول.

ذوالفقار زما دی خاصيت باندی تل خندل او ويل يې دا د انجونو خاصيت دی خو زه همداسی وم او هغه وخت به بابا زما د بيرته خوشحاله کولو لپاره مخامخ خو کوم څه يی نه ويل خو ادی ته به يې پيسې ورکول چی دا ورکړه طاها ته! هسی خو بابا طاهر او طيبی ته هم پيسی ورکول خو کوم ورځ به چې زه خفه وم هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ به یې ماته د هغوی څخه یو څه ډېر پیسی راکول
او په هغه شپه به یې هم میوه اخیستل او زما برخه به
یې تل ډېر راستلو دا د بابا د آشتی کولو طریقه وه که
په دی شیانو نه وایی خوشحاله شوی نو اخر لاره یې
دا وه چې کوټې ته راتلو او په غوسه یې ویل مونځ دی
کړی؟

خنده داره خبره ده کنه؟ خو بابا به په داسي پوښتنو
کولو او ما په خبرو راوړلو باندی کوښښ کاوه ما آشتی
کړی، د دی خبرو په یاد راوړلو مې مسکا پر خوله راغله
ما دا څو کلونه هیڅکله د بابا دی کارونو ته فکر نه و
کړی تل می د بابا منفی کارونه ته فکر کړی وو خو نن د
استاذ په خبره زما ذهن د بابا ښه رفتار خوا ته هم
ورغلو کور ته ورسیدم اقرا بوډۍ راوړه نه پوهیږم په
څه بول می بوډۍ وخوړل فکر مې ګډوډ وو تر دی حد
چی اقرا وویل: خیرت خو دی؟ کوم څه شوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خیرو خیرت دی بس یو خبری ته مې فکر کاوه.

اقرا- څه خبری ته؟

- ستا په نظر زما کار صحیح دی که غلط؟

اقرا- کوم کار؟

- همدا چې خپل د کورنۍ،مور او پلار او ټول خپلوانو سره تګ راتګ مې بند کړی؟

اقرا څو شیبې خاموش شوه د هغه وروسته یې کرار وویل: دا ستا او ستا د کورنۍ موضوع ده زه پکي څه ویلي نشم، خو که زما نظر وغواړي نو وایم چې کار دی صحیح نه دی،هر رقم چې اوسیږی بیا هم هغه ستا پلار دی او هغه ستا کورنۍ ده، او ته زما ښځه ښه پوهیږي چې خپلوی پرې کول څومره ګناه لری.

د اقرا په خبرو مې سر وخوځاوه د رښتیا هم هرڅومره دلایل چې راوړم بیا هم هغه زما کورنۍ ده د څو شیبو خاموشي وروسته مې وویل: د خاله لورګاني دی رانغلل؟

اقرا- نه، ادی ویل نن یو بل ځای میلمنې دی شاید سبا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا بل سبا راشي.

- اوس بیکاره یې؟

اقرا- هو.

- راځه لاړشو زما د پلار کور ته.

زما په خبر اقرا په خوشحالۍ او حیرت وویل: رښتیا وایې؟

- هو، ځې؟

اقرا- دا نو ښه پوښتنه ده؟ معلومداره ده چې ځم.

او د دی خبری سره سم پاسیدل تر څو تیاره شې او بیحد هم ژر تیاره شول لکه چې هغه هم وېرېدل چې هسې نه زما اراده بدل شې او همداسي وه که دوه دقي نور ناوخته کړی واې زما ارده بیرته بدلیدل کله چې هغه مې تیاره ولیدل نو موټر سایکل مې له کوره وویست او روښانه مې کړو اقرا زما شاته کښیناستل او محمد ما ځان سره مخکې کښینو او داسی حال کې چې په یو لاس مې هغه نیولې وو په بل مې موټر سایکل روښانه کړو او د بابا د کور خواته روان شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابا کور ته د رسیدلو مخکې شیطان زر ځله منع کړم او زر فکر یې ذهن ته راته راوړل او د ټولو څخه غټ فکر او اندیښنه مې دا وه چې د دومره وخت وروسته که هلته لاړ شم هسې نه بابا مې بیخې کور ته پرینږدی او د ټولو مخکې مې سپک کړي؟ او کنځل راته وکړی؟ په دی فکر دومره زړه نا زړه شوم چې غوښتل مې موټرسایکل مخ وګرځم او بیرته کور ته لاړ شم، خو د اقرا خبرو او دلداری راکولو لږ زړه راته ډاډمن کړو او روان شوم لاره کې اقرا ویل خالی لاس تلل بد دی او یو شئ واخله زه هم نه پوهیدم چې څه واخلم؟

اخر کې اقرا وویل یو من سیبان واخله ما هم همغه واخیستل او روان شو کله چې د بابا د کور دروازی ته ورسیدم نو بیحد وېرېدلې وم او استرس مې درلود فکر مې کاوه یو نفر د ستوني څخه نیولی یم او نفس اخیستلو ته مې نه پرېږدی د اقرا په غږ مجبور شوم د موټر سایکل څخه ښکته شوم او دروازه مې وټکول ځان سره مې د قران ټول زده شوی آیتونه وویل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا دی دروازه خلاصه نکړی او هسی نه د کوڅی منځ کی په جنګ شو، او د لومړۍ ځل لپاره زما دعا قبول شوه او د کور دروازه مروه خلاصه کړه زموږ په لیدو دومره خوشحاله شوه چې حد یې نه درلود.

دومره خوشحاله وه چې بغیر له دی چې موږ کور ته دعوت کړی د لیونیانو پشان کور خوا ته په منډه شوه ترڅو ادی ته زموږ د راتګ خبر ورکړی د هغې په داسي تلو ما اقرا ته د سر په اشاره وویل چې کور ته ننوځه، هغه هم یو څه وېرېدلې ښکاریدل، حق یې درلود د واده دوه درې کال وروسته د لومړۍ ځل لپاره خپل د خسر او خواښی لیدو ته راتلل! هغه هم داسی خسر چی زموږ په واده ناراض وو، د هغې د ننوتلو وروسته ما هم په بسم الل، بسم الله موټر ساکیل کورته ننویست او دروازه می بنده کړل.

همدا چې دروازه مې بند کړل ادی له کور راووتل او زموږ په لیدو یې سترګې له اوښکو ډکی شوی په بیحد

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت باندی د اقرا او محمد مخ ښکل کړو اقرا هم د هغې لاس ښکل کړو او سترې مشی ورسره وکړل د هغه وروسته حسنا او مروه ورسره سترې مشي وکړل او د هغه سره سم یې د اقرا د لاس تقریبا په زوره باندی محمد کش کړو او په خوشحالۍ ورسره خبری کول شروع کړل د هغوی داسی کار ته زما خندا راغله، چی تازه می ادی ته فکر شو چې په ژړا یې زما خواته را کتل مخکې ورغلم او نه پوهیږم ولی خو دومره یې په لیدو خوشحاله شوم چې غیږ کې مې ونیول او دا ځل ما د هغې ویښتیان ښکل کړل

پر ما ادی بیحد ګرانه وه خو هیڅکله می داسی غیږ کې نه وه نیولی، زه په دی احساساتي وختونو او شیبو کی ډیر ټنبل او شرمندوک یم خو نن نه پوهیږم د زړه تنګون سبب وو که څه بل دلیل خو ادی می غیږ کې ونیول ادی څو شیبې زما غیږ کې وژړل د هغه وروسته یې په تلوار خپل اوښکی پاک کړل او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادی- خاوری دی زه شم د دومره وخت وروسته تاسو نن راغلی یاست او زه د دی لځایه چی تاسو کور ته دعوت کړم او خوشحاله اوسیږم ژاړم، راځی کور ته راځی.

د ادی د خبری وروسته ټول کور ته ننوتلو ما شاوخوا کتل خو بابا می چیرته ونه لید لکه چی کور کې نه وو؟ زموږ د ننوتلو سره سم د خو کالو وروسته ما د لومړي ځل لپاره د طاهر ښځه ولیدل! ما بیخی لیدلی نه وه او زه یو خاصیت لرم د ښځو سره هیڅ ډول خبری او ستړی مشې نشم کولې، یعنی د ښځو سره د مخامخ کیدلو وخت کی د هغوی لځایه زه شرمیږم او سر ښکته اچوم د طاهر د ښځی په لیدو مې هم سر ښکته واچو او په بیحد کرار انداز می ورسره ستړی مشی وکړل.

په نالي کښیناستم مروه او حسنا ته په کتو شوم ماشاءالله خویندی مې غټې شوی وه! حسنا په لومړۍ نظر کی راته سم طیبه ښکاره شوه مروه هم غټه شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه خو دومره نه زه د هغوی او هغوی زما په لیدو دومره خوشحاله شوی وه چې د بابا او طاهر نه موجودیت مې بیخې لیاده وویست او د هغوی سره په خبرو شوم، نه پوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چې دروازه وټکیدل او مروه پاسیدل ترڅو دروازه خلاصه کړی، څو شیبی نه وه تیر شوی چې د مروه غږ مې واوریدو چې په خوشحالی ویل: طاها لالا راغلی وریندازه هم ورسره ده محمد یې هم راوړی.

نه پوهیدم چې د هغې دا توضیح ورکول طاهر ته دی که بابا ته؟ انتظار مې ډیر اوږد نشو او بابا په درنو قدمونو او تروش تندی دهلیز ته رانوت. د هغه په لیدو بی اختیاره لځایه پاسیدم ټول خاموش وه لکه چې ټول د کوم جنګ یا دعوا انتظار درلود؟ ادی په بې کرار انداز پاسیدل او غوښتل کوم څه ووایي خو د هغې د څه ویلو مخکې د بابا شاته طاهر دهلیز ته رانوت او همدا چی زه یې ولیدم او بیا هغه درنه فضا یې ولیدل نو پوه شو چی حالت خراب دی نو ځکه ژر رامخکې ېو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زما سره يې بغل کشی وکړه او په خوشحال لهجه د فضا د بدلیدو لپاره یې وویل:

طاهر- اووو سترګی مو روښانه دا لمر نن د کوم خوا راختلې چې ته دیخوا راغلې؟
ما هم کوښښ وکړو ځان لږ عادی وښایم د بابا د تروش تندی څخه می نظر واخیست او ومی ویل: ولای نن جمعه وه زه هم بیکار وم نو ځکه دیخوا راغلم.

طاهر- ښه دی وکړل.
زما سره د سترې مشي وروسته طاهر د اقرا خواته وکتل او ورسره سترې مشي وکړل د هغوي څخه مې نظر واخیست او د بابا خواته مې وکتل په بیحد دروند نظر او تروش تندی د اقرا خواته کتل داسي په دروند نظر چې زه لا ورڅخه وډار شوم څه ورسیږی اقرا ته!

د طاهر سره د سترې مشي وروسته اقرا په بیحد کرار انداز بابا ته سلام واچو بابا هم خو شیبې ورته په ځیر وکتل او بیا د سر په خوځولو بغیر له دی چی ما یا اقرا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کوم اهمیت ورکړی زموږ مخامخ د دهلیز کونج کې
په نالې کښیناست، د هغه په کښیناستلو ټولو یو هوسا
نفس واخیست! د ټولو فکر راحت شو او ډاډمن شول
چې بابا د جنګ اراده نلری، موږ هم کښیناستو مروه په
تلوار د بابا مخکې یو پیاله چای کیخودل طاهر زما
څنګ ته کښیناست او کوښښ یې کاوه خپل په خبرو
ماحول لږ عادی غوندی کړی.

او تقریبا خپل په کار کې بریال شو البته که د بابا
خاموش او دروند نظر له پام وغورځوم نو خیرو خیرت
وو، د نیم ساعت وروسته ادی دوي د اقرا سره بل
کوټې ته ولاړل ترڅو راحت مجلس وکړی او زه و بابا
او طاهر دهلیز کی یواځی پاتئ شو څو شیبې
خاموشي وه لکه چې د طاهر خبری هم خلاصی شوی
وه؟ ما خو هم بحث او خبره نه درلود چې وغواړم د
دوي مخکې وکړم نو خاموش ناست وم او بیحد بد او
نفس تنګ احساس مې درلود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا- ذوالفقار ویل ځاه کې غورځیدلی وی؟

د بابا په ناساپه غږ او پوښتني نظر مې د فرش د ګلانو څخه واخیست او ور ومې کتل حیرت مې وکړو، د بابا غږ داسي حال کې چې غوسه ناک ښکاریدو خو د اندیښنې او تشویش نښې هم پکی وه؟
- هو، خو دومره لوی خبره نه وه.
بابا خپل سر کرار وخوځاوه او ویې ویل: فکر نه کوم ذوالفقار دی هسې خبره وکړی! لکه چې خوږ شوی وی چې هغه اندیښمن وو؟

نه پوهیږم ولې خو د بابا د سوال ځواب څخه په استرس او وېری کې و ولیدم، فکر می کاوه د هغه مطلب کوم بل څه دی؟
- نه، نه یم خوږ شوی ذوالفقار هسې اندیښمن شوی.

بابا خپل د لاس پیاله راوخیست او غوښتل څه ووایي خو د محمد په غږ چې د مروه د غیږ څخه یې ځان جلا کړو او زما خواته په راځغاستلو شو او بابا، بابا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناری وهل خاموش شو، بی اختیاره بغیر له دی چی د بابا شتون ته پام وکړم غیږه مې خلاصه کړه او داسی حال کې چی محمد می غیږ کې نیو ومې ویل: جان بابا څه وای؟
مروه غوښتل محمد واخلي خو هغه ځان زما غیږ کې نور هم پټ کړی و او چغې وهل نه یې غوښتل مروه یې واخلی د هغه په دی کار لږ مې خپل د غیږی څخه جلا کړو او ومې ویل: عمه دی نه ده؟ ولی عمه ته دې نه ځی؟
محمد بیرته خپل ځان زما غیږ کې پټ کړو او خپل په خوږه ژبه یې وویل: نې... نې.

د هغه دی کار ته زما خندا راغلل او مروه ته می وویل: څو شیبی پریږده او کوم کار مه ورسره لره بیرته ستا خواته درځې اوس هسی ناز کوی.

مروه چی زما خبره واوریدل نو محمد ته یې وویل: نور دی نه اخلم اصلاً ستا عمې نه یم ولاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې په دی خبره محمد وروکتل خو فکر یې کاوه چی هسی ټوکی کوی خو کله چې مروه بیرته د کوټې خواته روانه شوه نو محمد هم زما د غیږې څخه جلا شو او وریسئ شو د هغه و دی کار ته زما خندا راغله زما نظر لا د محمد خواته وو چې طاهر په خوشحاله خو داسی لهجه چې حسرت او نامیدی ورڅخه څرګندیدل کرار وویل: څومره ماشاءلله خوږ دی.

د طاهر خواته مې وکتل د هغه داسي حسرتمند لهجې باندی مې زړه وسوځید نه پوهیږم مشکل د طاهر وو که د ښځې؟ خو دا درې کاله د دوي د واده کیدل خو تراوسه یې ماشوم نه درلود غوښتل مې ورته دلداری ورکړم او ووایم خدای مهربان دی تا ته به هم اولادونه درکړی خو زما د څه ویلو مخکې موبایل ته مې زنګ راغلو، زبیر و لومړۍ مې غوښتل پاسیږم او ځواب ورکړم خو بابا او طاهر خاموش وه او داسی ښکاریدل لکه چې غواړی زه همدلته ځواب ورکړم نو زه هم مجبور شوم هملته ځواب ورکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- الو سلام علیکم.

- علیک سلام.

زبیر- چیرته یې؟

د بابا خواته چې کرار لګیا و خپل چاي څښل ومې کتل او ومې ویل: کور کې یم، کوم څه شوی؟

زبیر- بیکار یې؟

د زبیر د پوښتنو څخه په تنګ راغلم زړه مې غوښت ژر تر ژر خپل خبره وکړی او لاړ شي نو ځکه ومې ویل: څه کار لری؟

زبیر- ستا څخه مخکې ذوالفقار ته مې زنګ وواهه ځکه تا ویلی وه موبایل دی مات شوی او د ذوالفقار سره دی؟! خو هغه راته ویل موبایل دی خپل جوړ شوی وو او تاته یې درکړی.

- هو هغه پرون ماښام ذوالفقار راکړو خپل جوړ شوی وو!

زبیر- زه ښه ده کنه زه راغلی وم چې درته بل موبایل واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حیرت مې وویل: غوښتل دی ماته موبایل واخلې؟
زبیر- هو، خو زړه دی مه خوشحاله کوه کوم ایفون مې
نه درته اخیست یو نوکیا موبایل مې درته اخیست چې
د مړی او ژوندی احوال دی ولرم، متاسفانه که لیاده دی
نه وی وتلی نو موږ شریکانو یو؟!
زړه مې غوښت یو دوه کنځل ورواچوم خو متاسفانه
چې بابا ناست و او نه کیدل نو ځکه ومې ویل: زه
صحیح ده مننه وروسته بیا خبری کوو.
زبیر- صبر چیرته روان یې؟ کار درسره لرم.

نور نو واقعا حوصله مې خلاصیدل تقریبا په قهرجن
لهجه مې وویل: څه کار لری؟ وایه.
زبیر- رسول مړ شوی.
په حیرت او تقریبا لوړ غږ مې وویل: څوک مړ شوی؟

زما په لوړ غږ د بابا او طاهر نظر هم زما خواته شو خو
بغیر له دی چې د هغوی کتلو ته کوم توجه وکړم بیا
مې زبیر ته وویل: څوک مړ شوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- عه عجب شئ یې خو ومې ویل کنه رسول مړ شوی.

- کوم رسول؟

زبیر- رسول یادوم رسول؟ لیاده دې وتلی زموږ د اقتصاد پوهنځي عمومي اول نمره او نماینده!

د زبیر په خبره تازه پوه شوم چې څوک یادوی، زموږ د اقتصاد پوهنځي لایق ترینه هلک رسول چې زموږ نماینده هم وو بیحد ځوان وو دا چی د مرګ خبر می واورید واقعا خفه شوم نو ځکه و مې پوښتل: نچ،نچ بیچاره څنګه مړ شوی؟ ټکر،مکر یې کړی که څنګه لا خو ډیر ځوان وو؟

زبیر- کاش ټکر یې کړی واې.

- څه مطلب چې کاش ټکر یې کړی وایي؟

زبیر- بدبخت خودکشي کړی.

د زبیر په دی خبره دا ځل نو بیخې د حیرت څخه مې خوله خلاصه پاتی شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- څه؟ خودکشی کړی؟ په څه خاطر؟

زبیر- ولاکه نه یم خبر خو دومره پوهیږم چی دا څو میاشتو کې اقتصادی حالت بیخې خراب وو او دا دومره دوه کال کیدل چې د کار پسې ګرځیدو خو چا ورته د جارو وهلو کار لا نه ورکو، څو ځله یې کوښښ کړی و چې قاچاقي توګه خارج ته لاړ شې خو لکه چې قسمت یې نه وو هر ځل نیول کیدو او بیرته یې راستو تر دی چې نن یې د خودکشی خبر ما ته مدثر راکړو، خو ډیر خر دماغ انسان وو! پوهیږی ځان یې څنګه وژلی؟

د رسول د مړه کیدو د خبر په اوریدو دومره مې طبعیت خراب شو چې حد یې نه درلود، که څه هم چندان صمیمی ملګری نه وو خو څلور کاله مو یو ځای یو ټولګي کی درس ویلی وو او څه ناڅه یو یل مو سره پیژندل.

- نه، څنګه یې وژلی ځان؟

زبیر- بیعقل ځان د بار وړونکي موټر مخکې اچولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی یو هډوکی په بدن کی روغ نه دی پاتې داسی ټوټه، ټوټه شوی زه دیته حیران یم که ځان یی مړ کاوه نو یو آسانه لاره به یې خپل کړې وایی دومره دردناک نو څوک ځان وژني!؟

د زبیر په خبرو مې لا زړه خراب شو ژر مې ورسره خدای پاماني وکړل او موبایل می بند کړو، د بابا او طاهر شتون مې یو دم لیاده ویستلې وو او ټول فکر می د رسول خوا ته وو او دیته مې فکر کاوه چې کله یې ځان د هغه لوی موټر لاندی اچو ایا هغه دقه مړ شوی یا که خپل د هډکو د مات کیدلو درد یی احساس کړی؟ زړه به یې چودلي وی؟ یا هم شاید مغزه یې شیندل شوی وی؟ هره شېبه مې ذهن کې نوی خیالونه راتلل او زړه یې راخراب کاوه چې د طاهر په غږ په ښود راغلم.

طاهر- ستا ملګری ځان وژنه کړې؟
تازه می د هغه او بابا خواته چی دوه سترګي ما ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولی وو فکر شو په کراره انداز مې سر وخوځاوه او ومی ویل: هو.

طاهر- ولی ځان وژلي؟

- نه پوهیږم زبیر ویل ځینې ستونزی درلود.

طاهر- خدای دی وبخښی خو څومره بیعقل وو، د یو څو ستونزو لپاره انسان نه باید داسی شیطان ته تسلیم شی او ځان ووژنی.

- ځان وژن داسي آسانه خبره او پریکړه نه ده طاهر! د نړۍ د ټولو څخه سخت کار همدا ځان مړ کول دی ته فکر وکړه هغه به کوم حال ته رسیدلې وی چې داسي یو عمل یې ترسره کړو او ځان یې ووژلو.

زما په خبره طاهر لږ خاموش شو او ویې ویل: هو ولای دا خبره خو دی صحیح ده،ضرور مجبور شوی خو بیا هم کار یې غلط وو.

- هو، سل سلنه یې کار غلط وو خو دومره پوهیږم چې ضرور بد حالت کې وو، کنه هغه ما لیدلی بیحد

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاجز،زحمتکش او لایق هلک وو څلور کاله پرلپسي نه یوازی زموږ د ټولګي بلکي په ټول پوهنتون کی ټاپ عمومي اول نمره وو،د دومره لیاقت وروسته یو کار ورته پیدا نشو او د بیکاری او اقتصادی ستونزو له لاسه یې ځان وژنه کړې، دا خبره شاید تاته آسانه او ریشخند ښکاره شې طاهر ځکه چې تا د هر خوا څخه ډګي نه دی خوړلې ته د کوم ځای څخه د کار کولو لپاره نه یې شړل شوی.

مخامخ می د هغه خواته وکتل نه پوهیږم ولی خو د دی ټول کلونو مصیبتونه او دردونه می رایاد شول او ومې ویل: تا تر دولسم ټولګي درس وویلو د هغه وروسته بغیر د کوم زحمت او کوښښ څخه ولاړی او د بابا سره دی کار شروع کړو،داسي حال کې چی موږ په زحمت او تکلیف پوهنتون ته کامیاب شو بیا څلور کاله مو په بترینه حالاتو کې درس وویلو او د زړه وینې مو وخوړل ترڅو پوهنتون خلاص کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازی په دی امید چې یوه ورځ خپل پر پښو ودرېږو او یو کار شروع کړو او خپل ژوند وکړو، خو د دومره زحمت او درس ویلو وروسته موږ د پوهنتون لیسانس ته چا د یو روپۍ ارزښت لا ورنکړو او حتا په هغه لیسانس باندی موږ ته د جارو وهلو دنده لا رانکړل زه خو نامید شوم او د دومره درس وروسته کښیناستم او دوکانداری مې د مجبوریت شروع کړل، خو زما ملګری همت وکړو او ماسټری هم وویل په دی امید چې شاید د هغه په برکت ورته کوم کار پیدا شي خو بیا هم ورته چا کار ورنکړو، یعنې اتلس کال درس ویلو وروسته چا ورته د ماشي اندازه لا ارزښت ورنکړو ځکه واسطه یې نه درلود او نن سبا ټول کارونه په واسطي دی، نو ته فکر وکړه دی که خودکشی ونکړی نو څوک به یې وکړی؟

که ذوالفقار زما لاس نه وایي نیولي او د هغه مرسته نه وایي نو زه شک نلرم چې زما حالت هم اخر خودکشي ته رسیدلی واې. بیا مې کرار وویل: ته څه خبر یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاید ما هم یوه ورځ ځان وژني ته فکر کړی وی؟
دا خبره مې کرار وکړل خو لکه چې بابا واوریدل ځکه قهرجن غږ یې پورته شو.
بابا- څه دی وویل؟
- هېڅ.

نه مې غوښتل یو نن چې راغلې یم کوم جنګ جوړ کړم خو بابا لکه چې زما د دی اخری خبری څخه ډېر غوسه شوی وو او تقریبا خپل پیاله یې داسي خوځول لکه چې غواړی وار وکړی؟ د هغه د حال په لیدو خپل د کړی خبری څخه پشیمان شوم اصلاً پر ما څه جبر وو چې دویته مې وویل یوه ورځ مې د ځان وژنی اراده درلود؟ عجب خر بیعقل یم. ښه

وو طاهر خبره بدل کړل او یو بل بحث یې راوخیست که څه هم بابا تندی همغسې تروش نیولی وو خو نور څه یې ونه ویل. ماښام آذان خواته ما غوښتل کور ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړ شم خو ادی او طاهر بیحد زاری وکړل او اخر کې د بابا په خبره چې ویې ویل: پاتي شه نن شپه.

زه هم پاتي شوم، نه پوهیږم خو نن راته بابا عجیب غوندی ښکاریدی، دا څو کلونو کې ما داسې نه ولیدلی نن زما خبرو ته یی غوږ نیولی وو او غوږ نیول څه کوی چې زما خبری ورته مهم وه! کله چې ومی ویل ما ځان وژني ته فکر کړی وو نو د بابا رنګ یو دم بدل شو لکه چې بیحد خفه شوی وی په دی خبره!

ماښام هم ادی غوښتل طیبه د ماښام ډوډۍ ته را وغواړې خو بابا ویل نن ماښام یې مه را غواړه او پریږده په کراره ډوډۍ وخورو، ما لومړۍ ګمان وکړو چې بابا شاید د طیبي څخه غوسه وی یا هم د هغې د ماشومانو د شور ماشور څخه یې ښه نه راځې، خو وروسته مې یو فکر ذهن ته راغلو طیبه هېڅکله یوازی نه راتلل او فرید ضرور ځان د سریښ پشان ورسره وصل کاوه او راتلو او ټولو ته معلوم وه چې ما د فرید

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه څومره بد راځې نو شاید په همدی خاطر بابا ادی ته وویل چې پرېږده نن شپه په کراره بوډۍ وخورو!

یعنی امکان لری بابا زما په خاطر داسی کار کړی وی؟ که څه هم د امکان څخه لری خبره وه چی بابا دی وغواړی زما خاطر وکړی او زما خوشحالي دی ورته مهم وی خو نه پوهیږم ولې د بابا په کار خوشحال شوم!

ماښام د کلونو وروسته ټول په یو دسترخوان کښیناستو د کور ښځې زموږ څخه لری د دسترخوان په بل سر کښیناستي او موږ دی بلخوا، ادی زما د خوښی بوډۍ پخه کړی وه وریجي بغیر د کشمش څخه او د چرګ غوښه، زه د طاهر څنګ ته کښیناستم بابا د دسترخوان سر کې ناست وو او ټول یې د نظر لاندی وه د بوډۍ وخت کې د تل پشان محمد شوخي شروع کړل او د هر کس خواته ورتلو او خبری کول هغوی هم ورته یو، یو ګوله بوډۍ خوله کې ورکول او محمد هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خوشحالۍ همداسی روان کله چې ماته راورسید ما غیږ کې ونیسو ترڅو نورو ته مزاحمت ونکړی خو هغه چغی وهل شروع کړل ترڅو پریږدم هغه ځپل شیطنت وکړي، زه او محمد لا په کشمکش کې وو چې بابا وویل: پریږده څه کار ورسره لری؟

بابا دا خبره په دومره غوسه وکړل چې ما بې اختیاره محمد خوشې کړ او هغه هم په خوشحالۍ بیا ځپل کار شروع کړو بابا ورته په مسکا کتل باور مې نه راتلو بابا لکه چې محمد خوښ شوی وو؟ ځکه ما لیدلي و بابا د ماشومانو سره چندان ښه رفتار نه درلود او کوم مجلس کې چی ماشوم وايي هغه یې د باندی باسو او ویل یې د ماشومانو د چغ ماچغ عصاب نلرم، خو نن لکه چې بابا د محمد شیطنت او شوخي خوښ شوی وه او دا ماته بیحد عجیب وه.

د ډوډۍ خوړولو وروسته کله چې د چای نمبر شو نو محمد بیا ځپل کار شروع کړو موږ ناست وو او هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهلیز مینځ کی لکه د پیشو بچي پشان یوځل د حسنا خواته ځغاست بیا د مروه خواته او حتا کله ناکله د طاهر خواته هم راتلو البته طاهر ورته چاکلیټ نیو او هغه راتلو کنه د هغه بغیر دومره نه راتلو او د طاهر سره یې لږ بیګانګي کول، د محمد له لاسه موږ ټول مجبور شوی وو چې خبل پیاله چاي لاس کی ونیسو ترڅو هغه ونه سوځیږی، همدی ځغاستلو، راځغاستلو کې محمد د بابا خواته ورغلو او د بابا د لاس تسبیح ته ځیر شو د هغه په دی کار ما بی اختیاره وراندی غږ کړل.

- محمد دیخوا راشه.

خو هغه د نې،نې پر ویلو نور هم د بابا خواته نږدی شو او لاس یې د هغه د تسبیح خواته ونیو، زه پوهیدم چې هغه تسبیح په بابا څومره ګرانه ده، ما د هغه تسبیح په سر دومره وهل د بابا څخه خوړلی وه چې حد یی نه درلود، نو ځکه نه مې غوښتل چې محمد دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

همورباندی وهل وخوری همدا چې د پاسېدلو اراده مې وکړل ترڅو محمد د بابا څخه لری کړم بابا محمد په غیږ کې ونیو او خپل تسبیح یې د هغه په لاس کې ورکړل.

د بابا په دی کار د حیرت څخه مې سترګي راووتل، بابا دا تسبیح په عام اصطلاح خپل پلار ته لا نه ورکول، دومره ورباندی ګرانه وه چې حد یې نه درلود خو نن یې هغه د محمد په لاس ورکړل، بابا نن بیحد عجیب غوندی رفتار کاوه ما ته او محمد ته یې بیحد توجه کول، په کرار کښیناستم او هغوی ته په کتو شوم محمد تسبیح هسې ښورول بابا مسکا په خوله تسبیح د محمد په ګوتو کې وارول او ویې ویل: داسي تسبیح واروه او ووایه الله،الله.

د بابا په خبره محمد هم همغسې وکړل د تسبیح دانه یې ارول او خپل په خوږه ژبه یې الله،الله ویل دومره په خوږ انداز تسبیح ارول چې ټولو ورته پخندا کتل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا سر ښکته کړو او تندی ورځخه ښکل کړو محمد هم د څو شیبو وروسته د بابا له غیږې پاسید او بیا یې خپل شیطنت شروع کړو،د ماښام تر لس بجو ناست وو او مجلس مو کاوه البته زیاتر خبری طاهر،مروه،حسنا او ادی کول دی منځ کې زه،اقرا او بابا خاموش وو د طاهر ښځې هم کله ناکله خبری کول بیحد عاجز او حیاناکه جنۍ ښکاریدل د هغې او طاهر په لیدو بی اختیار مې زړه کې دعا وکړل چې خدای دی ورته یو اولاد ورکړی اولاد د خدای نعمت دی.

د لس بجو وروسته زه پاځیدم او اقرا ته مې اشاره وکړل چې نور تیاره شې چې لاړشو زموږ په پاسیدو ادی په تلوار وویل: چیرته ځې زویه؟
داسی حال کې چی د محمد د لاس څخه مې د بابا تسبیح اخیستل ومې ویل: نور نو شپه تېره شوه غوره به وی چې موږ هم کرار،کرار حرکت وکړو لاره لری ده.
د ادی د څه ویلو مخکې بابا په دروند غږ وویل: یو نن که دلته پاتي شي قیامت به رانشي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بابا په خبره مې وروکتل او خندا راغلل، د بابا لهجه بیحد د ذوالفقار پشان وه هغه هم کله ناکله داسی ماته ویل که څه هم زړه مې غوښت لاړ شم خو دا چې بابا وویل مه ځه او ادی هم ټینګار کاوه نو مجبور پاتې شوم ادی یو کوټه ما او اقرا ته راکړل ترڅو هلته ویده شو ما هم د بابا تسبیح د محمد د لاس واخیستل او بابا ته مې ورکړل او د هغه کوټې پخوا روان شوم کوم چې ادی ما او اقرا ته د خوب کولو لپاره تاکلې وه، بیحد خوب راتلو محمد هم نور د خوب زنګیدو ادی دوه کمپل راوړل اقرا هم ځایونه واچول محمد مې یه نالې څملو او خپل هم څملیدم بیحد نن ستړی وم داسی حال کې چې کوم خاص کار می هم نه وو کړی خو بیا هم د ستړیا احساس مې کاوه.

اقرا او محمد خو همدا چې څملیدل ویده شول خو زه تر څو دقو ویښ وم او د نن ورځی کارونو ته مې فکر کاوه د بابا داسی ناساپه مهربان کیدلو ته او د هغه رفتار ته چې د محمد سره یې درلو، اوس مې هم باور

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشو کولای چی بابا دی داسی مهربان رفتار زما او د محمد سره کړی وی! د اقرا سره یې چلند لږ تریخ وو خو بیا هم خوشحال وم چې کوم څه یئ ورته ونه ویل نه پوهیږم ولې د اقرا سره داسی تریخ چلند درلود؟ البته د اقرا سره یې د تریخ چلند اصلی دلیل د استاذ له سبب و.

نه پوهیدم بابا اخر ولی د استاذ څخه بد راتلل؟ په همدی فکرونو کې کرار،کرار مې سترګي ګرم سول او ویده شوم، د ویده کیدلو څخه مې دومره وخت نه و تېر شوی چې د دروازی د لاستي په پورته او ښکته کیدو خوب مې وپرېد او راویښ شوم کوټه کې توره شپه وه لومړۍ پوه نشوم چې ایا کوم کس غواړی د بیرون څخه دروازه خلاصه کړی که له دننه؟ هېڅوک نه ښکاریدل خو د څو شیبو وروسته سترګي می د تیاری سره عادت شول او محمد مې ولید چې کوښښ یې کاوه دروازه خلاصه کړې او بیرون لاړ شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه په لیدو خپل ځای کې کښیناستم خو د دی ښځه مخکې چی منع یې کړم له کوټې ووت، د هغه په وتلو زه هم په تلوار لځایه پورته شوم محمد دهلیز کې روان وو کرار مې ورپسی غږ کړل خو هغه بغیر له دی چې کوم توجه وکړی همغسی روان وو، بی حوصله مې پوف کړل او خپل ګامونه مې تیز کړل ترڅو غیږ کې واخلم هغه بیحد شوخ وو او نن چې دومره شوخي او شیطنت یې وکړو نو خوب کې هم د هغه شیطنت کولو لپاره روان وو هغه د دی ښځه مخکې هم داسی کار کړی وو او کله به چې له خوب پاسید بغیر له دی چې وګوری ماښام دی یا نیمه شپه ده روان کیدو به یو ځل خو خوب کې د حویلۍ تر دروازی تللی وو او غوښتل یې د استاذ کور ته لاړ شي هغه هم په نیمه شپه د ظالم زوی وېرېدی هم نه!

د دی ښځه مخکې چې ورته ورسیږم هغه د دهلیز دروازه خلاصه کړه او بیرون ووت د هغه په دی کار حیرت مې وکړو، هغه نن درسته ورځ دهلیز کی شوخی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول نو باید همدلته پاتی شوی وایی نه دا چی د دهلیز څخه ووځې خو بیا مې فکر وکړو چې شاید د مروه یا هم د حسنا پسې ګرځی،و وېرېدم چې زینو کې ونه غورځیږی نو ځکه په تلوار ورپسی ورغلم خو کله چې د دهلیز دروازی ته ورسیدم نو محمد مې د زینو لاند د زیرزمینی دروازی سره ولید.

د هغه په دی کار لږ وډار شوم،یوه ثانیه کې ښنګه د دومره زینو څخه ښکته شو؟ د خولی لاړی مې تېرې کړل او بیا مې ورباندی غږ کړل خو هغه هېڅ زما خواته نه کتل داسی لکه چې هیڅ زما غږ نه اوری؟ د زیرزمینی دروازه یې خلاصه کړل او ننوت د هغه په دی کار پوه شوم چې خبره عادی نه ده که څه هم بیحد ډاریدلې وم او که محمد نه وایې ولاکه د زیرزمینی خواته مې ګام لا اخیستی وایي په دی نیمه شپه کې خو دا چی محمد هلته لاړو نو بی اختیار ورپسې شوم زیرزمینه دروازه می لږ خلاصه کړه هېڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ښکاریدل توره شپه وه کرار مې غږ کړل: محمد .... محمد!

 څو ځله مې غږ کړل خو هېڅ ځواب مې ترلاسه نکړو کامل ننوتلم او غوښتل مې د زیرزمینی ګروپ روښانه کړم چې ناساپه د شالخوا یو چا په کلک شئ ووهلم او د هغه سره سم د زیرزمینی دروازه په کلک بند شول دومره کلک یې وهلي وم چې بی اختیاره مې اه له خولی ووت او پر ځمکه وولیدم د څو دقو لپاره بدن مې یو دم فلج شو او هېڅ حرکت مې نشو کولای احساس مې کاوه د پوزی څخه مې وینه روانه ده، نه پوهیدم چې چا وهلی یم او څوک دی؟

خو دومره پوهیدم چې چندان ښه شیان او خبری مې مخکې نه دی، کوښښ مې وکړو پاسیږم او د لږ کشمکش وروسته دومره وتوانیدم چې کښینم شاوخوا مې وکتل هېڅ څوک نه ښکاریدل که څه هم تر مرګ ویریدلی وم خو بیا هم فکر مې د محمد خوا ته وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغیر له دی چې خپل د سر درد ته کوم توجه وکړم هغه ته مې اواز کړو خو بیا مې هم ځواب خاموشی وه، یو حس مې ویل چې هغه ماشوم له سر محمد نه وو او دا ټول یو بهانه او چل وو چې ما تر زیرزمینی راکش کړی په دی فکر په تلوار بغیر له دی چې خپل د سر درد یا خپل د پوزی وینو ته پام وکړم د زیرزمینی د دروازی خواته می حمله کړل خو لا می لاس دروازی ته نه ورسیدلې چې یو چا له پښو کش کړم او پړ مخي پر ځمکه وغورځیدم.

دومره کلک ټک مې وخوړو چې خپل د پوزی د مات کیدلو غږ مې پخپل واورید د ډیر درد او وېرې څخه ژړا راغلی وه، د یو چا د قدومونو غږ مې خپل شاوخوا احساس کاوه کوښښ مې وکړو پاسیږم خو احساس مې کاوه یو سل کیلو یې وزن مې پر ملا پروت دی او د ولاړیدو اجازه یې نه راکول د ډېر وېرې او درد څخه مې یو ځاځکي اوښکه له سترګو تویه شوه په هغه تیاره کې می د زیرزمینی کونج کې د یو نفر په سایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر ولګید، شاوخوا بیحد تیاره وه خو بیا هم ما کولای شو د هغه کس شتون هلته احساس کړم.

په کرار قدمونو زما خواته رانږدی کیدو د هغه په هر قدم نږدی راتلو زما د زړه درزا زیاتېده او د پورته کیدلو لپاره مې کوښښ کاوه خو هیڅ فایده نه درلود کرار،کرار رانږدی شو همدا چې زما څنګ ته راورسید له ځمکی پورته کړم او د زیرزمینی په دیوال یې ولګولم مخ مې نشو ورځخه لیدلی خو د ستمي او خر،خر نفس اخیستل مې ورځخه احساس کولای شول خپل ګرم ساه یې زما په مخ خالی کړل او په یو بیحد دروند او عجیب غږ یې وویل: تا زه راوغوښتلم.

دومره یې کلک زما ستونی نیولی وو چې نفس مې نشو اخیستی مخ مې د نفس نه اخیستلو له سبب مخ پر شین کیدو وو او خپل اخری ساه ګاني مې اخیستي چې ناساپه د زیرزمینی دروازه خلاصه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه سره سم د هغه کس د لاس زور هم لږ شو او زه په زنګونو باندې پر ځمکه وغورځیدم ډیر ژر د زیرزمیني ګروپ روښانه شو او ما د زیرزمیني د دروازې سره بابا ولید چې په حیرت او اندیښنې زما خواته راکتل، د ګروپ روښانه کیدلو سره سم شاوخوا مې وکتل او د محمد په نه لیدو هوسا ساه مې له سیني ووتل لکه چې د رښتیا هم محمد یو بهانه وو ترڅو ما لاندې زیرزمینې ته راکش کړي! بابا په تلوار زما خواته راغي.

بابا- څه شوي پر تا؟ دلته څه کوې؟ دا خوله او پوزه دې ولې داسي په وینو ده؟
په زحمت باندې له ځمکې پاسیدم خپل په لاس مې خپل پوزه ونیول بیحد درد یې کاوه که څه هم وېرېدلې وم خو کوښښ مې وکړو ځان عادي ښکاره کړم او ومې ویل: وغورځیدم.
زما په خبره بابا په حیرت وویل: دلته وغورځیدلې؟ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه لپاره دلته راغلی وی په دی نیمه شپه چې وغورځیدلې؟

نه مې غوښتل بابا دی پوه شی چې زه د پیریانو سره لاس او ګریوان یم، ځکه پوهیدم چې دا خبره ذوالفقار ته کوی او یو ځل بیا ذوالفقار زما په ستونزو کې راګیر کیږی نو ځکه په دروغو مې وویل: نه زینو کې وغورځیدم او پوزه مې پر وینو شول غوښتل مې تشناب ته لاړ شم او خپل لاس او مخ و مینځم خو دلته توره شپه وه هیڅ مې ونه لید او بیا وغورځیدم متاسفانه! وبخښی ستاسو خوب مې هم لکه چې خراب کړو؟

بابا څو شیبې په ځیر راوکتل داسي چې بی اختیاره ما خپل د خولی لاړی تېر کړل.
بابا- د څه لپاره د کوټې څخه دی راوتلی وی چې زینو کې وغورځیدی؟ که د اوبو څښلو یا تشناب لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوتلی وی نو پورته منزل کې دا ټول شیان شته څه ضرورت د لاندی منزل خواته راغلی؟

د بابا په داسی مشکوک او درنه لهجه پوه شوم چې شک یې کړی.
- ه .. هغه حویلۍ لخوا مې غږ واورید نو غوښتل مې وګورم څه خبره ده؟
بابا- عجیب ده ما خو کوم غږ وا نه ورید!
نه پوهیدم نور څه ووایم!؟ یوازینی لاره چی ذهن ته مې راغلل هغه دا وه چی خپل ځان لږ په ټکی ووهم نو ما هم همداسی وکړل خپل پوزه می ونیول او ومې ویل: اخ.. زما پوزه لږ درد کوی لاړشو ویې مینځم بیا به خبری وکړو.

د دی خبری سره سم بغیر له دی چی د بابا مشکوک نظر ته کوم توجه وکړم د زیرزمینی څخه ووتلم او پورته منزل د تشناب خواته لاړم، خپل پوزه مې ومینځل خو بیا هم درد یې درلود او نفس مې سم د پوزی څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشو اخیستی همغه حال کې چی خپل پوزه می مینځل دیته مې فکر کاوه چی اخر هغه څه و چی پر ما یې برید وکړو؟ ویل یې تا زه راغوښتلی یم؟ دا نو څه معنا؟ سبا باید ضرور یو ځل د شموئیل سره وګورم او پوښتنه وکړم، اه شموئیل نن هم مرستي ته رانغلو او که بابا نه وایې راغلی خدای خبر زما به څه حشر وایې؟

د دی وروسته چې خپل پوزه مې له وینو څخه پاک کړل له تشناب ووتلم بغیر له دی چی شاوخوا وګورم په تلوار کوټی ته ننوتلم ترڅو بیا د بابا په ګیر ورنشم او جنایی پوښتني راڅخه شروع نکړی. اقرا او محمد کرار ویده وه، په کرار ګامونو د محمد خواته ورغلم څنګ کې کښیناستم نن زه د هغه لپاره تر زیرزمیني ولاړم کنه خدای پر سر شاهد دی ټول نرۍ هم که زما پر نوم کړی وایي قدم مې لا په هغه نیمه شپه کی د زیرزمینی خواته نه اخیست خو نه پوهیږم کله چې د محمد په شکل هغه پیری مې ولید نو ناساپه لکه چې زما بدن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زر کیلو واټ انرژی راغلی وی داسی په تلوار ورپسی ورغلم بغیر له دی چی ځانته فکر وکړم

یوازی او یوازی فکر می د محمد خواته وو چی پر هغه خو کوم شئ نه وی شوی؟ اه د رښتیا چی هم اولاد د انسان د ښمن دی.کرار مې تندی ورځخه ښکل کړو چې هغه هم خوب کې تندی تروش کړو او په بل ځنګ شو زه هم له ځنګ یې پاسیدلم او خپل ځای ته ورغلم بیحد مې خوب راتلو که څه هم اندیښمن او وېرېدلې وم خو بیا هم خوب دومره راباندی غالب وو چې بغیر له دی چې کوم بل موضوع ته فکر وکړم سترګي می پټې کړل او ویده شوم.

سهار د دې څخه مخکې چې ادی دوي پاسیږی د کار پخوا روان شوم او اقرا ته مې وویل چې غرمي خواته تیار اوسیږی ځکه د کار ژر بیرته راځم او ځو کور ته، هغې هم د خوب حالت کې د سر په خوځولو زما خبره تایید کړل بغیر د نور څه ویلو د محمد مخ مې ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او د کور ووتم پوزه مې درد کول او پوهیدم چې خامخا به شنه شوی وی داسي لکه چې جنګ مې کړی وی او یو چا په بوکس وهلې اوسیږم؟ البته همداسی هم وه خو په دی توپیر چې جنګ کوونکي زه نه وم او یو پیری وهلی وم تر اوسه مې د هغه خبری ذهن کې ګرځیدل څه مطلب چې ما راغوښتی؟

دومره د دی خبری په اړه مې فکر ګډوډ وو چې هېڅ پوه نشوم څنګه دوکان ته ورسېدم؟ دوکان مې تازه خلاص کړې وو چې زبیر هم راورسید زما په لیدو یې په حیرت وویل: جنګ دې کړی؟
- نه ولې؟
زبیر- دا مخ او پوزه دی ولې داسې شنه ده؟ لکه چې یو چا سم وهلې اوسیږی؟
بیا بغیر له دی چې زما د کوم ځواب په تمه شی رانږدی شو لاس یې زما د مخ خواته راوړو خو ناساپه زما مغزی ته یې فکر شو او داسی حال کې چی په هغه یې لاس واهه ویې ویل: دا مغزی دی ولی داسي شین دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسی ښکاری لکه چې یو چا له ستوني نیولی اوسیږی؟

خپل مغزی ته مې هېڅ فکر نه وو د زبیر په خبره د دوکان د هینداری خواته وګرځیدم او د رښتیا هم د ستونی شاوخوا می شنه وه کوم خوا چې ماښام هغه پېری نیولی وم، لعنت دی ورباندی داسی زور یې درلود نږدی مړ کړی وم.
زبیر- ولی خبری نکوی؟ د ذوالفقار سره دی جنګ کړی؟ هغه وهلی یی؟
- ته ولې هرځل چې ما لږ خوږ وګوری فکر کوی چې ذوالفقار وهلې یم؟
زبیر- نه چې ډېر خوش اخلاق دی ځکه فکر کوم.
په پوسخند مې وویل: هغه ما نه وهې خپل ګمان پر ما مکوه.

زبیر بد،بد راوکتل او داسی حال کې چې د دوکان هغه بلخوا ته تلو ویې ویل: ما ته ګوره د چا په فکر کې یم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځه مړ شه خیرن.

د زبیر داسی غوسه ناک لهجې ته مې خندا راغلل څو میاشتي مخکې زبیر یو ریشخندی کار وکو هسې میدان بغیر د کوم خبری ذوالفقار ته زنګ وهلی وو او د دروغو یې ویلي وه چې طاها موټر وهلې او موړ شفخانه کې یو؟ او بغیر له دی چې مثلا ووایی په فلانکي یا بیستانکي شفخانه کې یو موبایل بند کړې وو ذوالفقار هم لکه د لیونیانو پشان د ښار ټول شفخاني زما پسی کتلې وه او اخر کې د درې ساعتو وروسته کله چې د ټول خوا نامید شوی وو زموږ د دوکان خواته راغلو چې شاید دلته د کوم چا څخه زما احوال واخیستل شی؟

او د راتلو سره سم پر ما چې د دی ټول موضوعاتو څخه ناخبر وم نظر ولګید او پوه شو چې زبیر ورته دروغ ویلې، هې هې نو کله چې خبر شو زبیر هسې د دروغو دا خبره کړی داسي زبیر وواهه چې تر دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځو دوکان ته نشو راتلې، کله چې ما د زبیر څخه پوښتنه وکړل ولی دی داسی دروغ ذوالفقار ته ویلې؟ نو زبیر ډېر جالب ځواب راکړو ویل یې نن ورځ د دروغو عمومې ورځ ده او دی ورځ کی خلک دروغ وایې! دومره ریشخند ځواب، د هغه ځواب وروسته حق مې ذوالفقار ته ورکړو چې ښه یې وډبوی، د هغه ورځی وروسته زبیر د ذوالفقار څخه بیحد وېرېدی البته ترڅو وخته ورځخه مرور هم وو خو بیا یې اشتي وکړل.

زه همدی فکرونو کې وم چې زبیر خپل د لاس کتابچه زما خواته راوچول او ویې ویل: څه مرګ دربانده شوی نغوارې ووایې چا دا رقم تور او شین کړی او وهلی یې؟

- وهل دې صحیح وویل خو.

زبیر- خو څه؟

- خو کوم کس نه یم وهلې.

زبیر- څه مطلب کوم کس نه یې وهلی؟ نو چا داسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی يې؟
بيا بغير له دی چې زما ځواب ته په تمه شي په حيرت يې وويل: مه وايه چې کوم پيری وهلی يی؟
- افرين هوښيار شوی يې.
زبير په ورخطای زما خواته راغلو او ويې ويل: درد او بلا او هوښيار شوی يې، څنګه يو پيری ووهلې؟ د څه لپاره؟

د زبير په زيات پوښتنو مجبور شوم د پرون ماښام ټول کيسه ورته وکړم زما د خبرو خلاصولو وروسته زبير په ژور فکر کې لاړ د څو شيبو خاموشی وروسته يې وويل: د هغه د دی خبری مطلب څه وو چې تا زه راغوښتلی يم؟
- هومم ولای زما فکر هم همدی خبری ته دی، خو نه پوهيږم چې ولي داسی خبره وکړل په څه دليل؟!
زبير- امکان لری دا همغه ستا د ماما کور کی د څاه پيری وی؟ هلته خو يې کوم څه درته ونه ويل شايد اوس راغلی چې خپل غچ"انتقام" واخلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نه پوهیږم دماغ مې هېڅ کار نکوی، خو پر یو موضوع لږ شکمن یم.
زبیر- کوم موضوع؟
- فکر کوم د هغه د دی خبری مطلب شاید هغه جادو ته اوسیږی کوم چې موږ خلاص کړو؟ ما ویلی وه درته کنه جادو تل یو پیری باندی تړلی وی؟
زبیر- هسې خبری مکوه اول خو دا چی هغه جادو ما خلاص کړو نه تا نو که کوم پیری درلود باید زما خواته راغلی وایی نه تاته.

څه مې ونه ویل او خاموش شوم فکر مې زر خبرو خواته لاړو او د ټولو څخه بتر یې دا چې هسې نه کوم ورځ پیریان زما لځایه محمد یا اقرا ته ضرر ورسوی، زه خپل وهل او ټکولو ته دومره نه وم خفه لږ،لږ مې ورسره عادت کړی وو خو خدای مکړه که کوم ورځ وغواړی اقرا یا محمد ته کوم زیان ورسوی ډاډمن یم هغه ورځ زه خپل ځان خپل مړ کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر- اوس څه وکړو ستا په نظر؟

- نه پوهیږم.

زبیر- زما خبره منې خپل خسر ته ووایه هسې هم لومړۍ ځل هغه درسره مرسته وکړل شاید بیا هم کوم مرسته وکړی شی؟

- فکر نکوم دا ځل کوم مرسته وکړی شی.

زبیر- ولی؟

- استاذ کوم تعویذ نکوی یوازی د قران کریم سورتونه وایي او دم کوی او د حق تېر نشم د هغه زیاتر دمونه هم ګټور دی خو کله چی همغه سورتونه زه وایم هېڅ اثر نکوی!

زبیر- ولی اثر نکوی؟

- هومم استاذ ویلی وه زه ورباندی عقیده نلرم.

زبیر- څه مطلب ته عقیده نلری؟ ته مګر قران نه منی؟

- بی له شک چې منم یې.

زبیر- نو بیا؟

- عقیده او منل فرق کوی زبیر زه چی کله وډار شم دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول سورتونه وايم خو زړه کې می دا عقيده وی چې دا کوم فايده نشی کولای او پيريان به ضرور ما ته کوم تاوان راورسوی.

زبير- ديته وېره ويل کيږی، او خفه نشې خو ما هم د يو چا څخه اوريدلی وه چې پيريان زياتر په هغه کسانو غالب دی او هغوی وېروی کوم کسان چې ډارن وی.
- مننه د نيک نظر څخه دی.
زبير پخندا وويل: هيله کوم.
- مرګ، مرګ خيرن تا هغوی څه ليدلی چې داسی سينه ټکوی! پوهيږی کله چې هغوی راځی څومره وحشت او وېره لری؟
زبير په بيغم خيال خپل اوږی پورته واچول او ويې ويل: هر څنګه چې وی خو زه نه وېريږم.

په دروند نظر مې وروکتل او ومې ويل: خدای دی نن ماښام يو دانه پر تا برابر کړی چې پوهه شی زما پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال.

زبیر- مرګ د سپی بچي په دی خبره دی.

پخندا مې وویل: څنګه لکه چې له نوم څخه یې لا و وېرېدې؟

نیم ساعت مو ښه په دی خبرو جنجال وکړو د هغه وروسته د زبیر مشوری شروع شوی او ویل یې راځه یو بل مولا ته لاړ شو او بېر یې هم ټینګار درلود چې تیل داغ مولا ته لاړ شو! خو ما انکار کاوه هېڅ مې د دی مولا د نوم څخه لا ښه نه راتلل موږ په همدی خبرو کې وو چې د دوکان دروازه خلاصه شوه او ذوالفقار راننوت.

د ذوالفقار په راتلو ما په نامحسوس توګه زبیر ته سترګي تنګی کړل ترڅو نور دا موضوع پرېږدی او ذوالفقار ته څه ونه وایي، هغه هم پوه شو او ژر یې موضوع بدل کړل

زبیر- نظر نشې څنګه نن زموږ دا عاجزانه دوکان ته مو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تشريف راوړو؟

ذوالفقار- سلام.

- عليک سلام، ښه يې؟

ذوالفقار په تروش تندی زما خواته راوکتل او ويې

ويل: زه خو ښه يم خو پر تا څه شوی؟ دا مخ دی ولی

داسی دی؟

- کوم خاص خبره نه ده وغورځيدم.

ذوالفقار- سترګي نلری؟

- سترګي لرم خو شانس نلرم بدبختانه.

ذوالفقار څو شيبی بد بد راوکتل خو د دی څخه مخکې

چی بل څه ووايي زبير وويل: ته څنګه په دی سهار

وختی زموږ خواته راغلی؟ څه شوی؟

ذوالفقار- نه څه بايد وشی؟ هسی زړه مې تاسو دواړو

پسي تنګ شوی و نو ځکه راغلم.

د ذوالفقار په دی خبره ما او زبير يو بل ته مشکوک

وکتل چې زبير طاقت ونشو او پوښتنه يې وکړل: نن دا

لمر د کوم خوا راختلی چې تا زموږ دواړو پسی زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنګ شوي

ذوالفقار داسی حال کې چې خپل لاس يې د ميز په سر کيخودو په پوسخند وويل: زه تل ستاسو ياد کې يم او ستاسو په ليدو خوشحاليږم البته په دی شرط چې کوم بد کار مو نه وی کړې او زما پر عصابو نه ياست تللی.

د ذوالفقار د څهری او خبرو څخه ښکاريدل چی نن ډېر خوشحال دی.

- نن ډېر خوشحال ښکاری؟

ذوالفقار- بده ده خوشحال يم؟

- نه، خو که ووايي په څه خبره داسی خوشحال يی؟ نو موږ به هم خوشحاله شو.

ذوالفقار- راځې نن زما ميلمانه ياست ورېم مو هوتل ته هر څه خوری پيسي مو زه ورکوم.

د ذوالفقار په دی خبره زما او د زبير حيرت لا زيات شو که څه هم ذوالفقار تل داسی ولخرچی او مصرفونه کول خو نن دا چی سهار وخت راغلی و او داسی خبری

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول لږ عجیب غوندی وه.
زبیر- ستا دا خوشحاله څهره او داسی سخېتوب زه فکر کوم یو دلیل لری؟!
ذوالفقار په شیطنت د زبیر خواته وکتل او ویې ویل: لکه څنګه دلیل؟
زبیر- امم فکر کوم بیا لکه چی پلار کیږی؟ ځکه هغه بل ځل چی لور دی پیدا کیدل داسی خوشحاله وی.

د زبیر په خبره په حیرت می د ذوالفقار خواته وکتل څه ناڅه د زبیر خبره راته صحیح ښکاریدل، خو ذوالفقار پخندا وویل: نه هسې کوم خبره نه ده، غلط فکر دی کړی.
- بیا نو څه خبره ده؟
ذوالفقار- غواړی همدلته درته ووایم؟ راځی یو هوټل ته لاړشو د ډوډۍ خوړولو وخت کی درته وایم، اوس راځی او کنه؟
ما ژر خپل ځان د میز له شا څخه راوویست او ومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل: ضرور ځم مفته بووبې ده څوک ورته نه وايي؟
هسې هم داسی وږی یم.

زما په خبره زبیر هم پاسید بېر ژر مو د دوکان دروازه قلف کړل او یو نږدی هوټل ته لاړو،درې سره د یو میز شاوخوا کښیناستو ځکه چې سهار وختی و نو زیات کسان نه وه ګارسون راغلو او ذوالفقار فرمایش ورکړو، ګارسون هم د دی پر ویلو چی نیم ساعت وخت شاید ونیسې ځکه چی تازه یی پخو ولاړ د هغه په تلو زبیر په بې صبری وویل: اوس ووایه څه شوی؟ ولی داسی خوشحال یی؟
ذوالفقار په مضریت وویل: دومره تلوار ښه نه دی بووبې وخورو بیا وایم.

زه خو خاموش شوم پوهیدم کله چې ذوالفقار ووایې وروسته نو مطلب هر کله چې د هغه زړه وغواړی بیا وايي او د هغه مخکې د کوم چا خبره نه منې، خو زبیر لا لګیا وو او کوښښ یې کاوه چې ذوالفقار په خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړی، د نیم ساعت وروسته زموږ غوښتل شیان راغلل البته باید ووایم د ذوالفقار غوښتلې شیان او د حق تېز نشم سم خرچه یې کړی وه دېر شیان یې راغوښتی وه ما خو بسم الله کړل او بغیر د کوم ست کولو لګیا شوم په ډوډۍ خوړولو که څه هم سهار لخوا زه دومره ډوډۍ نخورم او زړه مې نغواړی خو د دې شیان په لیدو اشتها مې اتومات خلاص شوه او خوړل مې شروع کړل.

زبیر- تا وویل هر څه چې تاسو زړه غواړی راوغواړی؟
ذوالفقار- هو همداسی مې وویل.
زبیر- نو اوس خو دا ټول شیان تا خپل راوغوښتل،موږ خو ولا نه کتل چې څه شته او څه نه؟
ذوالفقار د میز سر ته اشاره وکړل او ویې ویل: مطلب دا شیان اوس ستا نه خوښیږی؟
زبیر لاس په سینه شو او چوکۍ ته یې تکیه ورکړل او ویې ویل: نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بغیر له دی چې د دوی جنجال ته وګورم لګیا وم بوږی می خوړل پوهیدم زبیر هسی بهانی کوی او د هغه څو میاشتو د وهلو کینه یې تر اوسه زړه کې نیولی ذوالفقار هم لکه چې پوه شو ځکه پخندا یې وویل: زه اوس فرمایش ورکړه څه دی زړه غواړی؟
زبیر- اوس یې نغواړم تا دا ټول شیان د طاها په زړه راوغوښتل.
زه چې د خوړلو حال کې وم سر مې راپورته کړو او ومې ویل: ها! زه دی مینځ کې له کوم خوا شوم؟

ذوالفقار زما خواته راوکتل او ویې ویل: دا نن هسې چټیات لګیا دی ته دی بوږی وخوره.

د ذوالفقار په دی خبره زبیر په غوسه وویل: زه چټیات لګیا یم؟ ته وګوره وریژی دی راوغوښتل بغیر له دی چې کشمش ورواچوي او ټول پوهیږی چې طاها وریژو کې د کشمش(اوټکی) څخه بد راځی، وګوره غوښه دی راوغوښتل چرګ او د چرګ کباب د غوای غوښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

راونه غوښتل ځکه پوهیږی چې طاها یې نخوری نور هم ووایم؟

د زبیر په خبره تازه ما د بوږۍ خواته فکر شو د رښتیا هم ټول زما د خوښي شیان وه!
ذوالفقار- ستا مشکل اوس څه دی؟ که دا نخوری نو نور ځانته راوغواړه، داسی دعوی وهې لکه چی طاها ستا بنه ده؟

د ذوالفقار په دی خبره زما خندا راغلل د زبیر خندا هم راغلی وه خو د دی لپاره چی کم رانشی ویې ویل:
ورک شه،که زه د ده خیرن بنه اوسیږم نو میږه به مو هم ته یې؟

د زبیر په دی خبره خپل خندا مې کنترول نشو کړی او کوم ګوله بوږۍ چی خوله کې می وه هغه مې په سره غاړه ولاړل او په ټوخ و ولیدم، ذوالفقار ژر د اوبو بوتل زما خواته ونیو په زحمت می هغه د لاس واخیست، د دوه درې غړپ اوبو څښلو وروسته مې زبیر باندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوتل وار کړو او ومې ویل: نور هسې بیخایه غول مخوره یا کښینه د انسان پشان بوډۍ وخوره یا ورځه دوکان ته زما پر عصابو مه ځه.

زبیر څو شیبې خاموش شو د هغه وروسته داسی حال کې چی د ځان سره یې بنګ،بنګ وو لګیا شو د بوډۍ په خوړلو البته د دی لپاره چې خپل زړه لږ خالي کړی په ذوالفقار باندی په قصد باندی لس سیخ کباب راوغوښتل! ذوالفقار هم د دی لپاره چی زبیر بیا جنګ شروع نکړی خبره یې ومنل د بوډۍ خلاصیدو وروسته د زبیر راغوښتل شوی لس سیخ کباب هسې پاتی وه او یو دوه دانې کی ورڅخه خوړلی شوی وه.

ذوالفقار د هغه کباب خواته اشاره وکړل او زبیر ته یې وویل: ها! څنګه شو؟ نو ولی نخوری؟
زبیر داسی حال کې چې د ډېر بوډۍ خوړلو له لاسه په څوکۍ باندی تقریبا څملېدلې و وویل: په تا یې څه چې خورم او کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوالفقار- پیسي خو زما ورباندی تللي؟
زبیر- ما درته وویل موږ میلمانه کړه؟ ځان څخه به دی سخي ارسلان خان نه وایي جوړ کړې، خپل دی سینه وټکول چی هرڅه غواړې راوغواړې نو اوس هم بغاری مه وهه.

ذوالفقار او زبیر لګیا و او بیا یي جنجال کاوه چې ما د ګارسون څخه وغوښتل چې یو پلاستیک ماته راوړې، کله چې ګارسون پلاستیک راته راوړو نو بیغم لګیا شوم هغه کباب او د چرګ پاتي غوښه مې پلاستیک کې واچول زما په دی کار ذوالفقار او زبیر د څو شیبو لپاره د جنګ لاس واخیست.
ذوالفقار- دا دی ولې پلاستیک کې واچول؟ که موږ شوی نه یې زه به درته یو بل خوراک بوږی راوغوارم؟

- نه، نه ضرورت نشته ما دومره وخوړل چې تر یو هفتي که نور خوراک هم ونکړم نه وږی کیږم،دا مې راوخیستل ستا خبره پیسي مو ورباندی تللې زره مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کيږی بيرته يې واستوم.
زبير- ای د سوماليا وږی.
- مننه.
زبير- نو هغه هډوکی دی ولی راټول کړل؟ يوازی به دی هغه کباب راخيستی وايی.
د زبير خواته می وکتل او په شيطان خندا مې وويل: دا خو ما ځانته نه دی راخيستی.
د زبير لځايه ذوالفقار وويل: نو چا ته دی راخيستی؟
داسی حال کې چی خندل مې ومی ويل: هغه زموږ دوکان څنګ کی يو پيشو تازه لنګ شوی او ماشومان يې پيدا شوی دا هغې ته وړم.

زما په دی خبره ذوالفقار پخندا سر وخوخاوه خو زبير په غوسه وويل: ای مړ شی لخيره ما ويل دا څو ورځې ولی همدا چی زه دوکان ته رانوځم حساسيت کوم؟

پخندا مې وروکتل زبير د پيشو سره حساسيت درلود همدا چی يو ځای ته تللی وايی کوم ځای کی چی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشو وه نو ټوخیدل به یې شروع کول زما پخندا زبیر د میز لاندی په لغته ووهلم او ویې ویل: مرګ،مرګ خاندی هم، ما څو ځله پوښتنه هم وکړل چی دلته خو پیشو نه ده راغلې؟ او تا ویل نه، خبر نه وم چې خپل د مور بنه دی دوکان کی پټه کړی.

- په کراره خیرن، دوکان کې مې نه ده پریږدلې د دوکان د دروازی سره کله ناکله راځی.

زبیر- هو تخو رښتیا وایې.

نور څه مې ونه ویل او خاموش شوم زبیر هم بد بد راوکتل او د شونډی لاندی کرار وویل: په ګیر مې راشی مرہ کوم یې.

زما د څه ویلو مخې ذوالفقار وویل: پوښتنه نکوي ولی مې تاسو دوارو ته شیرنې درکړل؟

زبیر- ما څو ځله پوښتنه وکړل خو تا لکه تازه شوی ناوی پشان ناز کاوه او ځواب دی رانکړو.

ذوالفقار- خوله دې سمه خوځاوه نن مې تاته ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله وکړل.
د دی څخه مخکې چی دوی دواړه بیا جنګ پیل کړی
ومې ویل: د څه لپاره دی شیرنې راکړل؟
زما په خبره ذوالفقار د زبیر څخه نظر واخیست او
داسی حال کې چی پخندا یې خپل څوکۍ ته بډ وهل
ویې ویل: شرکت مې خراب کړو؟
ما او زبیر بې اختیاره وویل: څه؟
ذوالفقار په بیغم انداز بیا خپل خبره تکرار کړل او ویې
ویل: ومې ویل شرکت مې خراب کړو.

- ته لیوني شوی یې ذوالفقار؟
زبیر- شک مکوه چې لیوني شوی کنه څوک خپل د
بدبختي په خبره چا ته شیرني ورکوی؟
ذوالفقار کرار وخندل او ویې ویل: که اجازه راکړی
خپل خبره پوره کړم؟ د شرکت د خراب کولو څخه مې
مطلب دا دی چې د شرکت شریکان مې ټول وباسل او
شرکت مې خپل کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما او زبیر په حیرت یو ځل بیا یو بل ته وکتل اخر زما طاقت ونشو او ومې ویل: او هغوی هم ستا خبره ومنل او شرکت یې تاته درکړو؟
ذوالفقار خپل یوه پښه په بل واړول او ویې ویل: خپل کاکا دی کم لاس نیولی! ټولو حق مې ورته په لاس ورکړو او ورته ومې ویل په سلامت ورځی.
زبیر- نو هغه شرکت څنګه تاته در ورسیدو هغه خو ډیر شریکان درلود؟
ذوالفقار- شرکت ما ته را ونه رسید، هر چا خپل فیصده واخیسته او هر یو خپل په لاره روان شول، ما هم خپل فیصدی واخیسته او خپل د یو بل ملګری سره مې په ګډه یو ځای کرایه کړو او هلته مې خپل د شرکت شیان منتقل کړل.

- نو څه فایده دی وکړل؟ دا شریکان دی وشړل نور شریکانو سره یوځای شوی.
ذوالفقار- پخوا راسره لس شریکان وه خو اوس یوازی یو شریک دی او دا هم شریک نه دی بلکی باید ووایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه یې قرضدار یم همدا چې کار وبار مې سم شو پیسې په لاس ورکوم او شرکت کامل خپل په نوم کوم.

- فکر کوی یوازې ځان کولای شې یو شرکت اداره کړې؟ موږ دوه نفر یو او دومره کوچنۍ دوکان نشو سمبال کولای هغه وخت ته خنګه غواړې دا دومره غټ شرکت یوازې ځان کنترول کړې؟
ذوالفقار خپل تکیه د چوکۍ واخیسته زموږ دواړو خواته یې راوکتل او په شیطنت یې وویل: د همدی لپاره خو سهار وخت ستاسو لیدو ته راغلم، تاسو دواړه به زما سره کار کوی.

- نه.
زما په نه ویلو ذوالفقار تندی تروش کړو او ویې ویل: ولې نه؟
- مرستي کولو لپاره درځو خو د کار لپاره نه.
ذوالفقار- ولې د کار لپاره نه؟
نه پوهیدم خنګه ورته ووایم چې خفه نشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوممم هغه ما بد راځی د کوم چا د لاس لاندی کار وکړم، ما هغه لومړۍ دنده کوم چې زبير پيدا کړی وه هغه مې هم د همدی لپاره خوشې کړه، ما نه خوښيږی ځوک راباندی امر وکړی.

ذوالفقار په غوسه وويل: زه په تا امر کوم؟

- نه .. نه مطلب مې ته نه يې خو زما زړه نغواړی.

ذوالفقار- ته بد کوی.

خاموش شوم او نور مې څه ونه ويل خو بڼړمن وم چې زه د ذوالفقار شرکت ته د کار کولو لپاره نه ځم، ذوالفقار د زبير خواته وکتل او ويې ويل: ته څه وايي؟

زبير- زه؟

ذوالفقار- هو ته.

زبير- ما خو بيحد خوښيږی مفت پيسی وخورم بغير له دی چې کوم زحمت وباسم خو، د هغه ځايه چې متاسفانه د فارسيبانانو خبره ستا اب او نمک مو خوړلې نو نشم کولای ستا سره چلبازی او فريبکاری

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړم نو بهتره همدا ده چې درنشم.
ذوالفقار- څنګه چلبازی ونکړی؟

زبیر- ګوره ذوالفقار زه ډېر ټنبل انسان یم او هیڅ مې نه خوښیږی منظم دی کوم ځای لاړشم او یا دی یو څوک راباندی په زوره کوم کار وکړی، همدا دوکان زما لپاره ښه دی ټول کار په طاها کوم او میاشت اخر کی مفت پیسي به جیب وهم نو ځکه وایم ستا اب او نمک مې خوړلي نغواړی لټی وکړم هغه هم داسی حال کې چی تا تازه شرکت جوړ کړی، زما خبره که منې نو یو دوه داسي کاریګران ونیسه چې تکړه او ایمانداره وی نه زموږ پشان بیکاره او ټنبل.

زموږ دواړو د انکار وروسته که څه هم ذوالفقار غوسه شو خو نور څه یې ونه ویل د نیم ساعت وروسته د هوټل ووتلو زبیر زما څخه ژر روان شو ترڅو د دوکان دروازه خلاصه کړی زه لا کرار،کرار د ذوالفقار سره روان وم د لږ تګ وروسته ذوالفقار وویل: خپل په ټول

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کې پرون تا یو ښه کار وکړو نظر نشی.
د تګ حال کې می وروکتل او ومې ویل: ما یادوی؟
ذوالفقار- هو.
- څه کار مې کړی چې ستا په نظر دومره ښه وو؟
ذوالفقار و درېد د هغه په درېدو زه هم ودرېدم.

ذوالفقار- دا چې تللې وی او خپل د پلار سره دی روغ جوړه کړی وه.
- تا ته چا خبر درکړو؟
ذوالفقار- یو چا راکړو څه یې کوی؟
- اهوم.
ذوالفقار- جنګ فایده نلری بلخصوص د کورنۍ او مور و پلار سره.
- ما جنګ نه و کړی.
ذوالفقار- جنګ یوازی دا نه دی چې یو بل سره ووهي ستا کار هم یو ډول جنګ په حساب راتلو دا دومره کلونه دی نه کوم پوښتنه پر هغوی وکړل او نه هم کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ولاړې دا هم جنګ دی طاها.
- هغه زه د کور وشړلم.

ذوالفقار- دروغ مه وایه لالا هېڅکله ته له کور ونه شړلې، بلکي دا ته وی چې ضد دی کړی و او نه تلې کور ته.
- شاید مخامخ یې راته نه وه ویلې چې له کور ووځه، خو داسي کارونه او خبری کول چې همدا معنا یې درلود.
ذوالفقار- ته ډېر ضدی او ډېر هم بیعقل یې، پوهیږې کله چې ته ښار ته راغلې د درس ویلو په بهانه او د هغه وروسته دې خپل د کورنۍ سره تګ راتګ بند کړو لالا څومره ماته زنګونه ووهل او څومره یې زما څخه درخواست وکړو چې تا راضی کړم ترڅو بیرته کور ته لاړ شې؟ خو تا ضد نیولې و او ویل دی نځم.

که څه هم د بابا سره مې په ظاهر آشتي کړی وه خو بیا هم زړه مې کامل ورسره نه و صاف شوی ځکه به

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسخند مې ذوالفقار ته وويل: ته چې وايې بابا دومره زنګونه تا ته وهل ترڅو ما راضی کړې بیرته کور ته لاړ شم نو ولی د هغه دومره زنګو لځایه چې تاته وهل یو زنګ ما ته نه واهه؟ او ولې ماته مخامخ نه ویل چې راشه؟

ذوالفقار- غواړې ووايي زه دروغ وایم؟

- ما داسی نه دی ویلې خو که بابا د رښتیا هم غوښتل ما بیرته کور ته وغواړی نو کولای شول یو زنګ ما ته ووهی نه تا ته.

ذوالفقار- لیاده مه باسه هغه ستا پلار دی نه ته د هغه پلار، او پلرونه چی هرڅومره هم مهربانه شې بیا هم خپل د زوی مخکې یو خاص غرور لری لکه څنګه چې تا ضد درلود.

نور څه مې ونه ویل نه مې غوښتل هسې د پخوا خبری راياد کړم او خپل طبعيت خراب کړم ذوالفقار هم لکه چې پوه شو ځکه نور خبره يې يو پر دوه نکړل او د خدای پامانی وروسته روان شو ترڅو خپل نوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرکت ته لاړ شی، زه هم روان شوم ترڅو پلاستیک کې راټول کړی غوښه او هډوکان پیشو ته واچوم، د دوکان څنګ کې دوه ډبری مې یو پر بل کیخودلې وه او یو په ظاهر امن ځای می پیشو او د هغه بچیانو ته جوړ کړی وو هلته په تلو پیشو مې ولیدل چې څملیدلې وه او ماشومانو یې شیدی خوړل زما په لیدو پیشو میاو،میاو کول پیل کړل په سر مې ورته لاس تیر کړو او بیا مې غوښه ورواچول او ژر د دوکان خواته روان شوم ترڅو د زبیر خبری بیا پیل نشی.

تر غرمه دوکان کې وم د غرمه وروسته د تلو اراده مې وکړه ترڅو ژر لاړ شم او اقرا د بابا له کور راوړم، زبیر ته چې د هینداری مخکې لګیا و او خپل ویښتیان یې جوړول ومې ویل: زه څم لږ کار لرم ته تر ماذدیګر دوکان کې اوسیږه د هغه وروسته دوکان بند کړه.

زبیر د هینداری څخه نظر واخیست او ویې ویل: څه کار لری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- محمد دوي د بابا کور کېدی ځم چې هغوی راورم.
زبیر- اهوممم سمده خو فکر د دی؟ دا څو وخته ډېر تنبل او بیکار شوی یې هر ځل یو بهانه کوی او کار پریږدی ځی.
- غول مخوره ما کله هسې بهانه کړی او د کار څخه تښتیدلی یم؟
زبیر- هغه ځل د ماما د مرګ په بهانه زر ولاړی او نن هم په دی بهانه روان یې چې محمد راورم، بیا وایي بهانی نه راورم.

- د نن تلو سره کیږی دوه ځل، او ته خپل ده ووایه چې هفته کې څو ځله دوکان ته راځې؟
زبیر بغیر له دی چې زما خبرو ته کوم توجه وکړی داسی حال کې چی شپیلی وهل او دوه سترګي هینداره کې ځانته نیولی وه او خپل ویښتیان یې جوړول ویې ویل: ستا په نظر که څښي پریږدم ښه به راسره ښکاره شي؟
د هغه په خبره ما هم خپل ویښتیانو ته فکر شو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومې ویل: ستا د خو نه یم خبر خو ته وګوره زما ویښتیان ډېر شوی سم ښکاری او که کم یې کړم؟

زبیر زما خواته راوکتل اوو ویې ویل: ښه ښکاری مه یې کموه.
- خو مینځل یې دا څو وخته یو څه سخت شوی، پعذابول کوی.
زبیر- داسي وایي څوک وا تر ملا دی رارسیدلې؟ یو اینچ د غوړو څخه دی لاندی راښکته شوی او په تندی باندی دی راغلی څهره دی ورسره معصوم ښکاری او هم بدرنګ.
- ها! یو ځل وایي ښه ښکاری بیا وایې بدرنګ؟ اوس کم یې کړم او کنه؟
زبیر پخندا وویل: نه مه یې کموه داسې معصوم څهره باندی انجونۍ ختاوځی بیا راځی درڅخه خرید کوی.
- بلا،بلا ریشخندی انسان لاړم په دوکان فکر ساته.
زبیر- سمده ورځه، خدای پامان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوکان څخه د راوتلو حال کې مې د هغه د خدای پاماني ځواب ورکړو او بیا مې ډېر ژر موټر سایکل روښانه کړو او د بابا د کور پخوا روان شوم.

د هغه بل پرون پشان یو څه چې د دوکان څخه لرې شوم نو راه بندی شول او زه بیا ترافیک کی بند پاتی شوم، په بی حوصله انداز می شاوخوا کتل شروع کړل چې یو نفر زما په اوږه لاس کیخود او ویې ویل: وبخښی.

مخ مې وروګرځو د هغه بل پرون سړی وو کوم چی ماته په ځیر،ځیر کتل د هغه په لیدو بیحد و وېرېدلم ما هغه بل ورځ فکر کاوه چې دا کوم پیری دی خو اوس راته انسان ښکاریدو، څه کم او زیات د څلویښت دوه څلویښت کالو سړی وو.
په وېرې می وویل: بله مهربانی؟
سړی خپل د جیب څخه یو کارت راوویست زما خواته یې ونیو او ویې ویل: زه خان ګل رسولی یم د ** د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوزی پولیس.
او د دی خبری سره سم یې خپل کارت ژر ښکته کړو
چې ما وویل: کولای شم یوځل بیا مو کارت وګورم؟
هغه بیا ځلی خپل کارت زما مخ ته ونیو او د رښتیا هم
پولیس وو!

- مهربانی څه کار لری زما سره؟
پولیس- تاسو باید زما سره حوزی ته راشی.
- په څه خاطر؟
پولیس- هلته په راتلو به پوه شی.
- خو ووایست د څه لپاره؟
هغه زما د موټر سایکل کیلې وباسل او ویې ویل: هلته
په راتلو به تاسو ته پوره د موضوع تفصیل درکړل شې
اوس مهربانې وکړی راځی.

د دی څخه مخکې چی کوم ممانعت وکړم هغه پولیس
زه د ځان سره کش کړم او د یو موټر خواته چی د
سړک هغه بل خواته ولاړ و ویورلم موټر کی دوه نور

(c) ketabton.com: The Digital Library

نفران هم وه چی زما سره راغلې پولیس زما د موټر سایکل کیلې یو د هغه دوه نفر ته ورکړل او ورته ویې چی زما موټر سایکل دی له دی ځای ویسی ما چی هرڅومره پوښتنه کول څه خبره ده؟ او څه شوی؟ هغوی هېڅ ځواب رانکړو.

موټر چی حرکت وکړو په غوسه می وویل: تاسو حق نلری دا ډول ما ویسې اخر خبره څه ده یو څه خو ووایست؟ ما څه کړی؟
پولیس- مه وېرېږه کوم خاص خبره نشته زموږ قوماندان صیب ستاسو سره لږ کار لری ډېر ژر به مو بیرته خوشی کړی.
- ستاسو قوماندان څوک دی؟ او څه کار لری زما سره؟
پولیس- کله چی حوزی ته ورسیدو نو معرفي به شي یو د بل سره.

د هغوی د چلند څخه پوه شوم چې نور هېڅ کوم خبره نکوی نو ځکه زه هم خاموش شوم، خو د ډېر وېرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه خپل په ژوند کی د ټول کړو بد کارونو لیست می د سترګو وړاندی راغلو خو نه پوهیږم ولې ډیر فکر مې د یوی خبری خواته تلو! هغه هم د څو کالو مخکی د هغه جنرال د لور د مرګ او د هغه لیونی جنرال خوا ته، ما خپل ټول ژوند کی همغه یو پولیسی قضیه او پرونده درلود نور کوم خلاف کار می نه وو کړی چی و وېرېږم خو بیا هم داسي زما لاس نیولي وړل زما زړه کې وېره اچولې وه، لا حوزی ته رسیدلې نه و چی ما خپل څنګ ته ناست پولیس ته چې داسې چمتو ناست و ته وا لکه زه چی غوارم وتښتم ومې ویل: اجازه شته یو زنګ ووهم؟

پولیس- نه.

د هغه د کلک نه ویلو سره نور می خوله بند کړل، همدا چی حوزی ته ورسیدو زما موبایل او نور شیان یی راڅخه واخیستل او زه یی د یو پولیس سره د یو کوټی خواته روان کړم هغه پولیس زه کوټی ته ننباسلم او خپل ډیر ژر له کوټی ووت او دروازه یی بنده کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاوخوا کوټه کې په کتو شوم یو معمولي کوټه وه یو میز او دوه څوکۍ د کوټې منځ کې کیخودل شوی وه او یو کوچني برق چې لږ یې کوټه روښانه کړې وه البته زیاتر رڼا د بیرون څخه راتلل او دا هسې روښانه وو د ټولو څخه بد د کوټې رنګ وو! ټول کوټه فولادی رنګ شوی او دا رنګ ما ته استرس راکوو د څو شیبو وروسته دروزه خلاصه شوه او یو 50/55 کالو په عمر سړی راننوت د څهری څخه جنایي پولیس ښکاریدو خپل ږیری او بریت یې اخیستې وه او خیټه یې هم لږ راوتلې وه او تور رنګ دریشې کړی وه د پتلون په جیب کې هم مخابره وه خلاصه چې د څهری څخه یې ما هېڅ سم حس وانخیست بغیر د کوم سلام ویلو په څوکۍ کښیناست او ماته یې هم د کښیناستلو وویل.

کوښښ مې وکړو ځان عادی وښایم او و نه ډار شم، پوهیدم چې د پولیسو مخکې ډاریدل کار نور هم خراب کوی نو ځکه څو ژور ساه ګاني مې واخیستل ترڅو په ځان لږ کنټرول ولرم، زړه کې مې ویل کاش

(c) ketabton.com: The Digital Library

شموئیل دلته وایي لکه هغه بل ځل پشان چې د پولیسانو څخه یې بچ کړم کنه هغوي په زوره د جنرال د لور قتل زما په غاړه اچو، په همدی فکرونو کې وم چې هغه راغلی کس خپل ستوني صاف کړو او په یو بډ غږ یې وویل: زما نوم عبدالرزاق حمیدي دی او د مواد مخدر او نشه ای توکو په وړاندی د مبارزی د څانګي پولیس یم.

د هغه په دی خبره مې نور هم حیرت وکړو د مواد مخدر جنایي پولیس زما سره څه کار لری؟ همدا پوښتنه مې پر ژبه راوړل او ومې ویل: تاسو زما سره څه کار لری؟ د څه لپاره مو زه داسي بډول دلته راوړم؟ زما په خبره هغه خپل بډ چوکۍ ته ورکړل او ښه په ځیر، ځیر راوکتل او څه ناڅه په طعنه امیز توګه یې وویل: ستا په اړه مې ډېر څه اوریدلي وه غوښتل مې یو ځل له نږدی دې وګورم، باور مې نه کیږی ستا پشان (په توهین امیز توګه یې یو ځل بیا زما سر تر پښو

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوکتل او ویې ویل: کس دی زمونږ یو تکړه جنرال وژلي وی؟!

د هغه په دی خبره مې غوسه راغلل او بغیر له دې چی پام وکړم چې حوزه کې یم او دا مخامخ کس یو پولیس عسکر دی ومې ویل: تاسو فکر نه کوي چې داسي یو حرم*نی ته د جنرال لقب کارول د جنرال د لفظ توهین دی؟

په تمه وم چې زما په دی خبره هغه غوسه شې او کوم بد غبرګون وښايي خو برعکس هغه په خندا چوکۍ ته تکیه ورکړل او ویې ویل: هوممم ستا د خبری سره هم نظره یم، داسي کس ته جنرال ویل لا ښه خبره نه ده خو زما د خبری مطلب دا وو چې هغه هرڅومره که غلط انسان وو خو بیا هم یو نظامي کس وو! هغه خپل ټول عمر په جنګ جګړو کې تېر کړی وو، نو ځکه د ذهني او فیزیکي لحاظ وړتیا او مهارت یې ستا څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیات وه نو ځکه راته جالب وه چې پوه شم تا څنګه هغه مړ کړو؟

- فکر نه کوې د دی کیسی د بیان وخت تېر شوی؟ دا څه د پرون یا بل پرون کیسه نه ده چې زه دی تاسو ته ووایم دا د څو کالو مخکې خبره ده او ما دا څو وخته بیحد کوښښ کړی چې هغه منحوس ورځ لیاده وباسم نو زړه مې نغواړی د هغه ورځ په اړه کوم خبره وکړم که د همدی خبری لپاره مو زه راغوښتلی یم نو بهتره به دا وی چې نور لاړ شم.

حمیدی- ولې دومره تلوار لری؟ ما د هغه کیسې سره هېڅ کوم خاص دلچسپې نشته هسې ستا په لیدو هغه رایاد شول زموږ اصل خبره بل ده.
- څه خبره ده؟ خوشحالیږم که ژر ووایست ځکه چې زه ډېر کار لرم او بیکار نه یم.

د هغه د څه ویلو مخکې یو ځل بیا د کوټې دروازه خلاصه شوه او دا ځل جنرال راغلو! همغه د ذوالفقار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور ځنګ کې جنرال کوم چې لور یې مړه شوی وه د هغه په لیدو نور هم و وېرېدلم فکر مې کاوه خپل د لور د مرګ قصاد غواړی زما ځخه واخلې؟ بل هېڅ کوم فکر مې ذهن ته نه راتلو، د هغه په لیدو حمیدی د چوکۍ پاسید او د هغه خواته ورغلو د سترې مشې وروسته یې خپل چوکۍ هغه ته د کښیناستلو لپاره ورکړل هغه هم بغیر د څه ویلو ما ته مخامخ کښیناست بیخې بدلون نه و کړې لا هم ځوان شوی وو

سترګي همغسي هیبت درلود د هغه په لېدو بې اختیاره مې د خولې لاړې تېر کړل، هغه بغیر له دې چې زما ځخه کوم پوښتنه وکړی مخ یې د حمیدی خواته چې د کوټې کونج کې ولاړ و او زموږ خوا ته یې راکتل واړو او ویې ویل: ځنګه دی زما انتخاب؟
د هغه په خبره حمیدی کرار وخندل او داسی حال کې چی زما خواته یې راکتل ویې ویل: د تل پشان بهترینه ټاکنه مو درلود یو دم همغسې ده ځنګه چې دا څو میاشتي موږ ورپسی وو خو یو کمې لری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنرال- څه کمې؟
حمیدي- ډېر احساساتي او نرم زړه دی او دا کار یې هېڅ ښه نه دی.
د هغه په خبره جنرال کرار وخندل او ویې ویل: خو زه فکر کوم چې همدا احساسات یې د ټولو څخه زیات پکار راځي.

د هغوي د بحث منځ کې وغورځیدلم او ومې ویل: وبخښی خو که اجازه مو وی زه لاړ شم نور په ما ناوخته کیږی.

زما په غږ جنرال راوکتل او ویې ویل: ولې دومره تلوار؟ تازه غواړم معرفي وکړم.
- معرفي نغواړم راته مهم نه ده چې تاسو څوک یاست؟ زه یوازی غواړم له دی ځایه لاړ شم تاسو په څه حق زه راګیر کړی یم؟
د جنرال لځایه حمیدی وویل: اوممم فکر کوم لفظ د راګیر به ښه نه وی، ځکه چې ته چا نه یې راګیر کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هر چیرته چې هر وخت وغواړی تللې شی، موږ یوازی د یو دوستانه ملاقات لپاره ته راغوښتی یې.

- زما داسی راوړل ستاسو په نظر دوستانه ملاقات وو؟ تاسو سم صحي زه لاس تړلې تر حوزی راوستم او زما ټول شیان مو راڅخه واخیستل.
جنرال- هغه زما امر وو! او د هغه لپاره زه بخښنه غواړم خو زه تا پیژنم او پوهیږم چې د وېرېدلو حالت کې عجیب غریب کارونه کوی او حتا شاید د پولیس د نوم په آوریدلو تښتیدلی وایي نو ځکه مې وویل چې داسي دې راوړی.

د جنرال خبره تر څه حده صحیح وه ما د پولیس د نوم په اوریدو د رښتیا هم د تښتیدلو اراده درلود البته زه تل هغه ځای کی چی فکر کوم خطر دی تښتم خو متاسفانه هېڅکله تښتیدل مې فایدمند نه دی ثابت شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کولای شم وپوښتم زما څخه څه غواړی چې داسي دوستانه ملاقات مو راسره وکړو؟

زما په خبره جنرال کرار وخندل او ویې ویل: غوښتل مې درڅخه مننه وکړم.
- د څه لپاره؟
جنرال- د دی لپاره چې زما د لور قاتل دی وواژه.
- ما له قصد هغه نه دی وژلي بس یو ناګهاني پیښه وه.
جنرال- هوممم پوهیږم ضرور یو ناګهاني پیښه او قسمت وو کنه امکان یې نه درلود ته دی هغه لیوني انسان ووژني، کله چې کاکا دی راغلو او ویې ویل چې ته ورک شوی یې نو ما خو سل سلنه باور درلود چې سبا به ستا د مړ شوی او ټوټه شوی جسد سره به مخ کیږو!

که څه هم بې رحمانه او سخت خبره وه خو یو ټول سپین حقیقت وو او ټول پوهیدل چې ته نشې کولای د هغه لیوني له لاسه ژوندی بچ شې خو کله چې هغه نفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ځای آدرس راکړو او کله چې هلته درغلو نو(جنرال خپل سترګي ما ته ځیر کړل او ویې ویل: ستا د مړ جسد د لیدو په تمه وم خو لکه چې قسمت ستا سره ملګری وو او په بېحد ناباوری کې تا هغه لیوني وژلي وو!

- کوم نفر تاسو ته زما د ځای آدرس درکړو؟
جنرال- نه پوهیږم چې څوک و یوازی ستا آدرس یې راکړو او لاړو حتا و نه درېد چې موږ پوښتنه وکړو نوم یې څه دی؟ او د کوم ځای دی؟ لومړۍ مو باور نه کاو چې خبره یې رښتیا اوسیږی خو ستا کاکا ویل که د دروغو خبر هم وی باید لاړشو او یوځل وګور موږ هم ورسره ومنل او کله چې راغلو ته مو پیدا کړی رښتیا پښه دی څنګه ده؟

د جنرال په خبره زه پوه شوم چې هغه یو نفر څوک وو، په شونډو مې نری مسکا راغلل شموئیل! لا خپل خیالاتو کې وم چې جنرال وویل: و دی نه ویل پښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی څنګه ده؟

- ښه ده، خو باور نشم کولای چې تاسو دی یوازی د یو منني کولو لپاره زه تر دی ځای راکش کړی اوسیږم؟

زما په خبره جنرال کرار وخندل او داسی حال کې چی حممیدی ته یې کتل ویې ویل: ګوره دومره ساده هم نه دی کله ناکله یې فکر ښه کار کوی. (بیایې زما خواته راوکتل او ویې ویل: سم فکر دی کړی موږ ستا سره لږ کار لرو، البته داسي باید ووایم چې موږ ستا همکاری ته اړتیا لرو.

#نوټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه ملګرو په دی امید چې روغ او جوړ اوسیږی،
ملګرو دا ناول کامل لیکل شوی خو ځکه چې متاسفانه
په کتابتون سایټ کې د لس ام بې څخه ډیر کتاب نه
اپلوډ کیږی نو مجبور شوم د نیم څخه لا کم ناول نشر
کړم دا ناول د ابلیس ناول دریم پړاو دی او تقریبا
1185 صفحي دی، که غواړې دا ناول کامل ووایست
نو زما د ټلګرام شخصي چینل ته راشې یا هم زما
فسبوک ایډی درسره فالو کړی او که په یو ځل کامل
فایل غواړی نو د غه ایډی په تلګرام کی سرچ او مسج
ورته وکړی ترڅو کامل ناول درواستول شې.

shuhab09@

دا هم زما د ټلګرام شخصي چینل لینک

https://t.me/pashtoonovels0

او دا هم زما د فسبوک ایډی

(c) ketabton.com: The Digital Library

https://www.facebook.com/profile.php?id=61572668542014&mibextid=ZbWKwL

البته که په ګوګل یا هم فسبوک کې په پښتو باندی ولیکي "خواجه زی صاحب" نو زما مجازی اکانتونه لکه فسبوک، ټلګرام، انسټاګرام به په آساني پیدا کړی شي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library